

İşçi Hareketi

Özel Sayı: 1, Fiyatı: 20.000 TL (KDV Dahil), 17 Aralık 1994

İŞÇİYİZ, HAKLIYIZ KAZANACAĞIZ

Dursun Karataş'a Özgürlük!

■ DHKP Genel Sekreteri Dursun Karataş'ın Fransa Yüksek Mahkemesi'nde 27 Aralık günü yapılacak olan duruşması yaklaşırken, 'Dursun Karataş'a Özgürlük Kampanyası' çerçevesindeki eylemler ve tepkiler artarak sürüyor.

Halk Kurtuluş Savaşçıları Ölümsüzdür

DHKC İbrahim Erdoğan Kır Silahlı Propaganda Birliklerine bağlı bir müfrez, 6 Aralık günü Dersim Hazar'a 15 km. uzaklıktaki Çaytaşı Köyü'ne indikten kısa bir süre sonra, devlet güçleri tarafından kuşatıldı. Çevrede bulunan diğer gerilla birliklerinin taciz ateşi açmalarına rağmen kuşatma devam etti. Köyde boş bir evde bulunan gerilla birliği ise, kuşatmayı yaramayacağını anlayınca, pencere dışına DHKC bayrağı asarak, düşmanın ateşine ateş ve sloganlarla karşılık verdiler.

Çatışma sonunda 9 DHKC gerillası şehit düşerken, inançları ve kararlılıkları ile ölümsüzleştiler. Şehit düşen gerillalardan ismini öğrenebildiklerimiz şunlar: Ahmet Güder, Nihat Kaya, Mehmet Ali Öztürk, Hüsnü Aydın, Gülseren Beyaz.

Şehit düşen gerillaların cesetlerinin yakılmasını çevrede bulunan köylüler engelledi. Halkın gerillalara sahip çıktığını görmeye tahammül edemeyen devlet güçleri ise, zorbalıklarını sürdürmelerine rağmen, halkın DHKC gerillalarına sahiplenmesini önleyemediler.

Merhaba,
Bu kez de "özel sayı" olarak karşınızdayız. Sebebi malum... Oligarşi korkusunun boyutlarını ortaya koyan bir şiddetle saldıran devrimci yurtsever basına. Toplatmaları, kapatmaları, gözaltı ve baskınlar, talanlar, sosyalist basın çalışanlarının katledilmesi ile adım adım tırmanan devlet teröründen İşçi Hareketi de payını aldı. Mücadele, Halkın Gücü ve Devrimci Gençlik ile birlikte baskına uğrayan İşçi Hareketi merkez bürosu talan edildi. 12 günlük işkenceli gözaltından sonra Yazı İşleri Müdürümüz Mehmet Akdemir tutuklandı.

Ancak devletin gerçeklerin açıklanmasından duyduğu korkunun boyutları bürolarımızın basılmasından birkaç gün sonra Özgür Ülke'ye konulan bomba ile daha açık bir şekilde gözler önüne serildi. Evet, kendi yasalarını çiğneyenlere, o 12 Eylül yasalarıyla dahi verdikleri cezalar bile kafı gelmiyor. O zaman bomba koyup sipirvi ortada kalıyor "karanlık güçler"!

Arka arkaya gelen kapatma cezaları nedeniyle haftalardır kendi logosuyla

çıkamayan Mücadele'ye 1 aylık kapatma cezası daha verildi. DGM'lerin otomatige bağladığı cezalar Yargıtay tarafından da otomatik olarak onaylanıyor. Ancak bir gazete, hele halkların sesi

olan devrimci bir gazetenin susturulabilmesi öyle kolay değil. Halk bu, Anadolu gibi ne İskender takar, ne şah, ne sultan, ne de filanca mahkeme!
Yapılacak tek şey var; yola devam etmek!

Mücadele gazetesiyle dayanışma kampanyası devam ediyor. Ülkenin pek çok yerinden işçiler, emekçiler, öğrenciler, devrimci tutsaklar kampanyaya katılarak destek sunuyorlar. Kampanyaya başından beri büyük bir özveri ile katkıda bulunan DHKP-C tutsakları, son olarak Yozgat, Buca, Bartın ve Sivas zindanlarından gönderdikleri yardımlarla örnek olmaya devam ediyorlar.

Yardım kampanyasında öğrendiğimiz güzel bir örnek de Gültepe'de yapılan bir düğünde Mücadele için yardım toplanmasıydı.

Bu arada Mücadele gazetesi için toplanan, ancak çeşitli nedenlerle henüz ulaştırılmamış yardımların zaman geçirilmeden ulaştırılması gerektiğini belirtelim. Yeni bir atılım için gerekli hazırlıklar bunu zorunlu kılıyor. Bir sonraki sayıda buluşmak dileğiyle...

İÇİNDEKİLER

Gündem.....	3
Dersimde 9 gerilla şehit düştü	
Halk Kurtuluş Savaşçıları Ölümstüdür	4-6
Dursun Karataş'a özgürlük.....	7-9
Cezaevleri	10
Devrimcilik değişmek ve değiştirmektir	11
Partimizin harcında savaş içinde yaratılan güven vardır	12-14
Emperyalistlerin masasında	
özgürlük yoktur	15-16
20 Aralıkta greve	17
Avukatlar hak arayışında.....	18
Kamu çalışanları İzmir	
Kurultayı'ndan izlenimler.....	19
Kamu emekçileri mücadeleyi	
Adana'da alanlara taşındılar	20
Gençlik	21
Meksika; Savaş içindeki savaş.....	22
Çuvaldız	23

Sahibi: Mehmet Kaya, Yazı İşleri Müdürü: Mehmet Akdemir, Adres: Kemalpaşa Mah. Selimpaşa Sk. No: 56/2 Aksaray-İstanbul, Tel: 520 15 27 Baskı: Serler Matbaacılık.

Ülkemizde Kürt ve Türk halklarının yükselen mücadelesini bastırmaya çalışan oligarşi, her türlü terör yöntemini kullanıyor. 7'den 70'e halkın katıldığı bir mücadele, oligarşinin korkulu rüyası olmaya devam ediyor.

Köylerin yakıldığı, katliamların yapıldığı bir ülkede sosyalist basına yönelik saldırılar da gün geçtikçe pervasızlaşıyor. Gözetililer, tankkumalar oligarşiye yemeyince, sosyalist basın mensupları katlediliyor. Özgür Ülke bürolarına yerleştirilen bombalar, aynı hafta içinde Mücadele, İşçi Hareketi, Yoksul Halkın Gücü gazeteleri ve Devrimci Gençlik'e yönelik saldırılar tahannümlü saldırılarının verdiği boyutu gösteriyor. Halktan, gerçeklerin açıklanmasından her geçen gün daha çok korkuyorlar. Korktukça da saldırıyorlar.

Devrimci Gençlik'e yönelik saldırılarını bugüne kadar nasıl boşa çıkardılar, bundan sonra da haklılığımızdan aldığımız güçle boşa çıkartacağız. Halkımızın yanında olmaya, gençliğin sesi olmaya devam edeceğiz.

Devrimci Gençlik dergisini susturamazlar!
BİZ KAZANACAGIZ!
Devrimci Gençlik Dergisi Muhabiri
Hayva Suçmez

DEVİRİMCİ GENÇLİK DERGİSİNDEN AÇIKLAMA

Devrimci Gençlik dergisi, 39. özel sayısında 10. sayfa yayınlanan "Küçükarmutlu'da polis terörü" başlıklı habere ilişkin bir açıklama göndererek "araba yakma" olayının polisin bilinçli bir provokasyonu olduğunu belirtti.

"İstanbul Küçükarmutlu'da polisin provokasyon çabaları sürüyor" diye başlayan haberde bir yanlış anlama sonucu "polise işbirliği yaptığı için Devrimci Halk Güçleri tarafından arabası yakılarak cezalandırıldı" sözlerine yer verildiği, ancak gerçekte işbirliğinin arabasının altında gazete kağıtları yakarak arabasının Devrimci Halk Güçleri tarafından yakıldığı izlenimini yaratıp polis saldırısına kılıf hazırladığı belirtildi. Ramazan adlı polis işbirliğisinin bu oyundan sonra polisi yanına alarak geldiği ve gösterdiği evlerden 9 kişinin gözaltına alınarak 1 hafta boyunca Sarıyer Karakolu'nda tutuldukları bildirildi.

Mücadele gazetesinin yeni hesap numarası:
Bülent Bağcı adına,Türkiye İş Bankası İstanbul Çağaloğlu Şubesi 1095-300-430944

GÜNDEM

Geçtiğimiz hafta İnsan Hakları Haftasıydı. Ve gelenek olduğu üzere, insan hakları ile ilgili öneriler bir kez daha tekrarlandı. Ülkemizde son yıllarda yaşanan ve artık hiç kimsenin reddedemeyeceği kadar açık olan baskı, işkence, terör ve Kürt halkına yönelik devlet saldırılarıyla ilgili dokümanlar, tutanaklar yayımlandı. Bu yıl yapılan açıklamalarda değişen tek şey, gözaltındaki kayıpların, yakılan köylerin, işkence görenlerin sayısıydı. Çünkü 1994 yılı, devlet terörünün doruğuna iyice atıldığı, çaresizleşen oligarşinin kudurmuşçasına saldırdığı bir yıl oldu.

İnsan hakları dendiğinde akla ilk gelen devlet terörü karşısında bireyin hakkının korunması oluyor. Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi vb. uluslararası hukuk kurallarıyla da güvence altına alınan -ülkemiz için bunun da fazlası bir anlam olduğunu söyleyebilmek olansız- haklara baktığımızda, hepsinde bireyin devlet karşısında, devletin ihlallerine karşı haklarının söz konusu edildiğine tanık oluyoruz. İnsan haklarına böyleli bir yaklaşım, insan hak ve özgürlüklerinin olsa olsa kapsamını daraltır. Böyle bir bakış açısında söz konusu olan hak ve özgürlüklerin özgütce kullanımı değil, sadece ihlaller karşısında içine düşülen acizliğin ifadesi edilmesidir.

Kuşkusuz yaşam hakkının bile güvencede olmadığı, devrimcilerin, yurtseverlerin sokak ortalarında, dağlarda katledildikleri, devlet terörünün tüm saldırganlığıyla pervasızca ortaya koyduğu bir ülkede insan hakları denince akla yalnızca işkence, kayıplar vb. insan hakları ihlallerinin gelmesi normaldir, ama doğru değildir.

İnsan hakları ihlalleri karşısında burjuva de-

İnsan hakları temennilerle değil, mücadeleyle kazanılır

mokratik ülkelerde temel insan hakları olarak nitelenen bazı haklar özenle korunur ve her şeyin üzerinde görünür. Burjuvazi bu konuda oldukça titizdir! Ve bu hakları kendisinin bir lütfü gibi gösterir. Oysa bugün burjuvazinin insan hakları diye sunduğu şeyler, burjuvazinin bir lütfü değil, insanlığın binlerce yıllık mücadelesi sonucunda kazanılmış olan haklardır. Ve her biri egemenlerden uzun süren mücadelelerle söke söke alınmıştır. Burjuvazi bu gerçeği iyi bildiğinden, insan hakları kavramını, içiğini alabildiğine daraltmaya çalışır, insan hakları kavramını bu haliyle kullanır.

'İnsan hakları denince, insanın insanca yaşayabileceği tüm koşulların sağlanması, insanın kendi kaderini özgütce tayin edebilmesi ve kendini ifade edebileceği özgüt bir ortam akla gelmelidir. Örneğin herkesin çalışma, beslenme, oy kullanma, vb. gibi temel hakları vardır. Ancak bu hakların kullanılabilmesinin zemini, bunların hayata geçirileceği olanaklarla anamlıdır. Kağıt üzerinde kalan haklar ise yalnızca burjuvazinin iktidürlülüğüne ortaya koyar.

Sınıf eşitsizliği üzerine, sömürü ve zulüm üzerine kurulmuş bir sistemde, genel ve eşit insan haklarından, eşit bireylerin eşit haklarından değil, ancak hak eşitsizliklerinden ve sınıfsal haklardan söz edilebilir. Ekonomik sömürü varken, ulusal baskı varken, emekçilerin örgütlenme hakkı sembolik maktan öte geçemeyen, burjuvazinin sömürüsü tüm azgınlığıyla sürerken, hak eşitliği olmaz, olamaz. İnsanın insanca yaşayacağı tek düzen sosyalizmdir. Gerçek hak ve özgürlüklerin insan onuruna yakışır şekilde hayata geçmesi, ancak sosyalizmle mümkündür. Yani insan hakları için verilen mücadele,

özünde iktidar mücadelesidir.

İktidar mücadelesi, egemen sınıflarla emekçi halkların A'dan Z'ye her konuda karşı karşıya geldikleri uzun soluklu bir mücadeledir. Bu gerçeği bilerek insan hakları sorununa baktığımızda ise; insan hakları deyince sadece insan hakları ihlalleri ile ufkumuzu sınırlamamak gerektiğini söylemek doğru olacaktır. Bunun için burjuvazinin emekçilere tanınmak zorunda kaldığı hak kısıtlarıyla yetinmek değil, insanca bir yaşam için, özgürlük için, onur ve namus için mücadele etmek gerekir. İnsan hakları için mücadele etmek ancak böyle anlam kazanabilir.

İnsan hakları için mücadele etmek deyince, yalnızca insan hakları ihlallerinin listesini tutanlar, bolca kinama mesajı yayınlayanlar ve uluslararası kuruluşlara şikayet için tutanaklar düzenleyenler de var! İnsan hakları sorununu yalnızca ihlallerle sınırlı tutan bir kafa yapısının doğal bir sonucudur bu. Kuşkusuz bu konudaki ihlalleri teşhir etmek, üzerine girmek önemlidir, ama tek başına fazlası bir anlam ifade etmez. Çünkü her hak, bugüne kadar emekçilerin elde ettiği her kazanım bedelleri ödenerek kazanılmıştır. Yaşananların tutanağını tutmak, tank olmak egemenlerin gerçek yüzlerini teşhir ederken önemlidir. Ama insanca bir yaşam için tüm hak ve özgürlüklerin gerçek anlamını kazanabilmesi için, tank olmak değil taraf olmak gerekir. Anamlı olan yalnızca istemek ya da şikayet etmek değil, mücadele etmektir. Çünkü haklar tutanaklarla, doküman yapma ile kazanılmaz. Dünyadaki sınırlar mücadelesi de bunun tanığıdır. İnsan hakları temennilerle değil, mücadeleyle kazanılır.

MGK'dan "demokratikleşme" atağı

"Eğer devlet çarkı dönmüyorsa, o çarkın başındaki düzen temsilcilerine düşen görev, o çarkı döndürüyor göstermektir. Dönmeyen çarkı döndürüyor gibi göstermek bir illüzyon işidir. Dönmeyen çarşı döndürüyor, olmayana oluyor göstermek, gerçeğin üstünü örtüp sahte dünyalar yaratmanın adı görünümlü kurtarmaktır. Ve nice der insan haklarından "terörle mücadele" yani terör yasasında yapılacak değişikliğe kadar, Türkiye görünümlü kurtarma operasyonları yapıyor.

Ülkesinden, toprağından koparılp batıya göç ettirilen yüz binler, açlık sınırındaki milyonlar, konuştuğu, yazdığı ve çizdiği için zindanlara konulan aydınlar, sanatçılar, sendikacılar, kaybedilen, yitirilen insanlar, faili belli cinayetler listesinin uzayıp gittiği bir dönemde görünümlü kurtarmak sandığı kadar kolay değildir. Ülkede yaşanan bu vahşetin üstü neyle örtülme istenirse istensin, ne kadar gerçekçi olursa olsun sınırdır. Tipki lunaparklarda oynanan fotoşaka oyunları gibi. Nasıl da gibi ince, çelimsiz birinin Rambo kılıkı maketlere kafasını sokup resim çektiirmesi ne kadar inandırıcıysa, baskı ve zulümle ayakta duran ve "demokratikleşme paketleri", "İnsan Hakları Danışma Kuruluna" r'yla maskelenmeye çalışılan bu sömürü düzeninin inandırıcılığı da o kadardır.

MGK'nın onayıyla terör yasası üzerinde yapılan değişiklikler yukarı-

da sözünü ettiğimiz görünümlü kurtarma operasyonlarından biridir. Şu günlerde Meclis Genel Kurulu'nda görüşülmeyi bekleyen bu yasa tasarısı için burjuva partiler akıl almaz demagogiler yapıyorlar. Bu yasa tasarısının Meclis Genel Kurulu'nda parampaçca edileceğinden tutun da, hükümetten gitme pahasına bu yasanın meclisten geçemeyeceğine kadar her şey konuşuldu. Yasanın mimarı ve koalisyonun ortağı SHP, bu yüzden Dışişleri Bakanı Mümtaz Soysal ve Genel Sekreteri Fikri Sağlanın istisfalarını yaşadı. Koalisyonun kaderi "final noktasındayız" denilerek bu yasa bağlandı.

Bu tartışmalara, kavga görültüye bakıp da aldanmayın. Bu toz dumanın iki nedeni var. Birincisi iç ve dış dünyayı kandırmak, ikincisi ise yeni yasaklar getirmektir.

Çünkü bunca vahşetin, insan hakları ihlallerinin yaşandığı bu ülkede, oligarşinin dış politika ilişkileri oldukça bozulmuştur. Ve bu durumu bir demokratikleşme olarak yutturabilmek, görünümlü kurtarabilmek için oldukça fazla çaba harcamaktır.

Bu yasayla diğer bir yanıyla özgürlükleri genişletmekten çok, daraltmanın yolları aranmaktadır. Bu zulüm ve sömürü düzeninin yazıyla, çizgiyle bölünebileceğinden korkanların herhangi bir demokratikleşme ve Özgürlük adımı atmayacakları bütün çıplaklığı ile ortadadır. Bu kavga-güröl-

tüden çıksa çıksa yeni baskı ve zulüm yasaları çıkabilir. Bu yüzden, terörle mücadele yasası infazların, katliamların, kontrgerilla hukukunun, yani devlet terörünün, yeni yasaklarla yenilenmesinden başka bir şey değildir. Tasarının kamuoyuna demokratikleşme paketi olarak sunulması ise sadece bir aldatmacadan ibarettir.

Üstüne üstlük "demokratikleşme paketi" denilen bu tasarının paketlik ve poetik hiçbir şeyi yoktur. Öyle ki, üzerine fırtınalar koparılan demokratikleşme paketi denilen şey, sadece ve sadece 3713 sayılı "terörle mücadele" yasasının 8. maddesinden başka bir şey değildir.

Yine bu yasayla oligarşi bir yandan cezaevlerindeki bazı aydın ve sanatçıları serbest bırakıp devrimcilerle aralarındaki çizgiyi kalınlaştırmak, bir yandan da devrimcileri ezecek, meydanı sol etiketli işbirlikçilere bırakmak istemektedir. Oligarşinin yasa ile ilgili tartışmayı "düşünce suçu", "terör suçu" ekseninde yürütmesinin altında da bu kaygı vardır.

Bu zulüm ve sömürü düzenlerine biraz daha fazla nefes aldrabilmek için yeni baskı yasaları çıkaran oligarşinin demokratikleşme aldatmacasına alet olmamak gerekir.

Yine MGK'nın emri ile gerçekleşen diğer bir görünümlü kurtarma operasyonu ise geçtiğimiz günlerde açıklandı. MGK, "İnsan Hakları Danışma Kurulu" adı altında oluşturduğu bu

örgüte, özellikle batılı ülkelerin insan hakları ihlallerine yönelik eleştiri ve suçlamalarına karşı mücadele etmeyi planlıyor.

Bünyesinde eski Diyanet İşleri Başkanı Lütfü Doğan, İHD eski Başkanı Nevzat Helvacı, Prof. Toktamış Ateş ve daha birçok öğretim görevlisini barındıran İHDK, psikolojik vaşta MGK'nın çok önemli bir dayanağı olmaya aday gözüküyor. Çünkü kurul üyeleri ilerici-demokrat etiketli ve kendi alanında uzman kişilerden oluşuyor.

Geçtiğimiz günlerde kurul üyeleriyle bir araya gelen Başbakan Çiller, kendisinden işkence konusunda araştırma izin ve yetkisi isteyen kurul üyelerine "Peki, işkenceyi kaldıralım, ancak işkence yapmazsak bu yakadıklarımızı nasıl konuşturacağız." diyerek işkencenin bir devlet politikası olduğunu itiraf ediyordu. Bununla da kalmayan Çiller, "Batılı ülkeler işkencesiz sorgulama yöntemleri geliştirmişler, onları araştırın ve bize getirin. Bize işkence konusunda eleştiri getiren ülkeler, bizde de kullanması için fon ayırırlar." diyecek kadar yüzsüzdü.

Bu sözler devletin içine düştüğü acizliğin dışavurumudur. MGK'nın, hükümetin görünümlü kurtarma operasyonlarıyla emekçi halkın gözlerine perde çekmesine izin veremeyim.

Acz içindeler, daha güçlü vuralım...

Halk kurtuluş sava

DHKC İbrahim Erdoğan Kır Silahlı PPropaganda Birliklerine bağlı bir müfreze, 6 Aralık günü Dersim Hozat'a 15 km uzaklıktaki Çaytaşı Köyü'ne indikten kısa süre sonra, devlet güçleri tarafından kuşatıldı. Çevrede bulunan diğer gerilla birliklerinin taciz ateşi açmalarına rağmen, kuşatma devam etti. Köyde boş bir evde bulunan gerilla birliği ise, kuşatmayı yaramayacağını anlaşıncaya kadar, pencere dışına DHKC bayrağı asarak, düşmanın ateşine ateş ve sloganlarla cevap verdiler.

Elazığ'dan Hozat'a giden şehit aileleri devlet güçleri tarafından tehdit ve hakaretle karşılandılar. Cenazeleri alıp Elazığ'a döndüklerinde ise şehir merkezine girmelerine, kendilerini bekleyenlere haber vermelerine ve cenaze töreni yapmalarına izin verilmedi. Yaşadıklarını şöyle anlatılar:

"Teşhis İçin Gittiğimizde Siz de Teröristsiniz! Dediler"
"Ahmet'in şehit olduğunu duyar duymaz Hozat'a gittik. Mehmet Ali ve Erkan'ın aileleri ile beraberdik. Hozat'a giren yol üzerinde bir kalabalık gördük ve arabadan indik. Kalabalığa 'Niye toplanmışsınız?' diye sorduk. Gördüğümüz day insanlık dışıydı. Özel timler, ölen gerillaların cesetlerini yerde sürükleyerek getiriyorlardı. Hozat'a Emniyet Müdürlüğüne gittik. Emniyet bizi sorguya aldı. 'Niye önceden haber vermiyorsunuz? Bunlar kırsala çıktığı zaman niye haber vermediniz?' gibi sorular sordular. Emniyette şehit gerillaların isimlerini yazdırdık. Daha sonra askeriyeye gittik. Aynı soruları askerler de sordular. 'Bunları kırsala siz gönderdiniz' dediler. Cenazeleri nizamîyenin önünde üst üste atılmış durumdaydı. Teşhis için cenazeleri kontrol ederken, özel timler bize 'Bunların üç tanesi benim 18 askerimi öldürüp silahlarını alıp gittiler, o zaman niye acımadınız? Sizler de teröristsiniz, kökünüze getireceğiz.' dediler. Savcı geldiğinde, otopsi için cenazeleri içeri aldılar. Cenaze sahiplerinden bir kişiyi ça-

Şehit düşen gerillaların cesetlerinin yakılmasını çevrede bulunan köylüler engelledi. Halkın halk kurtuluş savaşçılarına sahip çıktığını görmeye tahammül edemeyen devlet güçleri ise, cenaze törenleri yapılmasını engellemek için, halkın gelenekleri ile birlikte kendi yasalarını da hiçe sayarak zorbalıklarını sürdürmelerine rağmen, halkın DHKC gerillalarını sahiplenmesini önleyemediler. Halk gerillaları sahiplenerek DHKC'nin köklerinin ne kadar derinde olduğunu da gösterdi.

AHMET GÜDER (Turgut)
1969 Elazığ doğumlu Kürt milliyetinin işçi bir ailenin çocuğuydu. İlk, orta ve lise öğrenimini Elazığ'da bitirdikten sonra, 1988 yılında Fırat Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde okumaya başladı. Üniversite'ye başlangıç yılı aynı zamanda halkın sorunlarına iğsinin arttığı ve devrimcilerle tanıştığı yıl oldu. İlk olarak ele geçirdiği M.Gorkhin'in Ana romanını okuduktan sonra "Bugüne kadar bu kitabı okumamak çok büyük bir eksiklik yapmışım" dedi. Daha sonra kitaplarındaki ayrışmadı, her gün okuyan, araştırarak birisi oldu.

Bu arada yaşamdan, pratikten kopmadı. Üniversitede gelişen mücadele içinde ön saflarda yer aldı. Nihat ve Mehmet Ali yoldaşlarıyla birlikte TÖDEF çalışmalarını başlattı. Açlık grevleri, yemek boykotları, protestolarla yükselen öğrenci gençliğin sesinde onların öncü emeği vardı.

Ahmet kendini hızla geliştirirken, mücadeledeki katkısını üniversitenin dışına taşıdı. Yeri geldi Y.Çözüm ve Mücadele için gönüllü muhabirlik yaptı, bürölari sahiplendi. Gecekonducuları dolaştı, yaşlı-geçmiş birçok kişi ile bağ kurdu, alçakgönüllü, sade kişiliği ile kendini kabul ettirdi, sevdi.

1990 yılına gelindiğinde devrimci hareketle ilişkileri iradi bir nitelik kazanmış, bir Devrimci Sofru olarak çeşitli görevler almıştı. Düğmana karşı ilk ciddi sınavını bu süreçte verdi. '91 yılı Mayıs ayında gözaltına alındı. Gördüğü yoğun işkenoslere rağmen ifade vermez reddederek işkenocileri çileden çıkardı. Düşmanı dize getiren onurlandırdı halkını. Tutuklanıp cezaevine kondu. 6 ay sonra tahliye olduğunda daha da olgunlaşmış, daha da sağlamlaşmıştı. Cezaevinde birlikte kaldığı Recai

Ahmet GÜDER

Dinçeri anlatmakla bitiremiyordu.

Bu arada devrimci hareket ilk kır gerilla birliklerini oluşturmuş, Dersim dağlarında gezdikleri söylentileri dolıyordu. Ahmet ise çoktan haber almış, yerinde duramaz olmuştu. '92 Ocak ayında o artık gerilla idi. En sevdiklerinin ellerini sıkışmış ve hiçbir şey söylemeden, gözlerinde parlayan ısıltılarla veda edip gitmişti. Yolan Çayanların yoluyla, Kızılderelerden başladılar, DHKP-C savaşçıları olarak Dersim'den akıyorlar Fırat'a, Dicle'ye... Akıtkça çoğalarak...

NİHAT KAYA (Haydar)

Dersim Hozat'ı yoksul bir Kürt ailesinin çocuğuydu. Küçük yaşlarda babasını kaybettiği için öğrencilik yıllarında çeşitli işlerde çalışarak ailesinin geçimine katkıda bulundu. İlk, orta ve liseyi Elazığ'da okudu. Proleter bir kişiliği vardı. Yaşadığı çevrenin demokrat, devrimci yapısı, onun proleter kişiliğini küçük yaşlardan itibaren etkiledi. Devrimcilerle ilk olarak 1987 yılında Fırat

Nihat KAYA

Üniversitesi Edebiyat Fakültesi'nde öğrenciyken tanıştı. Mütevazı ve sade kişiliği ile kendini çevresine kabul ettirdi. Geçen yıl şehit düşen Nazım Karaca ve birlikte şehit düştüğü Ahmet Güder ile birlikte Elazığ'ın yoksul mahallelerinde, 12 Eylül'ün ölü toprağını silkeleyip, devrimci çalışmanın yeniden filizlenmesinde aktif görev aldı. Diğer taraftan üniversitedeki mücadelede de ön saflardaydı. Örgülü ilişkilere girdikten kısa süre sonra, tam b profesyonel gibi hareket edip, illegalitenin gerekliliklerini yerine getirmede hiç zorlanmadı.

Yoldaş Ahmet Güder ile birlikte gözetilme alınarak, 6 ay tutuklu kaldı. Cezaevini çok iyi değerlendiren, bu arada birlikte tutuklu kaldıkları Recai Dinçer'den çok şey öğrendiğini söyleyen Nihat, tahliye olduğunda, daha da bilmemiş, ustalaşmış bir Devrimci Sol savaşçısıydı. Dağlara sevdalanmış, kendini yönde hazırlamıştı. Çıktığı günlerde söylediği "Devrimci Sol gerillası olacağım, başka yolu yok" sözünü yerine ge-

Mehmet Ali ÖZTÜRK

tirmekte hep sabırsızdı. Kısa bir dönem demokratik alanda görev yaptıktan sonra, 1992 yılı sonlarında gerillaya katıldı. Ahmet yoldaşı ile kişilikleri çok benzerdi. Birlikte devrimci oldular, birlikte cezaevinde yatılar, çıktılar ve yine birlikte savaşarak Dersim dağlarının onuru oldular, ölümsüzleştiler.

MEHMET ALİ ÖZTÜRK (Ayhan)

1965 doğumlu, Dersim Mazgirt'e bağlı Canık köyünden emekçi bir Kürt ailesinin çocuğuydu. Devrimci ve duyarlı kişiliğinin gelişiminde 1979 yılında şehit düşen akrabası ve Devrimci Sol savaşçısı Zeki Öztürk ile 1984 yılında İstanbul'da Ölüm Orucunda şehit düşen Haydar Başbağ'ın çok önemli etkisi olduğunu söylerdi. İlk kez devrimcilerle Elazığ Atatürk Lisesi'nde öğrenci iken tanıştı. Daha sonra girdiği Fırat Üniversitesi Mühendislik Fakültesi'nde de devrimci çalışmalarını sürdürdü. Mütevazı ve kendini sürekli yenileyen özellikleri-

Şçıları ölümsüzdür

kültür ettiler. Feribot iskelesine geldikimizde, polis ve asker bizi durdurdular. Burada da aynı uygulamaya maruz kaldık. Kimiğini alıp aşağı indirmek istediler. Ben arabadan aşağı inmedim, 'İnmek için suçumu bilmem lazım, ben cenazemi bırakmam.' dedim. Bu tartışmadan sonra yolumuza devam ettik. Elazığ tarafına geçtikteniz, askerler yol boyunca dizilmişlerdi."

"Cenaze Töreni Yapmamızı Engellediler"

"Gölme Mezarlığı'na geldikimizde yola barikat kurulduğunu gördük. Giriş ve çıkışı yasaklanmıştı. Barikatin yanında durdurdular bizi. 'Elazığ'a giriş yoktur, cenazelerinizi mezarlığa götürün ve gömün' dediler. Biz ise cenazelerimizi Elazığ merkezine götürüp yıkayacağımızı söyledik. Bunu yapmak bizim en tabii hakkımızdı. Ancak polisler bize 'Yıkamadan götürün gömün.' dediler. Direnmemize ve yasadışı uygulamaları protesto etmemize rağmen, cenazelerimizi şehir merkezine sokulmadı. 'Cenazelerinizi' yikatılmazsa nız bizi de öldürün, öldürdükten sonra neye gömerseniz gömün.' dedik. Cenazelerimizi yikatmadan ve hoca gelmeden

Gömmeyeceğimizi söyledik. Bir polis tel-sizle amirle konuştuktan sonra diğer polisler dönüp 'Cenazeleri atın aşağı, götürün gömün.' dedi. Cenazelerimizi aşağı atacaklardı. Bizler de mecburen cenazelerimizi indirirdik. 'Atelerimize haber vermemiz için şehre inmek zorundaydık. Yine

bırakmadılar bizi. Yolda yarım saat beklettikler. Kefenleri hazırlayıp mezarlığa çıkıldığında, biz mezarlığa da bırakmadılar. Sadece iki kişiyi bıraktılar. İsrar edenleri arabanın içersinden indirip dövdüler."

"Cenazelerimizi gömdükten sonra merkeze inivortluk. Mezar kazın arkadaşları

durdurdular. İkinci bir cenazenin geleceğini söylediler. Bizden sonra Hozat'a gelen ailesi tarafından Nihat Kayatın cenazesinin getirileceğini anladık. Biz kalmak için direndik, ama bizi mezarlıkta bırakmadılar. Apar topar şehir merkezine gönderdiler."

Üç Gün Sonra Yapılan Anma Töreni: "Şehid Naminin"

Şehit gerillaların törene toprağa verilmesini Elazığ'da zorbalıkla engellemelerine ve tüm tehditlere rağmen, halkın kendi evlatlarını, halk kurtuluş savaşlarını sahiplenmelerini önleyemediler. Şehitlerin ailelerinin yanı sıra, TODEFİ ve İslai öğrenciler ve halktan insanları, 3 gün sonra DHKC gerillaları Ahmet Güder, Nihat Kaya ve Erkan Akçalı'nın yanıbaşındaydılar. Engellenen cenaze töreni geç de olsa anma biçiminde yapılacaktır.

150'yi aşkın bir insan topluluğuyla Gölme Mezarlığı'na gelindiğinde "Dersim Şehitleri Ölümsüzdür" yazılı pankart açılarak "Yaşasın Dersim Direnişimiz", "Star Yaşiyor DHKC Savaşıyor", "Yaşasın Partimiz DHKP", "Şehid Naminin", "Kürdistan Fasizme Mezar Olacak", "Devrim Şehitleri Ölümsüzdür", "Yaşasın Önderimiz Dur-

Pertek'te şehit düştükten sonra, 1993 Ağustos ayında özlemi ile yapıp tutuştuğu gerillaya katıldı. Bir halk kurtuluş savaşçısı olarak kaygıda yer alırken, aynı zamanda, gerilla yoldaşlarının ve yoksul köylülerin sağlık sorunlarına da koşan bir sağlık emekçisiydi.

Coşkusu, kararlılığı ve sevecenliğiyle gerilla birliğinde ve köylüler arasında "kara kız" olarak bilirdi.

Yoldaşlarının ve halkının gönlünde, mücadelesinde, onurlu anısıyla "kara kız" hep yaşayacak.

GÜLSEREN BEYAZ (Şehri)

1972 Dersim doğumlu, Kürt milliyetinden memur bir ailenin kızıydı. İlk ve ortaokulu Dersim'de bitirdikten sonra, Sivas Sağlık Meslek Lisesinden 1988 yılında hemşire olarak mezun oldu.

Elazığ Ruh ve Sinir Hastalıkları Hastanesinde çalışmaya başladı. 1991 yılından itibaren sağlık emekçilerinin sendikal çalışması içinde yer alarak Sağlık-Sen Şubesi'nin kurulmasında aktif görev aldı. Sağlık-Sen Elazığ şube başkanlığı yaptı. 1992 Nisan ayından itibaren üç ay tutuklu kaldı. Cezaevinden çıktıktan sonra, devrimci mücadeleden farklı alanlarda görev aldı.

Gerillaya duyduğu özlemi hep ifade ederdi. "Kır birliklerinde geliştireceğiniz eylemlerimizle halkımıza kendimizi tanıttacağız" diyerek, gerillanın mücadelesinde yerini, önemini dile getirdi.

Selvi, Behiye ve Eylem'ler, Feride, Serpil ve Ayten'ler, Pınar, Hatice, Adilet ve Nedalar gibi Gülsere de Hüsnüye ve Fatma yoldaşları ile birlikte Kürt kızlarının onuru, dağların gelini ve halkın zulme karşı isyan bayrağı oldular. Şimdi Dersim dağlarındaki bütün Kardelen çiçekleri onların ismini anlatıyor. Bahan, zaferi, kurtuluşu müjdeliyorlar.

Erkan AKÇALI

le çevresini etkileyen bir kişi oldu.

İlk ciddi görevi, polis baskısının yoğun olduğu koşullarda, Yeni Çözüm dergisi ve Mücadele gazetesinin Elazığ bürosunda önce muhabir, daha sonra temsilcilik yapması oldu. Her görevi yoğun emek harcamak gerektiriyordu. Gözleri, kulakları hep dağlardan gelen seslerdi. Gönlü de...

1993 yılı ortasında gerillaya katıldı. Halkın adaleti, ofkesi ve umudu olarak sandığı silahına. En güzel yanlarını harına kanını akıtarak ölümsüzleştirdi.

ERKAN AKÇALI (Özgür)

1972 Elazığ doğumlu Kürt milliyetinden işçi bir ailenin çocuğuydu. İlk, orta ve liseyi Elazığ'da bitirdi. Mücadele ile ilk olarak EHADKAD'a girmeye başladı. 1990 yılında tanıştı. Demegün tiyatrosu ve halk oyunları faaliyetlerinde yer aldı. En belirgin özelliklerinden biri sürekli okuyup, araştırarak birisi olmasıydı. Demek çalışmalarını giderek daha aktif

Hüsnüye AYDIN

biçimde omuzladığı dönemde Mücadele gazetesi Elazığ bürosunun da gönüllü çalışanlarından biri olmuştur. Birçok kez gözaltına alındı, 1992 Nisan ayında tutuklandı. 3 ay sonra çıktığında yine demokratik alandaki çalışmalarını sürdürdü. Ancak sınıf kını daha da bilermiş, mücadelenin sıcak oşphelerine özlemi artmıştı. Kendisine cezaevinde işkence yapan gardiyanları sokakta gördüğünde ofkesi kabarıp, kendini zor zaptederdi. "Artık savaşa katılmayıp, mutluca gitmeliyim" diyordu. 1993 yılının Temmuz ayında dağları kucaklamaya giderken, türküler, marşlarla, coşkuya uylanırdı. Yığılter kervanına katıldı, savaşı, halkın onuru oldu.

HÜSNÜYE AYDIN (Sabahat)

1968 Dersim doğumlu Kürt milliyetinden işçi bir ailenin kızıydı. İlk ve orta okulu Dersim'de bitirdikten sonra Sivas Sağlık Meslek Lisesinde okudu. 1987 yılında hemşire olarak mezun olduktan sonra Dersim, İstanbul ve Bayburt'ta

hemşire olarak çalıştı.

Devrimcilere küçüklüğünden beri sempatisi vardı. 1989-90 yıllarında İstanbul'da çalıştığı dönemde THD İstanbul Şubesi çalışmalarına katıldı. Tayini Dersim'e çıktığında, sağlık emekçilerinin mücadelesinin en önünde yer alanlardan biriydi. Sağlık-Sen Dersim şubesi'nin kurulmasında da katkısı büyüktü. Cesareti ve fedakarlığı hemen göze çarpardı. 1991 yılı 21 Martında Nevroz kutlamalarını engellemeye çalışan polise karşı cesaretle tavır alarak, kutlamaların coşkuya yapılmasını sağlayandırdan biriydi. Yoldaşlarına düşkünlü. Gözaltına alındıktan bir gün, polisin bir akadaşa sert davranışı karşısında, hemen müdahale edip, o arkadaşın önce polise cevap veren yine Hüsnüye'ydı.

1992 yılında üç ay tutuklu kaldı. Çıktıktan sonra mücadeleden geri adım atmadı. Yoldaşlık ilişkilerinde güven ve harekete bağlılığa çok önem verirdi. İnançlarından asla taviz vermezdi.

Kardeşi Haydar Aydın, 23 Nisan'da

sun Karataş" sloganları atıldı. DHKC savaşçılarının mezarları başında önce bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm uğruna şehit düşen tüm devrim şehitleri adına bir dakikalık saygı duruşu yapıldı. Daha sonra bir konuşma yapan Ahmet yoldaşın akrabası "Evlattırmız, yetiştirdik halkı için savaşarak şehit düğün. Gün ağlama, sizler anma zamanı değil. Gün ayakta durmanın, direnmenin zamanıdır." dedi. Mezar başında sloganlar atıldı, şifirler okundu. "Cesaret" ve "Bize Ölüm Yok" marşları söylendikten sonra anma bitirildi. Anmadan bir saat sonra polislerin mezarlığa giderek mezarlık bekçisini dövdükleri, şehit DHKC savaşçılarının yanlarına bırakılan pankartı sarak "Bunu sen aldın" dedikleri öğrenildi.

İkinci Anma: "Mucadelereli Sürecek"

Anmadan bir gün sonra, Nihat Kaş'ın ailesiyle birlikte 150 kişilik bir kitle tekrar şehit gerillaların mezarları başına gitti. Mezarlık girişinde "Devrim Şehitleri Ölümsüzdür", "Yaşasın Dersim Direnişimiz", "Yaşasın Partimiz DHKP" sloganları atıldı. Mezar başında bir konuşma yapan akrabası şunları söyledi: "Halk kurtuluş savaşçılar, halkı için, insanlığın onuru için, inandıkları dava uğruna ölüme gülecek güller ve bize düşen görev bıraktıkları mücadeleyi devam ettirmekti." Konuşmadan sonra tüm devrim şehitleri için bir dakikalık saygı duruşu yapıldı. Şifirler okunduktan sonra anma bitirildi.

Halk Şehitlerine Dersimde de Sahip Çıktı: "Ellerindeki Bayraklar Yere Düşmeyecek"

Hozat'tan Dersim'e getirilen DHKC gerillası Gülseren Beyaz ve Hüsnüye Aydın'ın cenazesi önce devlet hastanesine götürüldü. Halkın şehitlerini sahiplenmesini engellemek için yine polis ve jandarma hastane önüne adeta yığınak yaptı ve hastane önüne gelen herkesi dağıtmak için terör estirmeye başladı. Şehit ailelerini tehdit ederek "Bu insanlar cenazeyle birlikte mezara gelmeyecek, yoksa cenazeyi vermeyiz, götürür atar, sözleri de bırakmayız" diyorlardı.

Polis ve jandarmanın tüm tehditlerine ve engelleme çabalarına rağmen, şehitlere olan bağlılığı gösteren halk, yine de mezar başına gitti. Hüsnüye ve Gülseren'in mezarı, daha önce şehit düşen Haydar Aydın ve Cihan Taçyıldız'ın hemen yanı başındaydı.

Hüsnüye ve Gülseren ile tüm devrim şehitlerinin anısına yapılan saygı duruşundan sonra okunan bir metinde "Şehit düşen yoldaşlarımızın kanlarıyla suladıkları topraklarda yeni yeni filizler yeşerecektir. Ellerindeki bayraklar yere düşmeyecek, mucadelereli devrime kadar sürecektir." sözlerine yer verildi. 200 kişinin katıldığı anma atılan sloganlarla sona erdi: "Yaşasın DHKP-C", "DHKP-C Şehitleri Ölümsüzdür!"

Mehmet Ali Öztürk, Mazgirt'te DHKC Bayrağını Sarılarak Toprağa Verildi
Hozat'tan ailesi tarafından 8 Aralıkta cenazesi alınan DHKC gerillası Mehmet Ali Öztürk, kendi köyü olan Canik Köyü'nde ailesi, akrabaları, devrimciler ve çevre köylerden insanların katılımıyla 9 Aralıkta toprağa verildi. Tabutu taşımak için insanlar adeta birbirleriyle yarıştıyordu. 200'e yakın insanın katılımıyla gerçekleştirilen cenaze törenine tüm devrim şehitleri için bir dakikalık saygı duruşu ile başlandı. Hep birlikte atılan sloganlardan

*Dikenler üstünde
çıplak ayaklarıyla
geçip gelmışler
bugüne*

*Elleri kan Ayaktan kan
Yürekləri kan içinde
Bayrakları devredenler
yarınlara*

*Devralmak gerek koçum Bu
bir borçtur Namus borcu
Yaşamak gerek
Ve yaşatmak elden ele
Ahmet GÜDER (Turgut)*

sonra halkı ve hareketi için şehit düşen Mehmet Ali, vasiyet ettiği gibi DHKC bayrağına sarılarak 1979'da şehit düşen ve akrabası olan Zeki Öztürk'ün yanına gömüldü. Aynı gün akşamı ise mezar başına gidilerek ateş yakıldı, devrim andı içildi ve "Devrim Şehitleri Ölümsüzdür(DHKP-C)" yazılı bir pankart asıldı.

Fransa'da, Almanya ve Hollanda'da da Hozat Şehitlerini Anma Toplantıları Yapıldı

11 Aralık tarihinde Fransa Halk Kültür Demosü'nde Dersim Hozat şehitlerini anma toplantısı düzenlendi. Yaklaşık 40 kişinin katıldığı toplantı, devrim şehitleri için yapılan bir dakikalık saygı duruşu ile başladı. Saygı duruşunun ardından yapılan konuşmada, devrimci savaşçı günbeğin geliştiği, savaş geçişinin bir an önce kavranması gerektiğine vurgu yapıldı.

Anma sonunda "Şehitlerimizle sahip çıkmak, önderliğe sahip çıkmaktır" denilerek, o an alınan bir kararla, anmaya katılan kitle DHKP Genel Sekreteri Dursun Karataş'ın tutuk kaldığı La Sante Cezaevi önüne gidildi ve cezaevi önünde bir protesto gösterisi düzenlendi.

11 Aralık günü, yaklaşık 50 kişinin katılımıyla, 6 Aralıkla şehit düşen Devrimci Halk Kurtuluş Savaşçıları Düşburg Halk Kültürü'nde anıldı.Saygı duruşuyla başlayan anma töreni V'ersifallen Devrimci Halk Güçlerinden bir kişinin "İçerisinde bulunduğumuz süreç ve görevlerimiz" içerekl konuşması şehitlerimizi ve önderliğimizi sahiplenlen sloganlarla sık sık kesildi. Anma boyunca "Yaşasın Önderimiz Dursun Karataş", "Yaşasın Dersim Direnişimiz", "Yaşasın DHKP-C" sloganları atıldı.

Hollanda'nın Den Haag şehrinde de Türk-Kürt Kütüphanesi'nde bir toplantı düzenlenerek, Hozatta şehit düşen 9 DHKC gerillası anıldı.

İstanbul'da Korsan Gösteri

Esenler Karabayır döryol ağzında yolu molotoflarla ateşe vererek kesen Devrimci Halk Güçleri "Yaşasın Dersim Direnişimiz" yazılı bir pankartarak yollu kenarına astılar. Gösteri sırasında "Yaşasın Dersim Direnişimiz", "Yaşasın DHKP-C", "Yaşasın Önderimiz Dursun Karataş", "Halk Kurtuluş Savaşçıları Ölümsüzdür" sloganları atılarak, gösteri çevrede bulunanlara iletili izlendi.

Ayrıca, İstanbul'un çeşitli mahallelerinde duvarlara DHKC/Devrimci Halk Güçleri imzasıyla "Dersim Şehitleri Ölümsüzdür, "Dersim Şehitlerinin Hesabını Soraçız" sloganları yazıldı.

Yakınları şehit gerillaları anlatıyor

Babası Ahmet'i anlatıyor: "Devrime inanmıştı, hareketine bağlıydı"

Ben oğlumla gurur duyuyorum. Öğrencilik yıllarında devrim yoluna kendisini adanmış ve mücadele içerisine girmişti. Okumayı çok severdi. Öyle zamanları oluyordu ki, defterinin üstünde uyuyordu. Onu kaldırıp yatırıyordum. İnsanlara karşı tavır çok sıcaktı. İnsanları çok severdi. Çok espiriliydi. Espiriyi kimseyi kırmadan yapardı. Üniversiteye başladığında hareketine kendisini tam olarak adadı. Bedelden hiçbir zaman kaçınmadı. Devamlı "Zafer direnenin olacaktır" derdi. Sık sık gözetimine alınıp işkencelere maruz kaldı. Buna rağmen yılmadı. Boyun eğmedi, devamlı direndi. İşkenceciyi kendi evinde yenerek, başı dik olarak çıkması bildi.

Devrime inanmıştı. Hareketine yürekten bağlıydı. İnsanları da inandırır ve ikna ederdi. İnsanlarla devamlı diyalog içerisindeydi. Tartışmayı ve insanlara bir şeyler vermeyi çok severdi. Evi işlerinde sürekli anesine ve kız kardeşine yardım ederdi. Onun bir tek amacı vardı. Mücadelenin başarılı olması için çalışıp çaba sarf etmekte. Resimler yapardı. Gerilla resimleri çizerdi. Bu da onun gerillaya ilgisini belirtiyordu.

Arkadaşları ile çok güzel uyuyordu. Paylaşmayı severdi. Sürekli bir şeyler anlatmak ve büyüklerinden ders kapmak istirdi. Ben onunla gurur duyuyorum. Ahmet halkı için şehit düştü. Onun gibi on tane oğlum olsa mücadele için feda ederdim. Mücadele içerisinde şehit düştüğü için onurluyum.

Annesi Ahmet'i anlatıyor: "Dağlar onu kucakladı ve bacağına bastı"

O benim oğlum değildi. Halkın oğluydu. Halka verdim onu. Küçükken bana çok düşkündü. Planlı, disiplinli bir yapısı vardı. Temizliği severdi. Hiçbir zaman benimle zıtlılaşmazdı. Evin içerisinde her zaman bana yardımcı olurdu. Üniversiteye başladıktan sonra daha bambaşka bir insan olmuştu. Üniversite içerisinde yapılan haksızlıkları anlatırdı bana.

Polisler bir arkadaşını sürükleyip götürüyorlarmış. Ahmet de kendisini arkadaşının üzerine atmış. Polislere "Niye götürüyorsunuz?" diye çıkmıştı. Bu olayı anlattığında, ben kendisine kızdım. "Niye böyle yapıyorsun, seni döverler." dedim. O ise bana "Arkadaşım gözetimine alındığında ben vicdan azabı çekiyorum. Onlar benim canımdan bir parçadır." dedi.

Yaz tatillerinde çalışırdı. Çözüm dergisinin açılmasında çalışmalara

katılmıştı. Ben kendisine "Oğlum, sen böyle yapma, ben senin okumanı istiyorum." dedim. O ise "Hem okuyup, hem de haksızlıklara karşı direneceğim." dedi. Elazığ Çözüm dergisinde çalışırken, bir gün gözetimine alınmıştı. Kendisi çıktı, arkadaşları içerdedi. İşkenceden çıktıktan sonra sabaha kadar yatmadı. Sorduğumda ise "Arkadaşlarım içinde işkence görüyor, ben nasıl yarım." demişti.

Fakirlere, düşkünlere yardım etmeyi çok severdi. Harçlık verdiğim paraları harcamıyordu. "Ben nasıl bu parayı yerim ana, arkadaşlarım dışarda kuru ekmeğe yiyor, ben bu parayı yiyemem." derdi. Gerillaya katıldığı zaman bana mektup bırakmıştı. Mektupta "Annediğim biliyorum sen dayanamayıp ağlarısın. Ama ağlama, çünkü ben özlemimi çektiğim halkımdan yanındayım." demişti.

İlk gözetimine alındığı zaman polisler eve geldi. Onu da beraberinde getirmişlerdi. Polisler ona "Bak, kurulu düzenin var, yam doktor çıkıcağsın, niye bu işlerle ilgileniyorsun, zevk sefa içinde yaşa." dediler. O da polislere dönerek yere tükürdü ve "Sizin kafanız zevk ve sefadan başka şeye çalışmaz zaten." dedi.

Her zaman dağlara olan özlemine dile getirdi. Dağlar onu kucakladı ve bacağına bastı. Ahmet'im inandığı davası uğruna, halkı uğruna şehit düştü. O toprağa gömülmüde, güneşe gömüldü. İnandığı dava uğruna şehit düştüğü için onunla gurur duyuyorum. Devrimci analarıma sesleniyorum. Çocuklarımız hakkı bir dava uğruna mücadele veriyor, devamlı onlara destek olun.

Annesi Nihat'ı anlatıyor: "En büyük isteği kırlarda savaşmaktı"

Oğlumun şehit düştüğünü öğrendiğimde Hozat'a gittim. Teşhis etmek için cenazeyi gösterdiklerinde tanımayacak haldeydi. Devlet güçleri cenazeleri yakmak istemiş, ama Hozat'tan cenazeleri görmek için gelen insanlar tarafından engellenmişler. Bu insanlar "Onlar bizim çocuklarımız, bizim savaşçılarımız" demişler ve yakmalarna izin vermemişler. Nihat her zaman kırsala gideceğini söylerti, biz de kendisine kızıp "Bak, güdenler ölüyor." dediğimizde "Onların yerini dolduracağız." demişti. İnsanlarla, komşularıyla ilişkileri çok iyiydi, herkes tarafından seviliirdi. Bize her zaman "Tek başına şehit düşersen beni Nazım Karaca'nın yanına gömün, eğer arkadaşlarımla birlikte şehit düşersen yoldaşlarımla birlikte gömün." derdi. En büyük isteği kırlarda savaşmaktı, arkadaşlarının yanında olmaıktı. "Arkadaşlarının yanında olursam yeter." derdi.

Dursun Karataş'a Özgürlük!

DHKP Genel Sekreteri Dursun Karataş'ın Fransa Yüksek Mahkemesi'nde 27 Aralık günü yapılacak olan duruşması yaklaşırken eylemler artarak sürüyor. La Sante Cezaevi önündeki gösteriden, afiş ve pul çalışmalarına, Köln'deki Uluslararası Af Örgütü'nün bürosunun işgal edilmesinden Den Haag'daki Fransa elçiliği önündeki gösteriye kadar pek çok eylemle "Dursun Karataş'a Özgürlük" şiarı bugün daha "gür" haykırılıyor.

DURSUN KARAT AŞ DERHAL VE KOŞULSUZ SERBEST BIRAKILMALIDIR

DHKP-C önderi Dursun Karataş ve beraberdekilerin 9 Eylül'de Fransa sınırından giriş yaparak, gözaltına alınmaları ve ardından tutuklanmaları, elbette, sadece basit bir sn ur ihlali ya da sahte evrak düzenleme gerekçesiyle olmadı. Olmadığı gözaltına alınmaları daha bağından libereyen maruz kaldığı hukuk dışı uygulamaları belli olmuştu. Cezaevine konulana kadar, avukatı hakkından yararlandı rılmaları, kendilerine haklarının bildirilmesi ve kullanılmaması, tutukluğa itiraz duruşmalarının haka ve basına kapalı olması gibi gelişmeler, davasının siyasi niteliğini ortaya koymuştu. Aynı yasa hâlinde yargılandıkları halde Zerrin Sarı ve Kemal Kaya tahliye edilirken, DHKP-C önderi Dursun Karataş'ın tutukluğunun sümesi, Fransa'nın hukuki değil, siyasi bir kararla bir tutum geliştirdiğini daha da açık hale getirdi. Fransa hükümeti bu kararla bir teroh yapmaktadır. Türkiye'deki kan dokücu faşist yönetim ile ona karşı mücadele edenler arasında bir teroh...

Aslında, uluslararası emperyalist sistemin zirvesinde yer alan ve emperyalist politikalara ortak olan ülkelerden biri durumundaki Fransa'nın terohinin Türkiye oligarşisinden yana olması şaşırtıcı değildir.

Ancak şimdiye kadar faşist bir devlete desteğini, kendi yasaları çerçevesinde çeşitli kilitlerle gizleyen Fransa hükümeti, DHKP-C önderinin tutsak almakla, kendi kamuyu önünde de savunmak zorunda kалаcağı açık bir tutum almış olmaktadır.

Fransa hükümeti bundan sonra atacağı adımları kimden yana belirleyecektir? Binlerce insanın işkencelerinde, infazlarda katledildiği, cezaevlerinin siyasi tutsakları almaz hale geldiği, gazetelerin, yazarların, avukatların kontroreli pusularında kurulandığı, düzene muhalif gazetelerin para ve hapis cezalarının yanı sıra, bombalarla susturulmaya çalışıldığı, parlamentosu askerlerin kuklası haline gelmiş, kan dokücu bir rejimden yana siyasi lavı koyacak ve bunu savunabilecek midir? Fransız halkının belleğinden, böylesi faşist bir rejime, yani Nazi işgaline karşı geliştirdiği direniş henüz silinmemişken, Fransa hükümeti bu tarife ihanet ettiğini kendi halkına anlatabilecek midir?

Fransa hükümetinin sorunu budur. Bu sorunu aşmak için yine çeşitli kilitlerle terohini gizlemeye ve sürdürmeye çalışacağını söylemek abartılı bir öngörü değildir. İşte devrimci, demokrat, yerli ve yabancı çevrelerin teşhir amaçlı etkinliğinin

La Sante Cezaevi'nin önünde Fransa Devrimci Halk Güçleri tarafından bir protesto gösterisi düzenlendi. Gösteride cezaevinde bulunan tutuklular, göstericilerin atkılan "Dursun Karataş'a Özgürlük" sloganlarına "Daha yüksek, daha gür" şeklindeki sloganlarla ve kapılara, camlara vurarak eşlik ettiler. Eylem bir anda cezaevindeki tutukulaların da katılımıyla adeta cezaevi içinde düzenlenmiş hale gelmişti...

önemi bu noktadan sonra başlıyor. Fransız kamuoyunu uyarmak ve Fransa hükümetinin terohini gizleme çabasını boşa çıkarmak bu noktada önem kazanıyor. Öte yandan ister açık, ister gizli olsun, Fransa hükümeti atacağı adımları iyi hesap etmek zorundadır. Sadece Fransız kamuoyuna değil, Türkiye halklarına karşı vereceği hesabı da baştan düşünmelidir.

Simdiye kadar yapılmış sadece uyanıydı. Türkiye'de gitgide daha derin bir krize sürüklenen ve yalnızlaşan oligarşinin suçlarına ortak olmak anlamına gelecek her adım, Türkiye halklarının ötekini üzerine çekecektir. Fransa hükümeti, oligarşi ile yürüttüğü pazarlıklarda elde edeceği tatlı kırımları rıyasını görmesin. Halklarımız ve onun öncü örgütü DHKP-C'nin öfkesi, tüm kazançlarından daha fazla bir fatırayı karşısına dıkecek kadar güçlüdür. Bundan kuşku duymaması için DHKP-C geleneğine bakması yeterlidir.

AVRUPA

"DURSUN KARATAŞ'A ÖZGÜRLÜK" EYLEMLERİ BÜYÜYÖR

DHKP Genel Sekreteri Dursun Karataş'ın 27 Aralık günü Fransa Yüksek Mahkemesi'nde yapılacak olan duruşması yaklaşırken, Avrupa'daki Dursun Karataş'a Özgürlük Komiteleri'nin ve Devrimci Halk Güçleri'nin eylemleri yoğunlaşmaya başladı.

Dursun Karataş'a Özgürlük Komiteleri tarafından hazırlanan on binlerce bildirir Avrupa'nın her tarafından Türkçe, İngilizce, Almanca ve Fransızca olarak dağıtılıyor. Ayrıca kampanya süresince toplanan imzalarından ismi çok duyulmuş olan parti, örgüt ve kişilerin yer aldığı yeni bir afiş hazırlandı. Hazırlanan bu afiş, daha önce hazırlanan afişle birlikte Avrupa'nın her yerinde yoğun bir şekilde duvarlara yapıştırılıyor. Gazetemiz baskıya hazırlanırken aldığımız habere göre, Dursun Karataş'a Özgürlük Komiteleri tarafından 17 Aralık'ta Paris'te bir protesto yürüyüşü düzenlenecek...

FRANSA

La Sante Cezaevi Önünde Gösteri

Fransa Devrimci Halk Güçleri tarafından 11 Aralık günü saat 18.00 civarında Devrimci Halk Kurtuluş Partisi Genel Sekreteri Dursun Karataş'ın tutsak kaldığı La Sante Cezaevi önünde protesto gösterisi düzenlendi. Kadınların ve çocukların da

katıldığı gösteride kitle, ellerinde "Biz Halkız. Bizi Yenemezsiniz" pankartları ve üzerlerinde "Dursun Karataş'a Özgürlük" yazan önlükleriyle cezaevi boyunca yürüdü. Çevrede bulunanların ilgisizliği gösteride bulunan tutuklular, göstericilerin attıkları "Dursun Karataş'a Özgürlük" sloganlarına "Daha yüksek, daha gür" şeklinde sloganlarla ve kapılara, camlara vurarak eşlik ettiler. Eylem adeta cezaevi içinde düzenlenmişti.

O tükçe çocuklu geçen eylem sonrasında kitle parkartını toplayarak cezaevi önünden ayrıldı. Polis eylemi sadece işlemekle yetindi, müdahalede bulunmadı.

Öte yandan yine kampanya çerçevesinde Paris'te metro ve tren istasyonlarında "Dursun Karataş'a Özgürlük Komiteleri" tarafından "Dursun Karataş'a Özgürlük" yazan önlüklerle imza toplanıyor. Bu etkinlik Paris halkı tarafından oldukça ilgisiz karşılanıyor ve destekleniyor.

Liberation Gazetesi İşgal Edildi

Fransa'nın Başkenti Paris'te 14 Aralık günü saat 17.00 civarında Fransa Devrimci Halk Güçleri Liberation gazetesini 2.5 saat süreyle işgal etti. İşgale katılanlar üzerlerine "Dursun Karataş'a Özgürlük" yazan önlükler giydiler. Yine Fransızca olarak hazırlanmış "Biz Halkız Bizi Yenemezsiniz. Dursun Karataş'a Özgürlük" yazılı bir pankart ve dövizler de eylem sırasında açıldı. İşgal eylemi devam ederken, Avrupa'nın çeşitli bölgelerinden Liberation gazetesine destek mesajları iletili. Gazete yetkilileri konuya ilişkin gazetelerinde yer ayırma ve Dursun Karataş'ın mahkemede ki sorgusuna muhabir gönderme sözünü verdiler. Bu sözün alınmasından sonra eylem bitirildi. Eylem sırasında ayrıca aşağıdaki bildiri dağıtıldı:

Kamuoyuna ve Basın Kuruluşlarına,
Fransa tarafından geçirdiğimiz Eylül ayında haksız yere tutuklanan DHKP Genel Sekreteri Dursun Karataş'ın hala tutsak tutulmasını protesto ediyor ve derhal özgürlüğüne kavuşturulmasını istiyoruz!
İnsan hakları, uluslararası hukuk ve adalet bizden yanadır.
Sevdiğimiz Fransa halkına ve uluslararası kamuoyuna duyurmak için şu anda Libera-

Fransız Emperyalizmini, Onun Ülkemizdeki Tüm Kurum ve Temsilcilerini, Fransız Sermayesi ile İlişkili Olan Tüm Kurum ve Kişileri

UYARIYORUZ!

Fransız emperyalizminin tarihi, dünya halklarına karşı işlenmiş suçlarla doludur. Dünya halkları Fransız emperyalizminin, ülkelerinin bağımsızlığı için savaşan Vietnam ve Çerayır halklarına karşı işlediği suçlardan, katliamlardan tanıyor. Ülkemiz halkları ise Fransız emperyalizminin bu işgali, saldırgan yitirisi, deni Antep'in, Adana'nın, Urfa'nın işgalinden tanınan, bugün Devrimci Halk Kurtuluş Savaşımızın önderi, DHKP Genel Sekreteri Dursun Karataş'ı rehin tutmasından tanıyor.

Fransız emperyalizmi, 9 Eylül'den bugüne DHKP Genel Sekreteri Dursun Karataş'ı rehin tutmaya devam ediyor. Fransa'nın bu tutumuyla Türkiye halklarını karışına aldığı, bir hesap hatası yaptığını hatırlatarak defalarca uyarılmış. Buna rağmen önderimiz, komutanımız Dursun Karataş'ın tutukluğuna bugüne kadar sındı.

Bugüne kadarki tavırları Fransız emperyalizmini içinde dışıdığı bu hesap hatasından döndürme çabasıydı. Eğer Fransız emperyalizmi bu tutumunu "acılık" olarak algıladaysa, yanıldığını çok geçmeden anlayacaktır. Çünkü bugüne kadar izlediğimiz tutum, acılığımızın değil, saldırganlığımızın göstergesidir.

Fransız emperyalizmi DHKP Genel Sekreteri Dursun Karataş'ı faşist TC'ye iade tehdidi ile rehin tutmaya devam ettikçe, öfkemizin ve sivilizasyonumuzun sızdırdığı hedefi alacağız, mücadelemiz baktığımızda gırecesiniz.

Devrimci Halk Kurtuluş Cephesi (DHKC) Devrimci Halk Güçleri

tion azaetesini işgal etmiş bulunuyoruz.

DHKP Genel Sekreteri Dursun Karataş

derhal serbest bırakılmalıdır!

Halkınız Kazanacaktır!

Yaşasın Önderimiz Dursun Karataş!

ALMANYA

Köln Af Örgütü İşgal Edildi

VVesfaffen Devrimci Halk Güçleri 50 kişilik bir kitleyle 12 Aralık günü saat 19.00 civarında Köln Af Örgütü'nü (Amnesty International) işgal etti. Af Örgütü görevleriyle yaklaşık 3 saat süren görüşmelerde Devrimci Halk Güçleri, "DHKP Genel Sekreteri Türkiye halklarının kurtuluş mücadelesinin önderi, yılmaz savaşçısı Dursun Karataş'ın Fransız emperyalizmi tarafından tutsak edilmesinin politik bir tavır olduğunu ve hukuksal hiçbir dayanağının olmadığını" belirtti. İşgal sırasında Af Örgütü'nün olaya duyarlılığı sık sık eleştirildi ve uyarıldı. Af Örgütü'nün Köln'deki görevlilerinin yetersiz kaldığı görüldükten, Af Örgütü Almanya Genel Sekreteri Klaus H.VValterle telefona görüşülmesi sonucu VValter, Bonn'daki merkezinden Köln bürosuna gelecek, yaklaşık bir saat işgalcilerle görüşte. Bu arada aralarında Fransa İşçileri Bakanlığı, Fransa Adalet Bakanlığı ve Fransa Dışişleri Bakanlığı'nın da bulunduğu kurum, kuruluş ve basına faks çekilerek DHKP-C önderi Dursun Karataş'ın tutsaklığına karşı sessiz kalınmayacağı ve eylemlerin devam edeceği belirtildi.

13 Aralık günü ise Af Örgütü Almanya Genel Sekreteri Klaus H.VValter'in daveti üzerine Bonn'daki Af Örgütü merkez binasında VVesfaffen Devrimci Halk Güçleri heyeti tarafından şu talepler iletili:

-Fransa Başbakan İyila görüşmek üzere oluşturulan heyetle Af Örgütü'nden bir temsilcinin katılması.

-DHKP Genel Sekreteri Dursun Kara-

ÇAĞRI

Dursun Karataş'a Özgürlük Yürüyüşü

Dursun Karataş'a Özgürlük Komiteleri tarafından 17 Aralık günü Paris'te düzenlenecek olan "Dursun Karataş'a Özgürlük Yürüyüşü"ne çağrı metni:

Halk kurtuluş savaşçısı Dursun Karataş'ın Fransız emperyalizmi tarafından tutsak edilmesini protesto etmek için "Dursun Karataş'a Özgürlük Yürüyüşü" düzenlenmiştir. Avrupalı, Asyalı, Afrikalı, Amerikalı tüm anti-emperyalistleri, anti-faşistleri, devrimci-demokratları bu yürüyüşe katılmaya ve Fransız emperyalizminin özide Türkiye, genelde dünya halklarına yönelmiş bu saldırgan ve hüküka aykırı tutumunu protesto etmeye ve yürüyüşe katılmaya davet ediyoruz.

DURŞUN KARATAŞ'A ÖZGÜRLÜK!
ÖZGÜRLÜK SAVAŞÇISI ÖZGÜR BIRAKILMALIDIR!
YAŞASIN ENTERNASYONALİST DAYANIŞMA!
Tarih: 17 Aralık Cumartesi
Saat: 13.00
Yer: Place Denfert Rochereau
Metro: Denfert Rochereau
DURŞUN KARATAŞ'A ÖZGÜRLÜK KOMİTELERİ

Dursun Karataş'a Özgürlük Komitelerinin tüm halkları, örgütleri ve dostları Dursun Karataş ile dayanışmaya çağırarak bildirisini yayınlıyoruz.

Türkiye Halklarının Özgürlük Savaşçısı, Devrimci Önderi DURŞUN KARATAŞ'A ÖZGÜRLÜK
9 Eylül 1994 günü Fransa üzerinden transit geçiş yaparken, iki arkadaşıyla birlikte İtalya-Fransa sınırında Fransız polisi tarafından gözaltına alınarak tutuklanan DHKP Genel Sekreteri Dursun Karataş'ın tutanaklığı hala devam ediyor.

Var olan tutum açık bir hukuk skandalıdır. Anı "suçlama" ile iki buçuk ay tutuklu bırakılan Kemal Kayar ve Zerrin Sarı serbest bırakıldılar ama DHKP Genel Sekreteri şu anda cezaevinde tutuluyor. Politik önyargılar hukukun önüne geçmiş durumdadır. Fransa hükümeti ve mahkeme yetkilileri bir halk kurtuluş liderini "terörist bir örgütün yöneticisi" yapmak, onu elinden geldiğince cezaevinde tutmak peşindedir.

Fransa hükümeti, hukuksuzluğunu gözlerden saklama ve kamuoyuna saygısızlık etme hakkına sahip değildir. Fransa hükümeti, bir halk önderini neyle suçladığını ve "terör"den neyi kestiğini açıklamalıdır.

Bugün Türkiye'yi yöneten rejim faşist bir rejimdir. On yıl içinde bu rejimin katlettiği insan sayısı 10 binin üzerindedir. Katliam, kurşuna dizme, insan kaybetme, işkence... Bunlar, tüm halkın başına bela kesilen faşist rejimin her gün inatla sürdürdüğü, Türkiye'nin toplumsal ve politik yaşamının tablosudur. Meşruduğunu yitiren oligarşi, köyleri bombalamaya devam ediyor. Yüz binlerce insan başta bölgelere göç ediyor. Her gün sayısız insan öldürülüyor. Muhafız gazete büroları bombalanarak yerle bir ediliyor.

Fransa hükümeti ve Dursun Karataş'ı esir tutmak isteyen yarıcılar; böyle bir rejime karşı savaşanları terörist ilan etmek mi istiyorlar? Türkiye'de zorbalıkla iktidarda duranların suçlarını onaylayıp, onların başaramadıklarını da tamamlamak mı istiyorlar?

Zulme karşı direnmek bir haktır. Fransa, Dursun Karataş'ı yargılamakla kendi tarihini yargılıyor. Özgürlük, kardeşlik bayrağıyla iki yüzyıl önce ayağa kalkan Fransanın yerine, Nazi işbirlikçilerinin Fransa'sını koyuyor. Fransız halkının sağduyusunu temsil etmeyen bu yanlışları dolay Vietnam'da, Afrika'da, Ortadoğu'da dökülen kanları insanlık unutmadı. Fransa, halkımızın çektiği işkence,lere, dökülen kanlarına ortak olmamalıdır.

Ortada açık bir hukuksuzluk vardır. Dursun Karataş bir özgürlük savaşçısıdır ve bir gün dahi bulunmadığı Fransa'da özgürlüğü elinden alınmıştır. Dursun Karataş'ı esir tutma hakkı, insanları aylar, hatta yıllarca "soruşturma" gerekçesi-ne sığdırılmaya çalışılmaktadır. Bu durumda Dursun Karataş, kendisini savunma hakkından bile yoksundur.

Hukuksuzluk daha ilk günden başlamıştır. Gözaltına alınanlar, cezaevine konulana kadar avukat hakkından yararlanılmamış, hakları kendilerine bildirilmemiştir. Henüz dava açılmadığı gibi, tutukluluğa litraz duruşması halka ve basına kapalı yapıyor. 42 yıllık yaşamının 25 yılını faşizme karşı mücadeleyle veren Dursun Karataş'ın "Acın kapıları Bizim Fransa halkından gizleyecek bir şeyimiz yok" sözleri de böylece kapılar arkasına hapsedilmek isteniyor.

Dursun Karataş'ın şahsında DHKP-C'nin sendikaları, kitle örgütleri, geçeköndü örgütleri, basını, insan hakları örgütleri, şehitleri, şehit-tutsak anaları, genila birlikleri; yani bir halk yargılanmak isteniyor. Bu, yargılama bile değil, bir cezalandırma gayretidir. Bu hukuksuzluk son bulmalıdır.

Faşizme karşı savaşmak meşrudur. Faşizme karşı olan herkesi bu sesi duyuraya, Fransa hükümetinin Dursun Karataş'ın özgürlüğünü engelleyen tutumuna dur demeye çağırıyoruz. Türkiye halklarına zulmeden işkencecilerden başka hiç kimsenin Dursun Karataş'ın tutukluluğundan bir çıkarı yoktur.

Tüm kardeş halkları, örgütleri ve dostları Dursun Karataş ile dayanışmaya çağırıyoruz.

taş'ın iade edilmemesi ve serbest bırakılması talebini Af Örgütü adına imza kampanyası başlatılmış.

-DHKP Genel Sekreteri Dursun Karataş'ın tutsak edilmesinin hukuksal mı, politik bir tavır mı olduğunun resmi olarak açıklama yapılması doğrultusunda Af Örgütü adına taleple bulunulması.

-DHKP Genel Sekreteri Dursun Kara-

taş'ın 27 Aralık'ta yapılacak olan "sorusunda Af Örgütü'nden temsilcilerin bulunması.

-DHKP Genel Sekreteri Dursun Karataş'ın Af Örgütü tarafından oluşturulan bir heyet tarafından ziyaret edilmesi.

Köln Dom Kilisesi İlgali Edildi

Almanya'nın Köln şehrinde Vvestfalten Devrimci Halk Güçleri tarafından 12 Aralık günü ayrıca Dursun Karataş'a Özgürlük Kampanyası çerçevesinde bir dizi eylem gerçekleştirildi. Vvestfalten Devrimci Halk Güçleri 20 kişiyi saat 15.30'dan itibaren Köln Dom Kilisesi'nin seyir kulesini 3 saat işgal ettiler. Şehrin en merkezi bölgesinde gerçekleşen bu eylem, halk tarafından yoğun ilgiyle karşılandı. Devrimci Halk Güçleri işgal sırasında yaklaşık yirmi metre uzunluğunda "Önder Yıldızımız Dursun Karataş'a Özgürlük" yazılı Almanca bir pankart astılar. Aynı zamanda kuleden "Halklarımızın Özgürlük Savaşçısı Dursun Karataş'a Özgürlük" yazılı Türkçe-Almanca kuşlamalar yapıldı. "Yaşasın Enternasyonalist Dayanışma", "Yaşasın Önderimiz Dursun Karataş", "Dursun Karataş'a Özgürlük", "Öndere Selam Savaş Devam", "Yaşasın Partimiz DHKP" ve "Yaşasın Cephemiz DHKP" sloganları atıldı. Dışarıda bulunan Devrimci Halk Güçleri de sloganlara eşlik ederek, bildiri dağıtarak halkı bilgilendirdiler. Gerçekleştirilen eylem basın tarafından da ilgi ile karşılandı. Devrimci Halk Güçleri tarafından yapılan basın açıklamasında eylemin, "Dursun Karataş'a Özgürlük Kampanyası çerçevesinde, Dursun Karataş'ın Fransa hükümeti tarafından 9 Eylül'de tutulmasını ve 27 Aralık'ta Fransız emperyalizmi tarafından yargılanmasını protesto amacıyla gerçekleştirildiği" bildirildi.

Berlin'de Fransız Haber Ajansı ve Fransız Televizyonunun 1. Kanalının Bulunduğu Binalar İşgal Edildi

Dursun Karataş'ın tutukluluğunun devamını protesto amacıyla AFP (Fransız Haber Ajansı) ve Fransız televizyonunun

1. kanalı TV 1, 15 Aralık günü saat 15.00'te Devrimci Halk Güçleri tarafından yaklaşık birer saat süreyle işgal edildi. Devrimci Halk Güçleri işgal boyunca denetimi ele geçirerek basın kuruluşları ile Fransa İçişleri ve Adalet Bakanlıklarına, Fransız emperyalizmini teşhir ve tecrit eden, "Önderimizin kılını zarar gelmesi durumunda başka türlü geleceklemini" ifade eden protesto faksları çektiler. Sloganlarla, marşlarla eylem sonuçlandırıldı. Özellikle AFP'nin bulunduğu binada başka ajansların da bulunması nedeniyle, işgal hemen hemen tüm binayı kapsadı. Aynı binada bulunan DPA (Alman Haber Ajansı) Devrimci Halk Güçlerinden bir kişiyle ve radyo çalışanı bir kişiyle röportaj yaparak eylemi kamerayla uzun uzun görüntüledi. Bina'nın dışına ise, Almanca hazırlanmış "Fransa: Dursun Karataş'ın ellerini çek! DHK-C-Devrimci Halk Güçleri" yazılı bir pankart asıldı. Çevrenin yoğun ilgisini çeken pankartın dışında benzer içerikte başka bir pankart ise TV 1'in bulunduğu binaya asıldı. İşgal altındaki AFP'nin çalışanlarının da ilgisini çeken eylemde bir yetkilinin öndüğü hafta konuyla ilgili Devrimci Halk Güçleriyle röportaj yapmak istediğini ifade etti.

Aynı günün akşamı saat 18.00'de ise Berlin'in en işlek merkezlerinden olan Kreuzberg Tor'daki dört yüz kavaşağı DHK-C-Berlin Devrimci Halk Güçleri tarafından lastikler yakılarak ve motoflanelerle kesildi. Gösteride Almanca hazırlanmış "Dursun Karataş'a Özgürlük" ve "Fransa Ellerini Dursun Karataş'ın Çek! DHK-C/Devrimci Halk Güçleri" pankartlarıyla birlikte Parti ve Cephe bayrakları taşıydı. Eller sopalı, yüzler maskeli olarak gerçekleştirilen eylem bir süre sloganlar atılarak yüründükten sonra pankart ve bayrakların çevrede herkesin görebileceği yerlere asılmasıyla sona erdi. Çevrenin çok yoğun ilgisini çeken bu eylemlerde hiç kimse gözaltına alınmadı. Devrimci Halk Güçleri yapılan açıklamada "12 Eylül 1980 cunta denedi başaramadı! 13 Eylül 1992 darbeyi kontra denedi başaramadı! 9 Eylül 1994 Fransız emperyalizmi deniyor başaramayacak! Yaşasın Önderliğimizle Butünleşmiş DHKP-C" ifadelerini kullandılar.

HOLLANDA Den Haag Fransa Elçiliği Önünde Gösteri

Hollanda Devrimci Halk Güçleri'nin 9 Aralık günü saat 11.00'de Hollanda'nın Den Haag kentindeki Fransız Büyükelçiliği önünde bir protesto gösterisi düzenlendi. Yaklaşık 30 kişinin katıldığı eylemde "Dursun Karataş'a Özgürlük", "Kahrolsun Fransız Emperyalizmi", "Önderimize Kalkan Elter Kırılır" sloganları Türkçe ve Hollandaca olarak atıldı. Bir saat süren ve dilcil yetkililerine de bir açıklamanın verildiği gösteride, "Dursun Karataş tutuklu kaldığı sürece kendilerinin hedef alınmaya devam edileceği" vurgulandı.

İMZALAR "DURŞUN KARATAŞ'A ÖZGÜRLÜK" DİYOR

Dursun Karataş'a Özgürlük Kampanyası'na imza ile verilen destekler ve mesajlar da her geçen gün çoğalıyor. Alman Sosyalist Demokratik Parti (PDS) Bremen örgütü, Almanya Özgür Halklar Komitesi'ne bir mesaj gönderdi. Mesajda özet olarak şunlar belirtiliyordu: "Fransa'ya yolculuğu sırasında tutuklanan Türkiye'li politikacı Dursun Karataş'ın bir an önce serbest bırakılmasını talep ediyoruz. Dursun Karataş Türkiye'de politik nedenlerden dolayı idame mahkum edilmiştir. Fransa'nın imza-

İmş olduğu Avrupa Sözleşmesi'nin "uçların iadesine ilişkin" 3. maddesine göre Dursun Karataş'ın iadesi mümkün değildir. Bu nedenle muhalif politikacının Fransa'daki durumunun legalize edilmesini, politik faaliyetlerinin serbest bırakılmasını ve garantisi altına alınmasını talep ediyoruz."

Dursun Karataş'a Özgürlük Kampanyası'na imzalarıyla yeni destekler ise şunlar: -Alman Komünist Partisi (DKP-BDR), Uluslararası Komisyon Üyesi Marcel de Jong

-Komünist İşçi Partisi (AKP), İngiltere -Avusturya Parlamentosu'ndaki "Der Grüne Klub" içinde yer alan milletvekillerinden Prof. Dr. Alexander Vander Bellen, Theresia Haidmayr, Mag. Doris Pollet-Kimmerlander, Mag. Tereza Sloists, Mag. Matjana Grandits, Andreas Wabl, Johannes Vogenhuber, Severin Renoldner, Rudi Anschöber, Monika Langhager, Mag. Gabriele Moser, Mmag. Dr. Madeleine Petrovic, Kari Olin-gör.

Ayrıca Avusturya Parlamentosu Der Grüne Klub içindeki milletvekili Andreas Wabl, Avusturya'daki Fransız Eçilğine Dursun Karataş'ın serbest bırakılması için bir mektup gönderdi.

Birleşmiş Milletler tarafından İnsan Hakları Evrensel Beyanname'sinin açıklandığı günün yıldönümü olan 10 Aralık günü Almanya'da yüksek okul öğretim üyeliği yapan Karam Kella tarafından Fransa makamlarına "Dursun Karataş'ın Fransa'daki ikametinin yasallaşmasını ve özgür siyasi faaliyetlerinin engellenmemesi talep eden" bir mektup gönderildi. Danimarka'daki pek çok parti, örgüt ve

kişi de Dursun Karataş'ın 1980'de tutuklanarak hıftalarca işkence gördüğünü, 9 yıl sonra cezaevinden firar ettiğini, Türkiye cumhuriyeti devleti tarafından gıyabında ölümüne mahkum edildiği ve her yerde vurularak öldürmek için arandığını anlatan ve hiçbir koşul ya da kayıt öne sürülmesiz serbest bırakılmasını isteyen imza mehnini imzaladı. İmzalamaları arasında Danimarka Komünist Partisi Marksist-Leninist adına Parti Sekreteri Joergen Petersen, Kızıl Gençlik Örgütü adına Fransız Krejberg de bulunuyor.

Dursun Karataş, Zerrin San ve Kemal

gimek, sahte evrak kullanmak, soygun ve yasadışı terör örgütü mensubu olmak suçlarıdır.

Kemal Kaya, örgüt sorumlusu olmak, yasadışı yollarla sınırlardan insan ve mal geçirmek, örgüt mensubu olmakla suçlanıyor.

Zerrin San; örgüt sorumlusu olmak, Fransa'ya kaçak yollardan girmeye teşebbüs etmek, yataklık yapmak ve örgüt mensubu olmakla suçlanıyor.

Hakim tarafından yapılan ilk sorgulama 4 Ekim 1994 tarihinde Zerrin San ve 12 Ekim 1994 tarihinde Dursun Karataş'a

Buna göre; Zerrin San'ın avukatlık mesleğinin riske girmesi söz konusudur.

Fransa'da yasal olarak bulunan Kemal Kaya'ya yönelik suçlamalar Alman otoriteleri tarafından kabul görmemekle birlikte, polis teşkilatından (BKA) kaynaklanmaktadır.

Dursun Karataş ile ilgili olarak ise Devrimci Sol hareketi haksız yere terörizme suçlanmakta ve hayali bir şekilde Dursun Karataş'a Fransa'ya yasadışı örgütlenmek ve eylem yapmak amacıyla geldiği suçlaması yöneltilmektedir.

Paris Mahkemesi Kemal Kaya ve Zerrin San'ı şartlı olarak tahliye etti. Serbest bırakılmasının nedenleri: Zerrin San; OFPRA'da politik sebeplerden itlicaya baş vurması ve davası sonuçlanana kadar Fransa'da kalmak mecburiyetinde olması. Bu nedenle tutuklu kalmasına gerek bulunmuyor.

Kemal Kaya: Hiçbir gerçek delil olmadığından serbest bırakılıp, Fransa'da kalabileceğine karar verildi.

Dursun Karataş'ın Kırmızı Bülten ve Interpol tarafından arandığı gerekçesiyle tutukluğunun devamına karar verildi.

Dursun Karataş tekrar bir mahkemeye çıkarılacak, avukatlar bu mahkeme sonucu bir talehi talebinde daha bulunacaklar.

Kesin olan şudur ki; Dursun Karataş'ın Türkiye'ye iadesi yüksek bir olasılıktır. Bunun ne zaman gündeme geleceği ne kendisi, ne de avukatları tarafından bilinmemektedir..

Informationszentrum für freie Völker e. V. Özgür Halklar Komitesi, Information Center for free peoples

Kayyın avukatları Ümrân Gün, Ties Praken, Jean Fernon, Georges-Henri Beauthier, Antioche Comte, Hauser Phelizon, Marcel Basonnet'in, davanın son durumu üzerine yaptıkları açıklamayı yayınlayan Özgür Halklar Komitesi'nin hazırladığı metin ise şöyledir:

Dursun Karataş, Kemal Kaya ve Zerrin San'ın durumları üzerine
Dursun Karataş, Kemal Kaya ve Zerrin San, Fransızın Modane sınır kasabasında 9 Eylül 1994 tarihinde gözaltına alınarak tutuklanmışlardır.

12 Eylül'de üçünün de Savcı Brughiere tarafından fadeleri alınmıştır. Dursun Karataş, örgüt sorumlusu olmak, Fransa'ya yasal olmayan yollarla

gerçekleştirildi.

3 Kasım 1994 tarihinde avukatlar, üç tutuklunun serbest bırakılması için başvuruda bulundular. Sanıkların hiçbir suç işlemediklerinden dolayı, kararın hukuk dışı olduğu belirtildi. Ne Dursun Karataş'ın ve Zerrin San'ın Fransa'ya sahte pasaportla girmek istedikleri, ne de içinde bulundukları araçta Kemal Kaya tarafından kullanıldığı ispatlanabildi.

7 Kasım 1994'te bu istek mahkemeye tarafından geri çevrildi.

8 Kasım 1994'te avukatlar bu karara karşı çıktılar.

Mahkeme 24 Kasım 1994 tarihine ertelendi.

Avukatlar sanıkların özel durumlarının göz önüne alınarak, lehlerine karar verilmesine yönelik birer dilekçe sundular.

Dursun Karataş'a Özgürlük Komiteleri: "Fransa devletini soluk alamaz hale getirmeliyiz"

Avrupa'nın pek çok ülkesinde faaliyetleri olan Dursun Karataş'a Özgürlük Komiteleri ile son gelişmeler üzerine röportaj yaptık. Görüştiğimiz temsilcinin bugün Türkiye'de ve dünyanın dört bir yanında Dursun Karataş'a Özgürlük Kampanyası için yürütülen her faaliyetin önemini vurguladığı ve "İstidimize düşeni gereği gibi yaparsak, Dursun Karataş'ın özgürlüğüne kavuşması an meselesi olacaktır." dediği röportajı yayınlıyoruz:

"Dursun Karataş'a Özgürlük Komiteleri" Dursun Karataş'ın Fransa Devleti tarafından tutuklanmasından hemen sonra oluşturulmaya başlanmış bildirgimiz kadaryla. Aradan iki ay aşkın bir süre geçti. Bugün bu komitelerin geldiği aşama ve pratiğe geçirdiği faaliyetler hakkında bizi bilgilendirir misiniz?

Avrupa'nın hemen her yerinde: İngiltere, Almanya, Avusturya, Fransa, İsviçre, Belçika ve Hollanda'da, "Dursun Karataş'a özgürlük" komiteleri kurulmuş durumda. Bunun dışında Ortadoğu'da ve dünyanın çeşitli bölgelerinde komite şeklinde olmasa da kampanya çalışmalarını yürütüyor. Dünyanın her yerinden destek mesajları aldık ve almaya devam ediyoruz. Yakın bir zaman içinde Amerika'da da bir komite kurulması için çalışmamız sürüyor. Komitelerin asli hedefi kamuoyunu konuya ilişkin bilgilendirmek, duyurul hale getirmek ve Dur-

sun Karataş'ın bir an önce özgürlüğüne kavuşması için destek vermesini sağlamaktır. Bu destek, kampanya için verilen bir imza, bir destek mesajı, Fransa Başbakanlığı'na, İçişleri Bakanlığı-Adalet Bakanlığı'na, davayla ilgilenen Savcı Bruguiere'sye yönelik yazılmış bir protesto mektubu veya Dursun Karataş'ın bir an önce serbest bırakılmasını talep eden bir mesaj şeklinde oldu. Kampanya süresi boyunca kamuoyunda tanınmış önemli şahıslarla, Avrupalı parlamenterlerle, çeşitli legal partilerle, siyasi mücadele veren devrimci örgütlenmelerle, insan hakları örgütleriyle kısıtlı çok geniş bir yelpaze ile ilişki sağladık ve desteklerini sunmalarını istedik. Ve bunda istediğimiz düzeyde olmasa da belirli bir notdaya geldik diyebiliriz. Bundan sonra aldığımız bu desteklerin daha aktif biçimlerde olması için daha çok çaba sarf etmemiz gerekiyor.

Komitelerin çalışmaları Fransa Devleti tarafından nasıl karşılanıyor? Pratik faaliyetler, imzalar, mesajlar davanın seyri üzerinde olumlu bir etki yaratıyor mu?

Her şeyden önce bu dava politik bir dava. Dursun Karataş ile birlikte tutuklanan Kemal Kaya ve Zerrin San bildiğiniz gibi serbest bırakıldı. Oysa hukuki açıdan bakıldığında Dursun Karataş'a Kemal Kaya ve Zerrin San'ın durumları arasında hiçbir fark yok. Her üçü de sahte kimlik taşımak ve Fransa'ya kaçak olarak girmekle suçlanıyordu.

Fransa Devleti, davaya sırf hukuksal açıdan baksa idi, Dursun Karataş'ın da serbest bırakılması gerekirdi. Ama bırakılmadı. Türkiye devleti, basına da yansıdığı gibi, Dursun Karataş'ı resmen istediği halde, Dursun Karataş'ın dosyasına bu duruma ilişkin hala bir eklemeye yapılmadı. Fransa bugüne dek ısrarla Türkiye'nin resmi bir iade talebinde bulunmadığını ileri sürüyordu. Oysa Avusturya'daki Fransız Büyükelçiliği'nin, Avusturya Parlamentosu'ndaki Yeşiller Grubu'nun göndermiş olduğu mektuba cevap yazısında ilk defa Türkiye'nin resmi istemde bulunduğu kabul ediliyor. Bu durum da gösteriyor ki, Fransa kapalı kapılar ardında bir takım çıkar hesapları peşinde. Geçen haftalarda Fransa İçişleri Bakanı, Adalet Bakanı ve Yargıcı Bruguiere'sin Almanya'yı ziyaret ederek, resmi görüşmelerde bulunması da bu niyetinin bir göstergesidir. Başta da belirtildiği gibi olay tamamiyle politik. Ve bu durumda her şey bize bağlı. Kamuoyunu sürekli canlı tutmamız, Fransa Devletini soluk alamaz hale getirmemiz gerekiyor. Fransa kampanyayı büyük bir dikkatle izliyor. Şunu bilmeniz ki Fransa makamları gerek Avrupa, gerek Türkiye'de yapılan en ufak bir çalışmaya da hi izliyor. Bağcılar'da yapılan bir duvar yazılması, Mersin'de asılan bir pankart, üniversitelerde yapılan bir forum... Her şey Yargıcı Bruguiere'sin masasına üstüne geliyor. Ve Fransa bu çalışmalarından oldukça rahatsız.

Fransa'yı rahatsız etmeye devam etmeli, Dursun Karataş'ın terörist değil, bir halk hareketinin önderi, bir özgürlük savaşçısı olduğunu göstermeliyiz. Üstümüze düşeni gereği gibi yaparsak, Dursun Karataş'ın özgürlüğüne kavuşması bir an meselesi olacaktır. Bunun bilinciyle hareket etmemiz gerekiyor.

Son olarak vermek istediğiniz bir mesaj var mı?

Tekrar vurgulamak istiyoruz: Dursun Karataş'ın serbest bırakılması an meselesi. Bu durumda hepimiz üzerimize düşen görevleri yerine getirmek için bütün çabamızı harcamalıyız. 27 Aralıkta Dursun Karataş'ın bir sorgusu var. Sorgu sonrasında serbest bırakılmadığı takdirde on beş-yirmi gün içinde tiraz mahkemesi gündeme gelecektir. Bu durumda önümüzde bir aylık bir süre var. Bu bir aylık sürede kaybedecek tek bir dakikamız olmamalı. Partilerle, demokratik kitle örgütlenmeleri ile, insan hakları örgütlenmeleri ile, tanınmış kişilerle, politikacılarla, sanatçılarla olan tüm ilişkilerimizi tekrardan gözden geçirip kampanya için seferber etmeliyiz. Türkiye'de gelişen tepki, muhalefet oldukça önemli ve beklirleyici role sahip. Fransa İçişleri Bakanlığı'na, Adalet Bakanlığı'na, Yargıcı Bruguiere's'e tepki ve protestolarımızı fakslarla, mektuplarla, telgrafarla aklımıza gelen her yöntemle iletelim, öte yandan Dursun Karataş'a destek ve dayanışma mesajları göndermeye de ariksız devam edelim.

"Bir gün mutlaka oligarşinin duvarlarını aşacak, sıcak savaşın içinde olacağız"

27 Kasım tarihinde Ankara Merkez Kapalı Cezaev'inde tünel ortaya çıkmasıyla birlikte Çankırı ve Yozgat cezaevlerine sevk edilen tutsakların özgürlük eyleminin yarm kalması üzerine, Çankırı Cezaev'ine sürülen DHKP-C tutsaklarının gazetemize posta yoluyla yolladıkları ve elimize geç ulaşan açıldamasını yayınlıyoruz.

27 Kasım tarihinde Ankara Merkez Kapalı Cezaev'inde ortaya çıkan özgürlük eylemini, DHKP-C tutsaklarının inişiyativede yoğun emek ve titiz çalışmalarıyla sürdürdüler.

"Özgürlük bir Devrimci Sol tutkusu"dur" şiarı, Devrimci Sol hareketinin partileşmesiyle birlikte, gücünden, inançından ve karatılığından hiçbir şey kaybetmeyecek partimiz DHKP-C ile bütünleşmiştir. Hareketimizin değerleri Partimizin değerleri olmuştur. Parti ve önderimizin çizgiğinde her geçen gün daha da devrimleşerek yoluna devam etmektedir.

(...) DHKP-C tutsaklarının aşamaya göre açılıp hiçbir engel, çözümececeği hiçbir sorun, "yıkamayacağı" hiçbir duvar yoktur. (...)

Ankara Merkez Kapalı Cezaev'inde ortaya çıkan özgürlük tünelimiz, kontroretila uzantısı burjuva basın-yayın organlarında çarpıtılmaya çalışılarak, kafa karışıklılığı yaratılarak, devrimci etkisi yok edilmeye çalışılmıştır. Örneğin "4. koğuş mahkûmları tünelin kendileri tarafından kazınmadığı, önceden kazıldığını öne sürdüler" gibi haberler ile devrimci iradenin yaratıcı gücünü inkara yönelmişler, arkasından İşçileri Bakanlığı "Biz biliyoruz, 26-27 Kasım tarihinde kaçacaklardı" açıklamasını yaparak kontra faaliyetlerindeki psikolojik savaş yöntemlerine "yeni" bir boyut kazandırmaya çalışmıştır. Her iki açıklama da hiçbir gerçeği yansıtmıyıp gerçek dışıdır.

Tünel, 27 Kasım akşamı koğuş bahçesinin balıoz ve kazmalar ile kazılarak tesadüfen ortaya çıkmıştır. Tünelin sabaha doğru ortaya çıkmasıyla birlikte, 4. koğuşta bulunan DHKP-C tutsakları barikat direnişine geçerek, "Yaşasın Özgürlük Eylemimiz", "Bir Gün Mutlaka Kazanacağız", "Zindanlar Bizleri Yıldıramaz", "Yaşasın Önderimiz Dursun Karataş", "Yaşasın Devrimci Halk Kurtuluş Partisi-Cephemiz" sloganlarıyla Partimiz adını üstlenmiştir. (...) 14 saatlik barikat direnişimizde saldırgan göze alamayan oligarşi, herhangi bir saldırı alamayacağı, geçici bir süre (1 ay) için bizim terici edeceğimiz iki ayrı cezaevine sevk yapılacağı sözü verdikten sonra barikat kaldırılıp, aynı dosyada yargılananlar da göz önüne alınarak bizim belirlediğimiz listede yer alan insanlarımız Çankırı ve Yozgat Cezaev'ine sevk edilmiştir. Sevk sırasında bir-iki istisna dışında ciddi bir olumsuzluk yaşanmamıştır. (...)

YAŞASIN ÖZGÜRLÜK EYLEMİMİZ!
BİR GÜN MUTLAKA KAZANACAĞIZ!
ZİNDANLAR BİZLERİ YILDIRAMAZ!
YAŞASIN ÖNDERİMİZ DURSUN KARATAŞ!
YAŞASIN DEVRİMCI HALK KURTULUŞ PARTİ-CEPHEMİZ!
30.11.1994
Çankırı DHKP-C tutsakları adına Nevzat ŞAHİN

Bursa'da devrimci tutsaklar sürgün edildi

Bursa E Tipi Cezaev'inde bir süredir yaşanan "bayrak" gerilimi, cezaevi idaresinin saldırısı ile imrandırıldı. Ve 12 Aralık günü Bursa Özel Tip Cezaev'inde DHKP-C, HDÖ ve TKEP-L davası tutsaklarının kaldıkları koğuşlara saldırıldı. DHKP-C tutsakları saldırıya karşı barikat direnişi ile cevap verdiler.

12 Aralık günü cezaevi idaresinin saldırısı hazırlıkları başlattığını fark eden DHKP-C tutsakları, kurdıkları barikatta karşıladıkları jandarmasının ilk saldırısını. Ani bir baskın yapmayı hedefleyen jandarmalar ve cezaevi idaresi, karşılarında barikatları ve sığınanları ile DHKP-C tutsaklarını buldu. İlk saldırıda bir kısmı yaralanan askerler koğuşa giremediler. İkinci saldırıda da umduğunu bulamayan ve tutsakların göğüs göğüse dövüşerek püskürttüğü askerler, üçüncü kez geldiklerinde duvarları yıkarak koğuşa girmeyi denediler, ama başarısızdılar.

Bu arada cezaevine gelen Bursa Valisi ve Başsavcı ile yapılan görüşmelerde saldırının durdurulduğu, ama tutsaklarla yapılan görüşmelerin aksine basına ve TVlere açıklamalar yapıldığı öğrenildi. Saldırılar sırasında bazı tutsaklar ağır yaralanırken, direnişin sürdüğü hücrelerin dışında kalan tutsakların tüm eşyaları askerler tarafından yağmalandı. Bursa Valisi Rıdvan Yenışen ve Başsavcı Alp Şenver de yaptıkları açıklamalar ile bir yandan barikat direnişi karşısında düştükleri acıdaki ıtırak ediyorlar, diğer yandan da saldırıya gerekçe olarak "koğuşlarda bulunan parti ve cephe bayrakların" gerekçe gösteriyorlardı.

Yaralıların ve tutsakların durumu hakkında Vali ve Savcı bilgi vermezken, idare de avukat ve alle görüşünü gasp edip, fiilen engelleyerek, cezaevinden sağlıklı haber alınmasını önlemeye çalıştı.

Direnış Sonunda Tutsaklar Amasya, Bartın ve Yozgat'a Sürüldüler

12 Aralık barikat direnişi karşısında istediğini elde edemeyen cezaevi idaresi, 14 Aralıkta DHKP-C, HDÖ ve TKEP-L tutsaklarını Amasya, Bartın ve Yozgat cezaevlerine sürgüne gönderdi. Cezaevi idaresinin asıl amacının koğuşlarda asılı olan bayrakları vb. olmayıp, tutsakların sürgün edilebilmesi için bahane yaratmak olduğu böylece anlaşımış oldu. Saldırdan iki gün sonra çıkarılan sürgün kararlarıyla cezaevi idaresi bir yandan karşılarında direnen tutsakları dağıtırken, bir yandan da Bursa Özel Tip Cezaev'inde kazanılmış tüm hakları gasp etmiş oluyordu.

Saldırılar sürgüne giderken de devam etti. Yozgat'a götürülen tutsaklar, Bursa Cezaev'inden çıkışta ringe bindirilirken, askerler tarafından oluşturulan koridorlardan geçmek zorunda bırakıldılar ve sıra dayalıdan geçirildiler. Bursa Cezaevi karşısında yaşanan saldırının aynıysa Yozgat Cezaev'ine girerken de yaşandı. Cezaevleri değişmiş, ama saldırganlar değişmemiştir. Bursa Cezaevi askerleri barikatlar karşısında düştükleri acı, kıramadıkları devrimci direnişe karşı duydukları öfkeyi hayvanca saldırarak kusuyorlardı çünkü.

Ayrıca Amasya'ya sürgüne yollanan

tutsaklar da Amasya'ya geldiklerinde cezaevi idaresine hemen teslim edilmeyip, bir gece keyfi olarak sevk arabası içinde bekletildiler. Bu arada Amasya'ya sürülen DHKP-C tutsaklarından Ali Yılmaz'ın kolunun tutmadığı, Yalçın Özcan'ın ise kafasında kırıklar olduğu gazetemize aliler tarafından iletilen bilgiler arasında.

Saldırı Sağmalcılar'daki DHKP-C Tutsakları Tarafından Protesto Edildi

Bursa'da tutsaklara yapılan saldırının ardından Sağmalcılar Cezaev'inde kalan DHKP-C tutsakları bir açıklama yaparak, "Saldırının hesabını soracağız" dediler. Açıklamada ayrıca "Yoldaşlarımız Valiliğin ve Savcılığın talimatları doğrultusunda saldıran jandarma, birçok yoldaşımızın yaralanmasına neden olmuştur. Saldırı tamamen keyfiyete dayanmaktadır. Tutsakların siyasi kimlikleri ve devrimci onurları hedeflenmektedir. (...) Ama basarılı olmayacaktır. Her zaman olduğu gibi bundan sonra da karşılarında devrimcileri bularak yenileceklerdir. (...)” denildi.

Devrimci tutsaklara yönelik saldırının karşılıksız kalmayacağını göstermek ve saldırının protesto etmek için 14 Aralık akşamı ve 15 Aralık sabahı DHKP-C tutsakları tarafından sayım verildi.

Bursa Cezaevi'ndeki DHKP-C tutsaklarından Metin Yavuz'un sürgünler üzerine Halkın Acil Müdahale Hattna gönderdiği mektubu yayınlıyoruz.

Merhaba,
Biz 12 Aralıkta Bursa'da yaşadığımız saldırı ve karşılığında gerçekleştirdiğimiz barikat direnişi sonrasında 14 Aralık günü Amasya, Bartın ve Yozgat cezaevlerine sürgün edildik. Bu arada barikat direnişimiz sürerken, diğer hücrelerde bulunan tüm eşyalarımız askerlerce tahrip ve talan edildi. Sürgünlerde;

Bartın: DHKP-C tutsaklarından Metin Yavuz, Birol Şaman, Feridun Yılmaz, Ahmet Yılmaz, Aziz Nakı, Mesut Koçak, TKEP-L'den Doğan Ağrı, THKP-C (HDÖ'den Ümit Balal.

Amasya'ya: DHKP-C tutsaklarından Yalçın Özcan, Kerim Yalçıntepe, Fikret Aslan, Oğuzhan Dummuş, İbrahim Tuna, Necati Erbasan, Savaş Çeliker, Münir Çolak, TKEP-L'den Ali Yılmaz, Süleyman Acar, THKP-C (HDÖ'den Yusuf Akça.

Yozgat'a: DHKP-C tutsaklarından Cumhur Bircan, Serdar Demirel, Ali Şahin, Gökhan Menet, Mert Yamaç, Yusuf Şahin, Eyüp Kendir, Erol Karabiyik ve TKEP-L'den Mulu Yıldırım.

Ayrıntılı açıklamayı ayrıca yapacağımızdan, sizi şimdilik bu kadar bilgilendiriyor, gerekli duyuruları göstereceğimize inanıyoruz. Mücadelenizde başarılar diliyor, selamlarımızı iletiyoruz.

Gözaltına alındı, şimdi "yok"! Leyla Alıp nerede?

Mücadele gazetesi Zonguldak bürosunu arayan bir kadın, kendisinden bir süredir haber alınmayan Mücadele okuru Leyla Alp'in 5 Aralık günü İstanbul'dan Zonguldak'a örnek üzereyken

gözaltına alındığını bildirdi. Bunun üzerine Zonguldak siyasi şubesine yapılan başvuruda "Leyla Alp'in İstanbul'da gözaltına alındığına dair duyurular aldık" cevabı verildi. İstanbul siyasi şubesine avukatlar tarafından yapılan başvurulardan ise hiçbir sonuç alınmadı.

Zonguldak Mücadele gazetesi, Zonguldak İşçi Hareketi gazetesi ve TÖ-DEFL öğrenciler tarafından yapılan açıklamada, Leyla Alp'in akıbetinin açıklanması istenerek, kıddanın Leyla Alp'in kaybedilmesinden sorumlu olacağı vurgulandı. Daha önce de benzer yanıtlara rağmen gözaltına olanların gecikmeli olarak kabul edildiği ve DGM kayıtlarına geçtiği biliniyor. Bu durumda Leyla Alp'in gözaltında kayıplara eklenmemesi için insanlık onuruna sahip herkesin gerekli tepkili göstermesi gerekiyor.

Malatya DGM de ailelere keyfi uygulamaları

28 Kasım günü DHKP-C tutsaklarının mahkemesini izlemeye gelen tutsak yakınları mahkemeye girişinde keyfi uygulamalara maruz kaldılar. Duruşmayı izlemeye gelen tutuklu yakınlarına keyfi bir şekilde ayakbağı aramada dayatılarak mahkemeye girişleri engellenmeye çalışıldı. Uygulamaya tepki gösteren tutuklu yakınları, duruşmadan sonra bir açıklamaya yaparak "Bu tür keyfi uygulamalarla evlatlarımızı sahip çıkmamızı engellemek istiyorlar. Ancak bu uygulamalar biziyle yıldıramayacak, bunlara sessiz kalmayacağız" dediler.

Londra'da demokratik bir mevzi daha devrimci güçlerin yönetimine geçti

Uzun yıllar TKP İşçinin Sesi kanadının yönetiminde bulunan Londra İşçiler Birliği Derneği, devrimci-demokrat insanların yönetimine geçti.

Son yıllarda sosyalizmin güç kaybetmesiyle paralel olarak Alevilik çemberine sarılan eski yönetim, derneğin ismini Londra İşçi Alevi Birliği'ne çevirmiştir.

11 Aralık günü yapılan kongre sonrasında yapılan oylamayla tüm istisleri devrimciler kazandılar. Dernek yönetimi işe başlar başlamaz derneğin ismini yeniden Londra İşçiler Birliği olarak değiştirme kararı aldılar. Ayrıca Londra İşçi Birliği dışında Avrupa'nın en büyük Türkçe kütüphanesi olan Londra Toplum Kütüphanesi ve Kadın Merkezi de devrimci güçlerin denetimine geçti.

Devrimcilik değişmek ve değiştirmektir

Türkiye solunun yıllardır muzdarip olduğu hastalıklardan biri, yaşanan süreçte açtığı tüm yaralarla ortaya çıkmaktadır. Bu hastalığın adı, tes-pitçilik. Ve benzetme uygun derseniz, tüm bulgular hastalığın kangrenleştiğini göstermektedir. Elbette, Türkiye solunun ayağını sürmesine yol açan hastalıklardan yalnızca biridir bu, ama en önemlisi-biridir. Ve bu hastalık devrimci hareketin safasında değişik biçimlerde de olsa kendini gösterebilmektedir.

Bugün pek çok grubun pratiği(!) neredeyse dergi çıkarmaktan, arada bir panellerde, seminerlerde, basın toplantılarında boy göstermekten ibarettir. Tüm işleri buralarda tahlil, tespitler yapmaktır. Doğru ya da yanlış, o tespitlerin gereğini yapmak ise onlar için talidir, ikincidir. Ve çoğu zaman da onların zaten böyle bir sorunları yoktur. Tespitçilik küçük burjuvazinin en olumsuz yanlarını bir bleşkesidir adeta. Hastalığın bu küçük burjuva kökeni, safamızza yansımada da maddi zenginini oluşturmaktadır.

Devrimci, Tespitleri Değiştirme Pratiğiyle Bütünleştiren Bir Misyonu Sahiplidir

Devrimci hareketin safasında su ya da bu düzeyde yer alan insanların bulunduğu bir sohbet ortamında, hemen hiç kimse devrimci faaliyetin sorunlarını pek de yabancısı olmadığı görülür. En azından birileri sorunları ortaya koyduğunda, devrimci faaliyetin içinde yer alan bir insanın onu somutlaması pek zor olmaz. Hareketin sorunlarının yabancısı olmak özünde olumlu bir durumdur. Ama bu sorunlar sohbetlere ilk kez konu olmuyor ve her yerde tekrar konuşulmasına karşın değişen pek bir şey olmuyorsa, burada bir "tespitçilik" hastalığından söz etmek gerekir.

Hastalığın boyutunu tartışmaya gerek yoktur bu noktada. Solun büyük bölümü açısından hastalık tepeden tırnağa bün-yeyi sarmış durumdur. Devrimci hareket açısından ise hastalık gelişimin önüne çıkardığı engeller açısından önem kazanmaktadır. Ancak unutulmaması gereken nokta, tedavi edilmeyen her hastalığın vücuda yayılacağı, bün-yeyi ciddi bir biçimde tehdit edilebileceğidir. Teshis edilen her hastalık bu açıdan ciddiye alınmalıdır. Sözümdü ettiğimiz hastalığın teda-

visinde yakanlanması gereken ama halka, devrimliğin özüdür.

Devrimcilğin özü, değişmek ve değiştirmektir.

Markisminin ABC'sinde vardır bu. Marks da en başta o zamana kadarki düşüncülerin yalnızca dünyayı açıklamakla uğraştığını, ama asıl sorunun dünyayı değiştirmek olduğunun altını çizdi. Devrimci olmanın işlevinin de açık, net bir tanımıydı bu aslında. Egemen sınıfların Marksizme sadırlarında en sıvı, en zehirli oklarını bu noktaya yöneltmeleri de yine bu yüzden.

İçinde yaşadığımız dünyayı, ülkemizi ve devrimci çalışma yürüttüğümüz alanı elbette tahlil edeceğiz, elbette bunlara ilişkin tespitlerde bulunacağız. Ancak devrimliğin asıl özüsü, bu tespitleri yapmanın bir adım ötesinde, tespit edilen durumu değiştirmek için ne öngördüğümüz ve ne yaptığımızdır.

Tespitçilik Mücadelelerin Zorluklarından, Bedellerden Kaçıştır
Birinci emperyalist paylaşım savaşını "tespit edip", "savaşa karşı iç savaş" yazılını yazan Kautsky'nin teorisi, savaş çıktığı ve devrimci pratik kendini dayattığı zaman, yani savaş başladığında dünyayı başka türlü açıklamakta, artık Kautsky oturduğu yerde bu kez kendi egemenlikle uzlaşmak gerektiğini tespit etmekte-dir..

Tıpkı ülkemizde oligarşinin halklarınıza yönelttiği en vahşi saldırıların yaşan-dığı bir dönemde illegal militan örgütlen-meyi lağvederek, koşulları yasal bir parti-yi ne kadar gerekli kıldığı tespitini ya-pabilir gibi..

Tespitler sadırlarının gerçek boyutunu, gerçek içergini dile getirdiğinde, bu o tes-pit'in sahiplerine sadırlarına karşı -saldırıyı gereletebilecek güçte- bir direnç örgüt-le-me, böyle bir direnşin araçlarını yaratma görevini de yükler. Bu ise elbette özer-yile, disiplinle, düzen nimetlerinden vazge-çişle, işkenceleri, ölümüleri göğüslemek mümkündür. İşte kaçınılan şeyler özünde bunlardır. Bu noktada iki yöntem çıkar karşımıza. Kimileri tespitleri bulan klasti-rp, yaşanan koşulları çarpıtarak, süreç başka devrimci görevler yüklerken, bun-larla ilgili olmayan suni görevler saptar ve kendini bu kavganın dışına koyar. Kü-milleri de "doğru" tespitlerle, keskin lafız-larla sureti hektan görürün.

Evet, teoriyi tek başına bir "tahlil" aracı olmkatn çıkartıp, politika düzeyine getir-diğimizde bu nokta artık ancak pratikle birlikte düşünülüp, biçimlendirilir. Teorinin devrimci anlamda ele alınış biçimi de bu-dur. Değilse, devrimci teori, değişimin yol göstericisi olma işlevine asla kavuşamaz.

Marksizm-Leninizmin en genel, en ev-rensel ilkelerinden biri olan "teorinin ve pratiğin birliği" yalnızca "stratejik düzey-de" bir sorun değildir. O, günlük yaşa-mımızda somutlanması gereken bir ilkedir.

Devrimci teoriyi, tespitleri, strateji ve taktikler düzeyinde günlük yaşam içinde hayata geçirmek ise her yerde kendine özgü biçimlerde bir özer-yiyi gereklî kılar. Böyle bir özer-yiyi gösterecek kararlığın, inancın olmadığı yerde ise teoriyle pratik birbirinden kopar.

İster düzene ilişkin tahlillerde, isterse de devrimci mücadelenin yürütülüş koşu-larına yaklaşmada yalnızca "tespitçilik"le yetinenler, halkın gerçek anlamda önderi ve örgütleyicisi olmazlar.-Hemen her si-

yasal zeminde, kitle çalışmasının her bi-çiminde "iyi ama bütün bunları söylüy-or-sunuz da siz ne yapıyorsunuz?" sorusu -dile getirilini, geliştirilmesini- karşımıza çıkarır. Devrimci, kitleleri karşısına yalnızca düzenin kötülüklerini, insanlık-dışlığını, devrim mücadelesinin karşı kar-şıya olduğu sorunları tespit eden değil, bu kötülükleri, bu sorunları ortadan kal-dırmanın yollarını öneren, bunun maddi zeminini, olanaklarını hazırlayan ve bu doğrultuda pratik adımları atan insanlar olarak çıkmak zorundadırlar. Örneğin bir bölgede faşist sadırlarıyla, gerici örgüt-lenmeye ilişkin uzun uzun tahliller yapıp-ğimizda onların hangi durumdada oldu-klarını, hangi yöntemleri kullandıklarını en ayrıntılı tahlillerle anlattığımızda, bizden beklenen asıl yanıt, "Buna karşı siz ne yapıyorsunuz, devrimci ne yapıyor ve biz ne yapacağız, nasıl yapacağız?" so-rusunun yanıtı olacaktır. Bu soruya yanıt olarak verilebilecek bir pratiği içermeyen her yöntem tam da dediğimiz hastalığın, tespitçiliğin, klasik bir örneği olacaktır.

Halka ancak, tespitlerimiz ve pratiği-mizle, söylediklerimizle, öngördüklerimiz-le, yaptıklarımızla, her tespitimizi tamam-layan alternatiflerimizle güven verebiliriz, onları örgüleyerek savuşturabiliriz.

Değiştirmek İçin Değişmek Gerekir
Devrimcilik, düzenden kopuştur. Dü-zenin bize verdiği-vermeye çalıştığı kişil-ğın reddidir. Bu anlamda onurlu, büyük bir adımdır. Kendini değiştirmenin baş-langıdır. Ancak bu sürekli kılması ge-reken bir çabadır; hem düzenin etkilerin-den sıyrılmak, hem devrimin her gün ye-nilenen ihtiyaçlarına yanıt verebilmek, hem de kendi dışımızdaki bir kopuşa ve değişime öncülük edebilmek için böyledir bu. Devrimci olmak bir misyonu yüklen-mektir zaten. Devrimin önderi olmak ise, siyasal yapılar düzeyinde bu misyonu doruğudur. Partili olmaksız, devrimcilğin daha özel, daha onurlu bir basamağıdır; değişimi ve gelişimi yaşamın tüm ayrıntı-larına hakim kılacak bir iradeye sahip olmakla pratikte bu misyonun taşıyıcı-lığını omuzlamakdır.

İşte bu noktada partili ya da kendini partinin önderliğine tabi kılmış tüm insan-lar açısından, içinde yaşadığı süreç ve bu sürecin sorunlarına, görevlerine yakla-şırken, onlara yön veren temel düşünce değişmek ve değiştirmek olmalıdır.

Boyuna eleştiriyor, boyuna eksiklikleri tespit ediyor, ama eleştirdiğimiz, tespit ettiğimiz her eksikliği önce kendi somutu-muzda sorgulamyorsak, yani mevcut ek-siklikleri aşmaya kendimizden başlami-yorsak, orada yol almak mümkün de-ğildir. Eğer bunu yapmyorsak, tespitimiz sıradan bir insanın sıızlanmalarından, ya-kınmalarından farkszdır.

Devrimci hareketin, partinin safalarına, içinden çıktığımız sınıfın-katmanın olum-suz özelliklerini de taşıyarak geliyoruz. Bu, bir yerde doğrudur da. Nesnel bir yan-dır. Kendi nesnellüğimizi olumsuz boyula-nyla aşmanın yolu ise açık ki değiştirmek-ten geçiyor.

Çoğu kez, eksiklik bilindiyi ve eksiklik-lerin maddi temelleri de ortaya konulduğu halde değişim için ilgili adımlar atılmaya-biliyor. Kendimizin, önderliğimizin ve par-tinin her yönüyle çözümlediği bir zaafı, eksikliği aşamyorsak, burada sorgulan-ması gereken bir nokta daha vardır. Bu, değiştirmeye ayak diremektir.

Günlük yaşamda, çalışma tarzından

eylem biçimlerine, ajitasyon-propaganda-ya ilişkin yanlış şekillendiğini gördüğümüz pek çok olayla karşılaşıyoruz. Bun-ları "tespit" de ediyoruz. Ama bir bakıyo-ruz ki, yaşamda değişen fazla bir şey yok. Böylesi bir durum, kendi gelişimini-ze ördüğümüz setten başka bir şey de-ğildir. Sürekli tespitler yapmak, sorunları art arda sıralamak ve üzerine gitmemek, ge-lişimin önüne ördüğü bu setin dışında, bir diğer yanıyla gayri memnurluğun, güv-en-sizliğin, umutsuzluğun yaşenmesine de zemin hazırlamaktadır.

Bu türden bir "tespitçilik", çeşitli alan-lardaki sorumlu, yönetici insanlarda orta-ya çıktığında, hastalık daha da vahim bir hal almakta, değindiğimiz olumsuz so-nuçlar bu kez katlanarak yaşanmaktadır.

Görevi, misyonu o alandaki devrimci faaliyeti geliştirmek, aksayan yanları de-ğiştirmek olan bir yöneticinin bazen, o çok sık yapılan "tespit" sohbetlerinde, sanki o alanın yöneticisi-sorumlusu de-ğiş-mişesine eksiklikleri sıralayıp durduğu-na, yakındığına tanık olunabiliyor. Ve ba-zen onu dinleyenler, sorunlara ne kadar da vakfı olduğunu düşünerek hayran ola-biliyorlar. Ama bir devrimcinin asıl hayran olunması gereken yanı, bunları değiştirmek için ortaya koyduğu çaba ve irade-dir. Bir yöneticinin önderlik vasfı, değiştir-me, gücüyle, değişimye değişimyle örneklenebilmeye pekişir, kabul görür.

Savaşın bir partiyiz. Dolayısıyla de-ğişime ayak direyen yanlarımızın yol açtığı hata ve zaafıların bedelleri de ağır olma-k-tadır. Bu noktada "tespit" edilen eksiklik-lere karşı radikal ve dönüştürücü olmak durumundayız. Kendimizde ya da yoldaş-larımızda, çevremizde tespit ettiğimiz her eksikliğin, olumsuzluğun üzerine, yalnızca dile getirme, iltimate biçiminde değil, değişime iradesiyle, kararlılıkla gitme-liyiz. Bir eksiklik ya da olumsuzluk olarak tanımlanan her durum, ne olursa olsun değişmek-değişilmek zorundadır. Bunun başka bir şikâi yoktur. Kısacası kendimize ve yoldaşlarımızı yönelik bu temeldeki bir yaklaşımda ısratı olmalıyız.

Bizler tespit yapan değil, devrim yap-ma iddiasında olan bir partinin insanları-yız. Ve partili insan, faşizme savaşma bi-lincine, kararlılığına sahip, değişimin ön-cüsü olabilen insandır.

Partili olmayı doğru kavmyorsak; buna bağlı olarak devrimci istiyori ve devrimci is-temenin gereği olarak kendimizi dışı bir kavganın bir parçası olarak görüyor-sak, o zaman her şeyden ve her şeyden önce kendi gelişimimizin öündeki zincir-leri kırmak, salt tespit eden değil, değişen ve değiştiren olmak durumundayız. Bü-yük iddiamız kazanmanın, onurlu misyo-nuzuzu yerine getirmenin yolu buradan geçiyor. Devrim mücadelesini, gelişimizi hızlandırmamız, daha hızlı bir gelişimin öündeki her türden engeli ortadan kal-dırmanın yolu da yine buradan geçiyor.

Aışıklarıklardan, zaafıların güc alan her türlü kişiyi ya da genel statiko, de-ğişimin dışından. Unutmamalıyız ki, atılmamız bir yanıyla hep statikoların bizi hantallaştırarak ağırıklarından kurtul-makla mümkün olmuştur. Değişmeye ayak direyen yanları kesip atmamak, bu anlamda güncel görevlerden biridir. Bu gö-revi başarıldığımızda göreceğimiz ki, de-ğiş-bilme ve değiştime iradesi bizim gücü-müzdür. Bu gücü daha geniş ölçekte ha-rekete geçirmeli, pratiğimizin ayrılmaz, sürekli kazanmış bir parçasına dönüştür-meliyiz.

boyuna eksiklikleri tespit ediyor, ama eleştirdiğimiz, tespit ettiğimiz her eksikliği önce kendi somutumuzda sorgulamyorsak, yani mevcut eksiklikleri aşmaya kendimizden başlamiyorsak, orada yol almak mümkün değildir. Eğer bunu yapmyorsak, tespitlerimiz bir devrimcinin değil, sıradan bir insanın sıızlanmalarından, yakınmalarından farkszlaşır.

Partimizin harcında savaş

(“..) Seherlerimizle yazılmış bu tarîh nedimimiz ki, kıymızdan ve dışımızdan gelen, hangi kılıfı soyarsanız bürünürsünüz bürünün, gözde emperyalızın ve olgarışın sâdânları olan tûr sâdânlara karşı direnen, teslim olmayan, kuşatma altına aldığımızda kuşatmayı yarmayı bilen bir inâncıya ve bilînce oluvmuşuzdur. Bu inâncı ve bilînci yaratan, Marksizm-Leninizme sonsuz inancımız, halkı ve kendimize olan güvenimizdir. Ve bu güvenin olmasını uzun yıllarımız almıştır.” (DHKP Genel Sekreteri Durmuş Karataş’ın Kuruluş Kongresine Sunduğu Raporadan)

Devrimci hareketin tarihi, bu güvenin tüm kadro ve savaşçılarda, giderek halk kitleleriyle ete-kemiğe büründüğü, bedellerle, acılarla ama bir o kadar da kahramanlıklarla ve onurla yazılan mücadele tarihidir. Bu tarih kendine has zenginlikleriyle hiçbir şablona, hiçbir teorik kalıba sığdırılmayacak özgünlüklere sahiptir.

Bağımsız siyasi çizgisiyle tarih sahnesine çıktısından beri tarih yazma bilinciyle hareket eden ve tarih yazmanın ancak ve ancak ideolojisine, kendine ve halkına güvenin üzerinde yükselen politikalar ve örgütlenen pratik hedefler denerek başarılabileceğini bilen devrimci hareket, adalet anlayışını, devrimci şiddetini, işleyişini, hukukunu bu güven üzerinde şekillendirmiştir.

THKP-C'den Devrimci Sol'a ve DHKP-C'ye uzanan bu süreç, teoride, pratikte, düşünce tarzında, eylem çizgisinde, çalışma tarzında, ahlakla, kültürde; zafer için, kurtuluş için savaştan insanların ortak değerlerini yaratmış ve bu değerlerin odağına yoldaşlık ilişkisi-

Bağımsız siyasi çizgisizle
tarih sahnesine çıkışından
beri tarih yazma bilinciyle
hareket eden ve tarih
yazarının ancak ve ancak
ideolojisi, kendine ve
halkına güvenin üzerine
yükselen politikalar ve
öğütlenen pratikle
bedeller ödenerek
başarılabilenliği bilen
devrimci hareket, adalete
anlayışını, devrimci siddetini,
işleyişini, hukukunu bu güven
üzerine şekillendirmiştir. THKP-
C' den Devrimci Sol'a ve
DHKP-C' ye uzanan bu süreç,
teoride, pratikte, düşünce
tarzında, eylem çizgisinde
çalışma tarzında, ahlahta,
kültürde; zafar için, kurtuluş için
savaşan insanların ortak
değerlerini yaratmış ve bu
değerlerin odağında yoldaşlık
ilişkisinin mayası olan
örgütsel güveni oluşturmuştur.

[illegible]

Bugün, bu tarihten öğrenme ve değerleri, birikimi, güvenirliği yarına taşıma göreviyle karşı karşıyayız. Yarına güvenle bakabilmenin koşulu, bu güveni yaratan dinamiklerimizi ve savaş tarihimizi bilince çıkarmamızla mümkündür.

Bu güvenin oluştuğu tarihsel süreci önder yoldaşımız parti kuruluş kongresine sunduğu raporda şöyle ifade ediyor:

"12 Eylül öncesi, siyasi hareket ol-mayın, örgüt olmayın, savaşmayı öğren-meye başladığınız" bir kestitir. Kendimizi tanıtmaya çalıştığımız, sinadığımızı sürdük. Siyasi arenada biz de varız" dedikimiz, varlığımız Türkiye ve dünya halklarına duyurduğumuz, özgün tarzımızda siyasi arenada kendimize yer aç-p, kurumsallaştığımız bir süreçtir. Tüm bu süreçte, siyasi faaliyetlerimizin emperyalizme karşı nasıl savaşılması gerektiğini pratikte gösterdikmiş bir süreçtir. Bir bütün olarak bu süreç, temel taşları doğru konulmuş ama gençliğin amatörlüğüne, hamiliğini üzerinde taşıyan, bunun yanında amatörliğüne ve gençliğine rağmen bilincini ve gücümüzün üstünde savaşmışımız bir süreçtir.

"12 Eylül sonrası İhaneti ve yenilgiyi öğrendiğimiz, dostlarımızı ve düşmanlarımızı daha iyi tanıdığımız, amatörükten ve gençlikten yavaş yavaş kurtulup, daha profesyonelle düşündüneyi, çalışmayı ve öğrenmeyi kavramaya başladığımız yıllardır. Yenilgilerden zaferler doğurup, yeniden ayağa kalkmasını öğrendiğimiz, düşmanla savaşta kendimizi yeniden ve yeniden sınadığımız ve düşmana Devrimci Sol geçceğini yenilgi yıllarında bile tanıttığımız bir süreçtir.

"Bütün dünya ve Türkiye solunun, dıştan gelen sağ rüzgarlardan ve yenilgi yıllarının getirdiği ideolojik, felsefi, ahlaki sapkınlıklardan etkilenerek çürümeye başladığı yıllarda, savrulmamayı başararak, ideolojik ve örgütsel bütünlüğümüze koruduk. Tek kişi de kalsak, örgütsel onuru, örgüt kişiliğini korumayı öğrendiğimiziz. Devrimci Solcunun olduğu her yerde örgütün de var olduğunu, yaşadığımız, yaşadığımız, bilince çıkarttığımız yıllardır.

"Daha kolektif çalışmayı, yaygın üretimi ve İdeolojik birikimimizi artır-

diğimiz gericilik yıllarının karanlığını nasıl yirtacağımızı, nasıl geri çekileceğimizi ve nasıl ileri atılacağımızı öğrendiğimiz, düşüncelerimizin ve pratiğimizin doğruluğunun kanıtlandığı, kendimize güvenimizin geliştiği, sosyalizm bayrağını hiç elimizden düşürmediğimiz yıllardır."

**İdeolojimiz Gücümüz, Kendimize
Güvenimizdir**

Bugün halklarımızın devrim isteği DHKP-C çizgisinde somutlanmıştır. Düşmanın tüm baskı, terör, işkence, katliam uygulamaları bu çizgilyi gerilememiştir. Aksine ideolojik-politik hattımızın doğruluğu ve bunun pratiğe geçirilmesi ortaya konan cüret, atılanlık ve yaratıcılık sürekliliği ileleyen ve yeni mevziler kazanmamızı sağlayan pratiğimizin garantisi olmuştur.

Halkımızın bir devirde ihtiyacı olduğu, devrimi ve kurtuluşu istediği süreç, bu çizgi de var olmaya devam edecektir. Bu çizgi, ideolojik-politik özünün gerçek anlamıyla kavranmasıyla, geleceğimizin inşa edilmesi ve yaşamın içinde pratikçe gerçekleştirilmesini, zenginleştirilmesini sürekli kılmaktadır. Bu süreklilik, dün olduğu gibi bugün de masa başlarında yapılan teorilerle değil, Türkiye ve Kürdistan devrimine yüksək bir inançla cisimleşen ruh, hâl, yaşam biçimi ve her şeyden önemlisi "kazanacağız" diyen bir kendine güven duygusu ile başarılaraktır.

Bu noktada kendine güven duygusu-
nu soyutluktan kurtaran ve devrimci
özünü kazandıran olgu, gücünü ideoloji-
sinden alan sosyalizme inanç ve her ko-
şulda sosyalizmi savunma, sahiplenme
bilincidir.

Dünya halkları, hemen herkesin sağ-
dan esen tasfiyecilik rüzgarlarına kapı-
larak, ideolojik ve ahlaki açıdan bir çö-
küntüye uğradığı dönemlerde, sosyaliz-
min yüksek bir bilinçle sahiplenildiği sa-
vunulduğu ve pratik ifadesini bu ideolo-
jik keşmekeş ortamında kendi ideolojik
ve örgütsel bütünlüğünü diri tutmayı baş-
armakta bulan bir geleceğe tanık ol-
muştur. Revizyonizmin iflasının M-L'ye,
sosyalizme mal edilmeye çalışıldığı ve

"sosyalizm ölüdü" çığlıklarının atıldığı, sosyalist demokrasi tartışmaların gündemi kapladığı; "bireyin" keşfedildiği, "cinsellik, sivil toplumculuk gibi sapkın düşüncelerin devrimdekı adan pazarlanarak çalıldığı yıllarda devrimci hareket "Yananlar" revizyonist politikaların iflasıdır, sosyalizmin sorunları sosyalizm içinde çözülecektir" diyerek, tek başına kalma pahasına sosyalizmi, M-Lyı savunmada tereeddüt gösterememiş Türkiye ve "Kıristian cephesinden" "tek başına" sosyalizmi savunma onuruna sahip olmuştur.

İlk kez yalnız kalmıyorduk, ilk kez "tek başımıza" kalmıyorduk.

Bağımsız siyasi kimliğimizle siyaset arenasına çıkmamızla birlikte ortaya koyduğumuz anti-faşist mücadele anlayışımız ve mücadele pratiğimiz, düşmanın ve tüm oportünist cephenin oklarını bize yöneltmesine neden oldu. Çünkü statükoları parçalamıştık. Liberalizm değil, radikalizm demistik.

Oportunizm savaşı ilerletip yükseltecek, statükoları bozacak bir örgütün varlığından kendi varlığı için rahatsızlık duyuyordu. Yalnızlık, yalnız olmalıydık.

Yalnız kalmamak için okulların, yurtların, fabrikaların, mahallelerin faşistlerle terk edilmesi gerekiyordu. Biz bunu yapmadık. "Yalnız kalma" tercihi ile oğuşarşının "sağ-sol çatışması" demagojilerini bir tarafa bırakarak, yükselen, açılan kitle katliamlarına giriserek kitleleri pasifize etmeyi hedefleyen faşist terörüne karşı mücadeleyi üst boyuta sıçratmaya karar verdik.

Yeni Maraş katliamlarının önüne geçmemiz "yalnız kalmamızı" gerektiriyordu. Bu noktada yalnızlığımızı kendi özgücümüze güvenimizdi.

inde yaratılan güven vardır

nızlığımızın yılları oldu. Gerek dışarda, gerekse zindanlarda yüksek perdeden "bilimsel" tahiller yapmak yerine, Brest-Litovsk, NEP politikalarını içiş ederek mücadele ve direniş kaçınılmazlığına kıtlı yapmak yerine, drenme görevini yerine getirdiğimiz için yalnızdık. Yine "maceracıydık, yine "sekterdik, yine "tek başına"ydık.

Yalnız kalmamak için inançlarımızdan soyunup tek tip elbiseyi giymemiz gerekiyordu. Biz yalnızlığı "tercih" ettik. Yeniliği yıllardır yalnızdığımız, ideolojik sağlanılmış, kendine güvenimiz oldu. Emperyalizm ve oligarşinin etkisiyle iç düşmanın dış düşmana dönüştüğü koşullarda, dört bir yandan kuşatıldık. Düşmanlarımız cenazemizi kaldırmak

dan kuşku duymalıydık." (89 Tartışma Tutanakları)

İdeolojiye, halka ve kendine güvenle bugünden yarını kumaya hazır olanlar, yalnız başına kalmayı göze alabilirler.

Taklitçilik Kolaycılık, Kendine Güven İse Yaratıcılık ve Ciddiyettir

THKP-C'den DHKP-C'ye çizimizin sürekli gelişmesini ve ülkemiz sınırlar mücadelesinde belirleyici olmasını sağlayan algılardan biri de, ideolojik-politik ve pratik düzlemde taklitçilik ve dogmatizmden uzak kalmış olmamızdır.

Taklitçilik ve dogmatizm, kendine güvensizliğin öz boyutları yansımalarından biridir.

Taklitçilik; öğrenme-geliştirme, yaratıcılık yeteneklerinin yoksunluğunu gösterir. Ve öзде yapma, sonuçlandırma konusunda bir eksiklik, yetersizliğin, güvensizliğin sonucudur. Yaratmayı değil, hazırı konmayı ifade eder.

Dogmatizm ise, gelişmeyi, yaşamın çok yönlülüğünü reddeden, ideoloji ve politikayı yaşamdan kopuk şablonlar haline getiren bir kafa yapısıdır. Temelinde somutu kavrama eksikliği, yaratıcılık ve geliştirme noktasında kısırlık vardır. M-L'yi zenginlik ve yaratıcılık temelinde kavrayamaz.

Ülkemiz solu bu anlayışla taklitçilik ve dogmatizmle damgalanmış, kısır bir ideolojik-politik geleneğin üzerinde şekillenmiştir. Teoride, pratikte, siyasette özgün hiçbir yanları yoktur. Onlara göre teori kitaplarda Olandır. Siyasi-pratik çizgi ise, devrimini yapmış ülkelerden herhangi birinin devrim stratejisini alıp aynen uygulamaya koyma iddiasıyla ortaya çıkarılan katikatörlerdir. Ülkemiz için yeni olanı aramak, bulmak, uygulamak ise "küçük burjuvalıktır, maceracılıktır.

Bundan dolayıdır ki, yaşamın çok yönlülüğü içinde karşılıklı çıkan sorunlara çözüm getirmekten uzak, yarıya güvenle bakamayan, yaşamda karşılaşılan çıkan sorunlar kafelerindeki kalıplara uymayınca bunalmalara sürüklenen bir tablo yaratılır. Özellikle yeniliği dönemlerinde ortaya çıkan ideolojik keşmekeş, sağa savrulma ve halka güvensizliğin altında yatan en önemli etken budur. Bundan dolayı oportünist sol kalıpları yaşıyor ve yaşamın canlı pratiği içinde olmayı bir türlü başaramaz.

Devrimci hareket tüm tarihi boyunca taklitçilikten, dogmatizmden uzak kalmış, stratejisini ve bu çerçevede tüm pratiğini devrimin yeni sömürgeşi Kürdistan ve Türkiye topraklarında yaşayan halkların, ulusların maddi yaşam koşullarının M-L analizi ile yaratıcı tarzda oluşturmuştur. Kendini kalıplarla sınırlayarak nesnel gerçeklere gözlerini kapayanların düştükleri duruma düşmemiş, bu duruma olanları her zaman eleştirmiş, ideolojik-politik ve pratik olarak mahkum etmiştir.

Devrimci hareketin gelişmesinin temelinde her zaman bu dinamik esas olmuştur. Bu dinamikte M-L ideolojinin zenginliğinden ve yaratıcılığından öğrenmeyi-geliştirmeyi kavrama vardır. Bu

kavrayış beraberinde doğru çözümlerini ve pratiği açığa çıkararak, savaşın gelişen ve yükselen bir hatta sürmesini sağlamıştır. Doğru politikaların önderliğinde geliştirilen savaş, örgütlenlerin yaşamda bir bir kanıtlanmasıyla örgütsel güvenin maddi zeminini yaratmıştır. Bu güven üzerinde şekillenen örgüt ve kadrolaşma, savaşın gerçekçi ile birlikte düşünüldüğünde, "kalıpsız" düşünen, ancak "kalıplarla savaşan bir anlayış yaratmıştır. Savaşın kafasında yalnızlaştırmış, onu ölmek ve öldürmek olarak tanımlayarak gereklerini yerine getirmede pervasız ve cesaretili olabilen, kendine güvenli savaşçı bir kişilik yaratmıştır.

Bu anlayış ve kişilik Marksizm-Leninizm halklarımızın diline konuşmak, onu dergi sayfalarından, aydın kulüplerinden çekip alarak kitlelerle buluşturmak.

Bu, hiçbir zaman halklarımızın sorunlarına, ülkeye, devrimini yapmış ülke başkentlerine bakmamaktır. Ayaklarını sağlamca ülke topraklarına basmak ve M-L sandalyesinde oturmayı ilke edinmek.

"Devrimin ve savaşın sorunları hiçbir şemaya, programa ve taktiğe sığdırılmayacak kadar büyük ve değişkendir. Örgütlenmeler, programlar, tüzükler, taktikler, yeni çalışma biçimleri, yeni politikalar ve hemen her şey devrim yürüyüşünü hızlandırmak, engelleri aşmak, tikanlıklardan ortadan kaldırmak ve devrime biraz daha yaklaşmak içindir." (ayy)

Bu anlayışın hareketle, örgüt işlerliğini ve hukukunu cansız kalıplara mahkum etmemiştir.

"Hiçbir tüzük, hayat içinde oluşan ve kalıcı gelenekler haline gelen, güvene dayalı oluşmuş kuralardan daha güçlü olamaz."

Ancak savaş içerisinde yaratılan ve kadroları savaşın kuzgün pratiği içinde şekillenen bir örgütte devrimci temelde gerek bir güven ilişkisinin söz edilebilir. Bunun yaratılmadığı örgütlerde, "partilerde, tüzük, "hak-hukuk" tartışmalarına kaynaklık eden ya da hakemlik yapmaktan öte gidemeyen kurallara dizgesi olma işlevini aşamaz. Sorunun odağına "hak-hukuk" tartışması oturunca, oluşturulan "tüzükler" pragmatizmin zeminini geliştirir ve örgüt içi savaş, hi-zipçilik, komploculuk, ayrılıklar birbirini kovalamaya başlar.

Örgütü, mücadele içinde yaratılan kadrolaşmaya bağlı olarak şekillendirmeyi esas alan devrimci hareketin insanları arasındaki ilişkinin temelinde ise, savaşın kuzgün pratiği içinde kendini kanıtlamış olmanın yarattığı örgütsel güven vardır.

Partileşme sürecini tamamlama bilinciyle, leri doğru iradi adımların atılmasının hedeflendiği '90 atılımının hemen öncesinde "mevcut durumu klasik örgüt şemalarıyla açıklayamayacağımızı, kendimizi çeşitli kalıplara mahkum etmeyeceğimizi, güven ve merkeziyetçiliğin esas olacağını, güvenin olmadığı yerde hak-hukuk anlayışlarının zaafa

dönüşeceğini ve bu zaafa da hiçbir yazılı kuralın engelleyemeyeceğini" söyleyen devrimci hareket, atılımı başaracak örgütün ve işlerliğin odağına örgütsel güveni yerleştirmiştir. Örgütsel işleyişle ilişkin çıkarılan kurallara da bu süreçte, bizzat savaş içinde çıkarılan ilke, kurallar ve yaratılan değerler, gelenekler üzerinde şekillenir. Ve savaşın ihtiyaçlarını karşılamaya hizmet eden, "hak-hukuk" tartışmasını engelleyen, hakkın görev olduğunu bilince çıkaran kurallara, savaşın "canlılığında" neyi niçin yaptığını bilen, milyonlarca insanı yönetme ve savuşturma bilinciyle birbirine kenetlenmiş, örgütsel güveni mücadele pratiği içinde yaratmış insanların kuralları (tüzüğü) olarak mücadeleyi ilerletici bir işleve bürünür. Esas olan da budur.

İdeolojiye, Kendine, Kadrolara ve Halka Güven, M-L Önderliğimizde Cismleşmiştir

M-L önderlik politikada, taktiklerde ustalık, cüret ve her koşulda kendini yenileme yeteneğiyle devrimci harekette güven olgusunun kristalize olmasıdır. . DHKP önderliğinin tarihsel, siyasal evrimi incelendiğinde, garpcı bir biçimde ortaya çıkan özelliği kadrolara güven politikasıdır. DHKP-C çizgisinin önemli özelliklerinden biri, kadrolarına değer vermesi ve onları yüceltmesidir. Yüceltme ve değer, pratik ifadesini, kadrolara

M-L önderlik politikada, taktiklerde ustalık, cüret ve her koşulda kendini yenileme yeteneğiyle devrimci harekette güven olgusunun kristalize olmasıdır. DHKP önderliğinin tarihsel, siyasal evrimi incelendiğinde, garpcı bir biçimde ortaya çıkan özelliği kadrolara güven politikasıdır. DHKP-C çizgisinin önemli özelliklerinden biri, kadrolarına değer vermesi ve onları yüceltmesidir. Yüceltme ve değer, pratik ifadesini, kadrolara özgüven ve cesaret duygularının geliştirilmesinde, bu yöndeki eksikliklerin giderilmesinde bulur. DHKP önderliği her kadrosunun bir örgüt gibi davranmasını ve düşünmesini ster.Genç kadrolaşmada ve kadroların devrimci inisiyatif ve yaratıcılıklarının, kendine güven yanlarının gelişmesinde önemli işleve sahip olmuştur.

in tamamlanmış çakarken, kuşatmayı önderimize ve hareketimize güvenimizde vardır. Yalnızdık...

"Bugünün dünyasında yalnız başına kalmayı göze almadan güçlü olmak ve düşmana karşı savaşmak mümkün değildir.

Yalnız başına emperyalizme, oligarşiyi ve onun uzantılarına karşı savaşmak, hiçbir tekniikle, silahla, güçle değiştirilemeyecek dünyanın en büyük gücüdür. Bu kendine güvendir. Bu ideolojik sağlanırlıktır."

Bütün tarihimiz boyunca herkese, her şeye rağmen, doğru bildiğimizde ısrar etmemizin, yaşamı içerisinde de kanıtladığını ve bunun safamızda büyük bir güven yarattığını gördük.

"Öyle ya herkes bir tarafta, biz yalnız başımızda bir taraftayız. Niye? Niye sorusunun doğru cevabını vermek bugünden yarını görmeye bağlı bir olay. Biz kimiz, neyiz sorunlarının cevabı burada. Yani eğer biz bugünden yarını kumaya hazır birer insan-sak, yarını nasıl kuracağımızın sorusuna bugünden cevap vermek zorundayız. Ben kendi adıma bu cevabı vermiş durumdayım ve bu anlamda oportünizmin, revizyonizmin, burjuvazinin ölümlü bir bankatiz. Ama bu bankat sektirik olarak adlandırılmak zorunda. Zaten sektirik olarak adlandırılmasaydı, bu politikalarımız-

özgüven ve cesaret duygularının gelişti-rilmesinde, bu yöndeki eksikliklerin gi-derilmesinde bulur. DHPK önderliği her kadrosunun bir örgüt gibi davranmasını ve düşünmesini ister.

"Genç kadrolara güven" politikası, kadrolaşmada ve kadroların devrimci inisiyatif ve yaratıcılıklarının, kendine güven yarılarının gelişmesinde önemli işleve sahip olmuştur.

Kadrolara güvenin ve güven verme-nin yolunun açıklıktan geçtiğini bilen önderliğimiz, "kadrolara açıklık" ilkesini her dönem yaşama geçirmiştir. "Yolun Nere-sindeyiz?" değerlendirmesine ilişkin ola-rak "...Bugün nereden başlamamız gerektiği, yenilgi yıllarının nasıl geçtiği, ricat dönemi, ricattan nasıl çıktığımız, örgütlenmemiz gereken stratejik alanlar, ne zaman ve nasıl parti olacağız, bu süreçte nasıl bir örgüt işlerliğimizin olacağı, parti konusunda yanlış eğilimler, program ve tüzük sorunları, içinde bulunduğumuz durumda silahlı mücadelelin nasıl şekilleneceği vb. hemen her konuda bilimsellik duvarları yıkılarak, hareketin kadrolar nezdinde açıklığı sağlandı. Hareket merkezi, kadrolara, kadrolar merkeze güvenmeliydi. Güven açıklıkla pekişebilirdi." (ağy) diyen önderliğimiz, bu güvenin üzerinde cüretli kararlarla '90 atılımını başlatmıştır.

DHPK önderliği kendine güvenin adıdır. DHPK-C kadroları ve savacıları "yalnız başına kalmayı göze alma"yı, önderliğin yaşamından öğrenmiş, bilin-ce çıkarmışlardır. Cunta koşullarında cezaevinde önderliği teorik etmek, yalı-maya çalışmak düşmanın en sık baş-vurduğu saldırı yöntemi olmuştur. Her defasında düşman açısından yenilgiye sonucundan bu saldırları, en çarpıcı ha-liele Ölümlü Onucu direnişinde yaşamış-tır. Bu saldırı da önderliğin ve direnişçilerin güçlü iradesi karşısında teslim ol-mak zorunda kalmıştır.

DHPK-C kadroları ve savacılarıyla parti önderliği arasında, savaşın kızgın pratiği içinde kendini kanıtlamış olmanın yarattığı örgütsel güven vardır. Parti-Cepheiller önderlerini, faşist işgallerin kırılmasında elinde silahıyla, sopasıyla çatışmaların en önünde tandılar. Tut-saklık koşullarında direnişlerde, hücre-lerde, mahkemelerde, Ölümlü Onucunda, özgülük tutkusunda tandılar. Devrimci onurun, siyasi kimliğin, sosyalizmin, Marksizm-Leninizmin savunulmasında tavizsizliği, uzlaşmazlığı, başeğmeziği önderimizin yaşamından öğrendik.

DHPK önderliği "tek başına" emperyalizme ve oligarşiyi meydan okuma-nın, ihtilalciliğin adı olmuştur. Devrimci harekette önderliğe güven, dünyaya ve olaylara "kalp"larla bakanların asla an-layamayacağı bir gerçektir. DHPK önderliği seçime, oylamayla, "meshur" konferanslarla değil, savaş içerisinde önderlik misyonunu kazanmıştır. Hare-kette bütünleşmiştir. Bunun kadro ve savacılarıdaki şekillenmesi her koşulda haykırılan "Yasasın Önderimiz Dursun Karataş" sloganında ifadesini bulan ta-rıhsel ve siyasal bilinciştir.

Her konferansta birbirlerini hainlikle, revizyonistlikle, oportünistlikle suçlayan-lar, dün "önderliğimiz" dediklerine bu-gün her türden kültürlü sıralayablenler, birbirlerine sırtını dönmeyecekleri ka-dar güvensiz olanlar, 20 yıllık, 15 yıllık "partnerinde olanlar" önderlik" seçenler hemen feryad basacaklardır: "Kişi fetiş-

leştiriliyor", "bu benmerkezcilik", "kişi-ye tapırma"tır... Anlayamazlar, anlaya-mayacaklardır... Çünkü "kızaplarda böy-le yazmaz". Bunlar bugünü yaşayama-yan, geleceğe bakamayanlardır. Tarihi yazmayı ve yarıyı kurmayı hedefleyebi-lecek ideoloji ve güvenden yoksundur-lar. Tarih yazmak için savaşmak, yarıyı kurabilmek için M-L olmak gerekir; ide-olojik sağlamlık gerekir.

Önderimiz, Parti Kuruluş Kongresin-de "...Zafer umudu büyütecektir. Bu umudu büyütecek olan sizlersiniz. Partiyi güvenmek, kendinize güven-mek, zafere inanmak, savaşmak ve savatmak için ihtiyacınız olan her şeyi size verecektir. Fakat, bazen si-lahınız ve cephaneniz olmayabilir, al-masını bileceksiniz. Yenilebilirsiniz, yenmesini öğreneceksiniz. Zayıf dü-sebilirsiniz, kalkışmayı öğreneceksiniz. Bu, parti kişiliktir. Bu kişilik, zaferin önündeki tüm engelleri aşip ge-çebileceğiniz güvene ve inanca sahiptir." diyerek, kadrolarına ve savacılarına olan güvenini ve alınan tarihi kararları yaşama geçirmesi için sahip olamaz güvenden gücün, kendimize ve partimize güven ve zafere inanç olduğunu belirtmiştir.

Halka" ve Kadrolara Açıklık, Devrimci Sol Geleneğidir

Halkı küçümseyen, sürü yerine ko-yan, halka açık olmak ve hesap vermek yerine, halka vermediği şeyleri halktan isteyen geleneksel sol anlayışın tersine, Devrimci Sol, halka açık olmayı, eksik ve zaafı, hataları, olumsuzlukları halkla paylaşmayı ve halka hesap ver-meyi ilke edinmiştir. Bu ilke halka gü-venmenin ve gerçekten halka iç içe ol-manın doğal bir sonucudur. Devrimci Sol bir halk hareketidir. Devrimci Sol bugün DHPK-Cdir. Ideolojisine, politikalarına ve pratiğine güvenen Devrimci Sol,

"Bir siyasal partinin kendi yanlışları karşısındaki tutumu, bir partinin ciddi olup olmadığını, kendi sınıfına karşı ve emekçi yığınlar karşı görevlerini gerçekten yerine getirip getirmediğini saplayabiliyoruz için, en önemli, en güvenilir ölçütlerden biridir." (Lenin) anlayışıyla, tarihsel süreçlerde eksikliklerin, başarısızlıklarının nedenlerini arayıp bulmuş, halka ve kadrolarına hesap vermekten kaçınma-mıştır. Bu devrimci muasebe kültürü-dür. Eksikliklerinden dersler çıkarma, yenilgileri zaferlere dönüştürülebilenin olmazsa olmaz koşuludur.

Devrimci Sol, açıklığı Gorbacov'la keşfedilmiş bir hareket değildir. Oportü-nist sokun yapıldığı gibi yenilgi yıllarının hezeyanıyla sosyalist demokrasi adına demokratizm ve "birey'i keşfeden de biz olmak. Aksine kadrolarına, özelli-kle genç kadrolarına güveni esas almış, katilimciliği bir eğitim faaliyeti olarak ele alan bir hareket.

'80 öncesi sıkıyönetim koşullarında yüzümüz düşmana dönük savaşırken, kendilerine "platform" diyen bir cete, Ertuğrul Kürkçü döneginin dışından yönlendirmesiyle hareketimize karşı bir komploya yeltenmiş, kadro ve taraftarla-rımızın büyük tepkisiyle karşılaşılarak bozguna uğramıştır. Yanlarına tek bir kişiyle bile alamayan bu komplocu cete, düzene dönüşü ve mütecelliliği terah et-miştir. Bu süreçte Devrimci Sol, kadro-larına duyduğu güvene dayanarak, bu komploya karşı çıktığı anda, bir broşürle kadro ve taraftarlarına durumu duyura-rak mahkum etmiştir. Bunun sonucunda hareketimizin devrimci işleyiş, demok-rasi anlayışı, kadrolara güven politikası pratikte kendini kanıtlamış ve kadrolar hareketi sahiplenmenin onurunu yaşa-mışlardır.

Yaşadıklarımız içinde en büyük iha-net ise, 13 Eylül darbesiyle gerçekleş-miştir. Emperyalizm ve oligarşinin etkisi altına girmiş olan küçük burjuva isyancı-lar, gerçekleştirdikleri darbe ve ardın-dan yaşadıkları süreçte dış düşmana dönüşmüş ve bir kontra cetesi olarak hareketimize saldırlarını sürdürmüşler-dir.

Bu süreç, hareketimizin devrimci de-mokrasî ve devrimci adalet anlayışı aç-sından tüm dünya devrimci hareketleri-ne örnek olacak zenginliktir. Devrimci hareketin ve önderliğimizin ideolojik sağlamlık ve güveninin en üst boyutta ifadesi olan "Her Şey Birliğimiz, Gelece-ğimiz ve Zafemiz İçin" şiarı, önderliğiyle, kadro ve savacılarıyla, taraftarlarıyla bilince çıkmış ve darbecilik altedilmiş-tir. Bu süreçte hemen hemen tüm önemli kararlarda önderliğin, kadroların düşüncelerine başvurulması, kolektivizm ve kadrolara güven-açıklıkla birlikte sa-hiplenmeyi artıncı bir işlev görmüştür.

Hareketimizin açıklık politikası, ken-dine ve halkına güveni sayesinde tüm düşman güçlere karşı cepheden savaş açarak, haklılığımızla, ilke ve değerleri-mize yönelen bu saldırıyı püskürttü. Bu süreçte tüm saldırılara karşın hareketi-mizin yıllardır yarattığı ve pratiğe geçir-diği ideolojik çizgisi, kültür ve ahlaki ko-runmuş, ideolojik sağlamlığı bir kez da-

ha sınavdan geçmiştir. Bununla birlikte, hareketimizin sahip olduğu ilke ve de-ğerlerin halkımız mal olduğunu, iç ve dış düşmanların bunları yok etmeye güçlerinin yetmeyeceğini ise herkes gördü.

Adaletimizi uygulamaya başlamanızla birlikte artmaya başlayan "sol iç çar-tma" feveraları ve burjuva hümanist sızlanmalar bizi hiç mi hiç ilgilendirmedi. Doğru olanı yapmanın güveni, yarıyı yaratma bilinci bu sızlanmalara kulakla-rımızı tıkamaya yetti. Bu doğru bizim doğrumuzdu. Ama onu "bizim" kılan şey, aynı zamanda Marksizm-Leniniz-min doğrusu olmasıydı. Kaldı ki, yalnız kalmak ilk kez karşılaştığımız bir durum değildi.

Her yalnız kalışımız kendimize güve-nimizi ve ideolojik sağlamlığımızı peki-ştirici bir işlev görüyor. Çünkü iddialıyız. Sarsılmaz bir iktidar bilincine sahibiz.

Dört yanımızdan kuşatılmışken ve darbecilikle "uzlaşmamız" istenirken, önderimiz:

"Bu hareket içinde darbecilik meş-ruluk görecektse, ben bu hareketi atomlarına kadar böler, yeni bir hareket yaratırım" sözleri, ancak devrimci hareketin kadroları ve savacıları taraf-ından anlaşılabilir. Böylesine büyük bir iddiayı ifade edebilir ve başarabilir.

İşte bu sağlamlık ve güven, tarihimiz ve geleceğimizde bütünleşerek, halk-larımızın kurtuluş umudu olan DHPK-C'yi yaratmıştır.

"İdeolojik sağlamlığı, köklü bir tarihi, zafer ve yenilgilerin deneyleri üzerinde yükselmiş, adım adım inşa edilmiş, savaş içerisinde gerçek an-larına kavuşmuş, kadrolarına ve halkına açık olmuş, sosyalistleri yapan Devrimci Sol, bu değerler ve ideolojik sağlamlık üzerinde partilemiştir.

"Parti daha büyük bir ideolojik güven ve bu güvenle savaşın daha yük-seltimesi, halk kitlelerinin umutların, büyümesini, iktidarı yakınlaşması de-mektir. Parti beynimizdir. Düşünce-mizdir. Neyi nasıl yapacağımızı bil-mektir." (ağy)

DHPK-C savaş içinde bedeller öde-nerek yaratıldı ve daha büyük bir güven ve ideolojik sağlamlıkla çıkışarak ikti-darı alacak, zafere kazanacaktır.

Halkı küçümseyen, sürü yerine koyan, halka açık olmak ve hesap vermek yerine, halka vermediği şeyleri halktan isteyen geleneksel sol anlayışın tersine, Devrimci Sol, halka açık olmayı, eksik ve zaafı, hataları, olumsuzlukları halkla paylaşmayı ve halka hesap vermeyi ilke edinmiştir. Bu ilke halka güvenmenin ve gerçekten halka iç içe olmanın doğal bir sonucudur. Devrimci Sol bir halk hareketidir. Devrimci Sol bugün DHPK-C' dir.

PKK, uzlaşma çağrılarına emperyalistlerden destek anyor Emperyalistlerin masasında özgürlük yoktur

PKK bu süreçte birden gelmemiştir. Emperyalizme göz kırpmayla, sahte güç gösterileriyle, Özel övgüsüyle başlayan, '93 Nevroz'un-daki tek taraflı ateşkes ilanıyla gelişen ve emperyalizmi müdahaleye çağırma kadar varan masa ve uzlaşma politikaları, bugün olunlaşarak bir şekli kazanmıştır. Dün taktik olarak savunulan politikalar, bugün PKK'nın stratejisi haline gelmiştir.

PKK mevcut tikanıklığı aşmak için Türkiye devrimine yönelmek yerine, emperyalist devletlere yaptığı çağrıyla uzlaşma politikasına destek istemiştir. PKK'nın emperyalizmin masasında bulabileceği ulusal hak kırıntıları, daha fazla sömürü ve acıdan başka bir şey olmayacaktır.

ABD, Almanya, Fransa, İngiltere ve diğer bazı batılı devletlerin başkanları ile Birleşmiş Milletler, Avrupa Güvenlik ve İşbirliği Konferansı (AGİK), Avrupa Konseyi ve NATO gibi uluslararası kuruluşların yetkililerine gönderilen PKK Genel Sekreteri A.Öcalan imzalı ve 7 Kasım 1994 tarihli mektup ile PKK, uzlaşma politikası için uluslararası destek bulmak çabalarına yeni bir halka ekledi.

Mektubunda "Altını çizerek ifade etmek isterim ki, **biz çözümü savaşta görmeyen, siyasi tercihleri esas alan ve diyalog yoluyla mevcut durumun aşılabileceğine inanan bir tutumu benimseyorsunuz**" diyen A.Öcalan, ayrıca "karşı taraf hazırza hemen bırakalım bu savaş" diyerek bir kez daha **ateşkes ve diyalog** çağrısı yaptı.

A.Öcalan'ın mektubunda, içerik olarak bazı özel vurgular ve mektubun gönderildiği adreslerin anlamı itibarıyla yeni bazı noktalar öne çıkarak birleşti. Söylenen birçok şey PKK'nın uzlaşma politikası çerçevesinde daha önce ifade edilmişti.

Uzlaşmacı Politikanın İlanı: 1993 Ateşkesi

"Kürdistan halkının PKK önderliğinde birleşik çözüm için uzatıldığı el karşılık bulmalıdır."

"Sınırları değiştirmek gibi bir niyetimiz yoktur."

Bu satırlar PKK Genel Sekreteri A.Öcalan imzası ile emperyalist devletlerin başkanlarına ve çeşitli uluslararası kurumlara gönderilen son mektupların alınımadı. Bu sözler, 17 Mart 1993'te, yani bir buçuk yıl önce, A.Öcalan'ın Lübnan'da tek taraflı ateşkes ilan ettiği basın toplantısında söylendi. PKK'nın uzlaşma politikasının oddi olarak ilk defa açıklanmış olduğu toplantı bu oldu.

Nevroz öncesi, kalabalık bir gazeteci grubu çağrılarak yapılan ateşkes kararı açıklaması kamuoyunda geniş yankı yarattı. Üstelik şaşırtıcı da olmuştu. Çünkü daha bir hafta öncesine kadar PKK'nın ülke içindeki birimleri halka silahlanma ve daha şiddetli bir savaş için hazırlık çağrılarını yapıyor, ayaklanma ile son darbeyi vurmaktan söz ediyorlardı. '91 ve '92 Nevrozunda yaşanan Serhi-danları hatırlayan olgıya ise ciddi bir gelişim yapıyordu.

Ama tüm savaş çağrıları sanki olmamış gibi, A.Öcalan, yıllardır "uzlaşmacı", "reformist" diye nitelendiği Kemal Bur-kay ve yine benzer özelliklere sahip Celal Talabani'yi yanına alarak bir basın toplantısı düzenledi ve tek taraflı ateşkes ilan etti. Bu basın toplantısının perde arka-sında o sıralar Ankara'daki devlet ku-

rumlarının kapaşında sık sık görülen C.Talabani'nin özel bir gabası olduğu bi-liniyordu.

Devrimi hareket bu ateşkes kararını açıkça eleştirdi ve yanlışlığı üzerine PKK yöneticilerini uyardı. Faşist bir devlet kurulumlaşmasını örgütleyerek halka kan kusturan olgıya ile masaya oturarak na-sıl bir çözüm bulunabilir? Çözümün barışçı biçimi nasıl olabilir? "Sınırları değiştirmek gibi bir niyetimiz yok" derken verilmiş istenen mesaj neydi? Bu ve benzer soruların cevabı hep aynı noktaya çıkıyordu: **Uzlaşma**.

Milliyet temelinde örgütlenen ve sa-vası bir bölge ile sınırlı olarak geliştirilen PKK, en güçlü görüldüğü süreçte, ilti-dar hedefinden uzaklaştığı anlamına ge-len bir uzlaşma politikasını böylece ilan ediyordu.

Dünyada pek çok örneği görüldüğü üzere, milliyet temelinde örgütlenen ve mücadele eden hareketler, bir noktadan sonra ortaya çıkan tikanıklığı aş-mak için uzlaşma kapılarını çalmaya başlıyorlar. PKK'nın uzlaşma çağrısı bu anlamda, kendi siyasi-ideolojik çizgisinin sonucuydu.

Böyle "Taktik" Olur mu?

PKK, ateşkes ile birlikte ilan ettiği bu uzlaşma politikasını "taktik" olarak niteli-yordu. Bu taktik savunulurken "Dünya ve Türkiye kamuoyuna TC'nin terörist devlet olduğunu ispat etme", "Kürt halkının varlığını inkar eden Türkiye oligarşisinin saldırgan tutumunu teşhir etme" gibi ge-rekçiler ileri sürülüyordu. "Taktiklerde alabildiğine esnek olma, stratejiye özgürleşme hedefine bağlı kalma" ilkesi ile açıklanan ve savunulan bu politikanın salt esnek bir taktik olmadığı süreç içi-nde daha net ortaya çıktı.

1993 ateşkesi bir süre sonra fiili bir duruma sona ererken, bu süre zarfında oligarşinin tutumu hiç değişmedi. Ezmek için sonuna kadar saldırdı. Üstelik olgıya bu politikasını sürdürürken, en büyük desteği emperyalist devletlerden gördü. Türkiye'nin silah ihtiyacı başta Almanya ve ABD olmak üzere emperyalist devlet-lerden karşılandı. Zaman zaman batı ka-muoyunun baskısı ile silah akışında ge-çici duraksamalar olduysa da, bu durum, Türkiye'nin dünyada en fazla silah alan 4. ülke durumuna gelmesini engelleye-medi.

Devletin saldırıları son bir buçuk yıl içinde en üst düzeyine ulaştı ve yakılıp yıkılan iki binden fazla köyün boşaltılması ve ABD olmak üzere emperyalist devlet-lerden karşılandı. Zaman zaman batı ka-muoyunun baskısı ile silah akışında ge-çici duraksamalar olduysa da, bu durum, Türkiye'nin dünyada en fazla silah alan 4. ülke durumuna gelmesini engelleye-medi.

killerine kadar uzanan silahlı saldırılar, Ankara'nın göbeğinde DEP Genel Mer-kezinin bombalanması gibi birçok saldırı bu süreçte gerçekleşti.

Kısacası "Dünya ve Türkiye kamu-oyuna TC'nin terörist devlet olduğunu is-pat etme" amacı ile uygulanan taktik, TC'nin saldırgan tutumunu azaltmadığı gibi, tersine artırdı. Üstelik emperyalist devletler, kendi ülkelerinde PKK'nın faa-liyetlerini yasaklama ya da engelleme gibi tavırlar geliştirerek, oligarşinin saldırgan politikalarına destek oldular.

PKK Uzlaşma Kapaşını Açtı, Olgarşı Daha Şiddetli Saldırdı

Ateşkesin sonucu bunlar olmasına rağmen, PKK "taktik" diye ileri sürdüğü uzlaşma politikasını 1994 yılı Mart ayın-da biraz daha geliştirerek, bir kez daha ortaya sürdü. Brüksel'de yapılan Kuzey Kürdistan Konferansı, kendi imzası ile gönderdiği mektupta A.Öcalan "ayrı bir devlet kurma gibi bir ısrarı olmadığını", "görüşmeler ve diyalog yoluyla bir süreç başlatılrsa buna taraf olacağını"

artırmasını beraberinde getirdi.

PKK'nın olgıyaşlı teşhir etme "taktiği-nin" Avrupa kamuoyunda bir ölçüde so-nuç yarattığı söylenebilir. Ancak Avrupalı emperyalist devletler açısından Ortado-ğu'da mevcut statükoları tehdit eden bir ulusal kuruluş hareketinin tasfiye edil-mesi kendi çıkarlarına uygundu. TC'nin "terörist, saldırgan" taraf olduğu ise onlar için bir sır değildi.

Emperyalistlerin Masasında Özgürlük Yoktur

Tüm bu gelişmelere rağmen, PKK Genel Sekreteri A.Öcalan, 7 Kasım 1994 tarihli son mektubunda, uzlaşma politika-sını daha da geliştirerek yeniden günde-me getirdi.

Mektubun dikkat çekici ilk özelliği, doğrudan emperyalist devlet başkanları-na ve yine emperyalistlerin denetiminde olan uluslararası kuruluşlara gönderiliyor olmasıydı. İkinci dikkat çekici nokta ise, emperyalistlerden harekete geçmelerini istemesiydi.

Mektupta sorunun uluslararası niteli-

ve "siyasi çözüm ve serbest siyasi faa-liyetler için zemin oluşturulursa silahlı sa-vaşın tamamen sona erdirilmesinin önü-nü açacaklarını" belirtiyordu.

TC'nin terörist ve saldırgan taraf oldu-ğunu ispat etme amacı çok çok aşan ve PKK'nın uzlaşma politikası açısından net ifadeler içeren mektup, olgıya tıra-fından sadece "PKK'nın sıkıştığı" biç-i-minde yorumlandı.

Ne oligarşinin arkasındaki güç olan emperyalist devletlerin politikasında, ne de oligarşinin saldırganlığında bir de-ğişiklik olmadı. Tersine "görüşmeler ve di-yalog" için son derece elverişli görünen düzen içi bir kurum olan DEP'in tasfiyesi PKK'nın bu açıklaması ile aynı süreçte gündeme geldi. DEP'li milletvekilleri ön-çe parlamentodan tasfiye edililer. Sonra da çeşitli hapis cezalarına çarptırıldılar. "Terörist" olduğu ispat edilmeye çalışılan TC ise, bu teşhiri umursamadığını, son olarak Özgür Ülke gazetesinin üç binası-nın planlı ve pervasız biçimde bomba-lanması ile bir kez daha ortaya koydu.

Artan devlet terörünün yanı sıra, PKK'nın halka "bu iş yakında çözülecek" mesajını vermesi, kitlesel eylemlerde ciddi bir gerilemeye yol açtı. PKK'nın sıkıştığı görünümü ile birlikte bu durum, oligarşinin saldırılarını daha pervasızca

çine dikkat çeken Öcalan, devamında "...taksir edersiniz ki, dünyanın hiçbir ye-rinde acil bir müdahaleyi bu kadar da-yatan bir sorun yoktur" belirlemesinden sonra "Dünyanın artık bu devlet katliami-na seyirci kalmaması gerektiğine ve Kür-distan'daki Türk özel savaş uygulamala-rına karşı tutum alması gerektiğine inan-ıyorum. (...) Yapacağınız girişimleri ve atacağınız adımları sonuna kadar des-tekleyeceğimi ifade ediyorum." diyordu.

Dünya şimdiye kadar birçok katliama seyirci kaldı. Milyonlarca insanın öldüğü emperyalist paylaşım savaşları biraz geçmiş bir tarih sayılsa bile, Vietnam'da ABD'nin, Cezayir'de Fransa'nın işgali ile gerçekleştirdiği katliamlarda ölen yüz binlerce insan, son olarak L.Amerika ül-kelerindeki iç savaşlarda, ABD'nin Irak'a müdahalesinde ve emperyalist düzeni tehdit eden birçok yerde katledilen on binlerce insan unutulabilir mi?

Emperyalizmin çıkarları gerektiriyor-sa, yüz binlerce insanın ölümünü göze alabildiğini gösteren bu örnekler ortada iken, emperyalist devletlerden "akan ka-nı" durdurması beklenebilir mi? Özgür-lükler için savaşan bir halk, özgürlüklerin düşmanı emperyalist devletlerden bir destek bulabilir mi?

Bu sorulara olumlu cevap vermek

mümkün değildir. Emperyalist devletler sadece kendi çıkarlarını korumak ve güçlendirmek için harekete geçerler. Kaldı ki, Ortadoğu'ya böylesi bir müdahaleleri öteden beri vardır. Irak'a yönelik politikaları, Filistin'de Arafat aracılığıyla yerleştirmeye çalışılan statüko, Güney Kürdistan'da Talabani-Barzani gibi feodal-milliyetçi güçleri kullanarak oluşturulan kukla federe Kürt devleti, emperyalist müdahalenin birer örneğidir. Türkiye'de ise oligarşinin Kürt ulusal hareketini bastırma çabalarını başından itibaren destekliyorlar. Ayrıca "sivil çözüm" adı altında Kürte eğitim, yayın serbestliği gibi ulusal-kültürel hak kırımları vererek silahlı ulusal hareketi toplumsal tabanını boşaltmayı öneriyorlar.

Emperyalistlerin bu politikası yeni de değildir. Birçok defalar kamuoyuna yansıdı. Son olarak AGİK Eşbaşkanı Dennis De Concini bu önerisini 24 Kasım tarihli AGİK raporunda gündeme getirdi.

A.Öcalan ulusal hak kırımları vererek silahlı hareketin altını boşaltmayı öneren emperyalist devletlerden sonra müdahale etmelerini talep etmekte ve atacakları adımları destekleyeceğini vaat etmektedir.

Bunun anlamı bölgede emperyalizmin inişiyatifiyi daha da artırma ve onların tasfiyeci planları için daha fazla kapı açmaktan başka bir şey değildir. Bu politika emperyalizmin semsiyesi altında özgürlük, aramaktır. "Fakik" bir hata değil, stratejik bir hata olarak, bunca bedel ödenerek elde edilen kazanımları emperyalistlerin masasına yatırmıslardır.

Emperyalizmin masasında ne özgürlük, ne de özgürlüğe gönen yolda mevzi bir kazanım vardır. Hiçbiri yoktur. Fasist TC devletine yapılan uzlaşma çağrısı gibi, emperyalist devletlere yapılan "harekete geçin" çağrısı da, Kürt halkına sadece daha fazla esaret ve acı verir.

Doğru Yaklaşım "Savaşı Yaygınlaştırma, Devrimi Dayatma"dır

"Daha fazla kan dökülmesini engellemenin yolu" ne oligarşi ile, ne de emper-

yalizm ile uzlaşma masasına oturmaktan geçer. Doğru olan yaklaşım "savaşı yoğun yaşama, barışı dayatma" değil, "savaşı yoğun yaşama, yaygınlaştırma ve devrimi dayatma"dır. Daha fazla kan dökülmesini engellemenin de, çekilen acıların sona ermesinin de yolu, zulüm ve sömürü düzenini yok etmeyi hedefleyen bir kідer mücadelesine yönelmektir. Fasizmin baskı ve şiddetini ancak halkların devrimi şiddetli getirilip yok edebilir.

Kürt halkının ulusal özgürlük mücadelesinde belli bir kıtanıklığı yaşadığı bir gerçektir. Bu kıtanıklık uzlaşma politikalarıyla değil, devrime eşliktir. Tayin edici güç halkların kıtidan hedefleyen örgütlü mücadelesidir.

Bunun için öncelikle mevcut gerilla hareketini, oligarşi ile ya da emperyalist devletlerle yapılması düşünülen görüşmelerde gerekçesinde savaşı bitirecek bir pazarlık gücü olarak değil, kıtidarı ele geçirmek için savaşı büyüterek sonuna kadar sürdüreceği bir politik-askeri güç olarak değerlendirmek gerekir. Kıtidarı ele geçirmek ve ele geçirecek büyüklüğe ulaşmayı önüne koyan bir gerilla hareketi ise, mevcut düzen sınırları içinde savaşı düzenin her yanına yaygınlaştırmayı amaçlayan bir askeri stratejiye sahip olmalıdır. Bunun için tüm milliyetlerden emekçi yığınların desteğini kazanmayı olanaklı kılan, Kürt halkının ulusal kurtuluş talebi ile birlikte tüm emekçi sınıfların sömürden kurtuluş taleplerini de kapsayan bir politik program şarttır. Böylesi bir program sadece askeri açıdan savaşı yaygınlaştırmının toplumsal temelini olgunlaştırır mız, aynı zamanda oligarşinin Türk halkı içinde söven kıskırtmalarla güç toplama manevralarını da sınırlar. Ve halkları bızdırma kırdırma politikalarını boşa çıkarır.

Bu politikanın nesnel zemini her zamankinden daha fazla elverişlidir. Ülke-de yaşanan ekonomik, siyasi ve sosyal kriz, geniş emekçi yığınları her geçen gün daha fazla sefaletle imekte, memnuniyetsizlik artmaktadır. Öte yandan, ulusal haklarını ve kıtanıklığını isteyen Kürt hal-

kının bu talebi ile emekçi yığınların in-sanca yaşama talebi birbiriyle karşıt ta-lepler değildir. Kürt halkına savaş açan oligarşi, bu savaştan herhangi bir gelir elde edip bunu da Türk halkına veriyor değildir. Tersine, Kürt halkının taleplerini bastırma sayısı, diğer milliyetlerden halklara daha yoğun bir yoksullaşma ola-rak yansıyor. Kürt halkına savaş açan ve inkar-imha politikasını dayatanlar ile emekçi yığınları sömüren, yoksulluğa itenler aynı egemenlerdir, yani oligarşi ve onun arkasındaki güç olarak emper-yalistlerdir. Bu durum, Kürt halkının ul-sal özgürlük mücadelesiyle emekçi yı-ğınların sömürü ve zulüm düzeninden kurtulma mücadelesinin yan yana getiril-mesini olanaklı kılan en temel olgudur. Yani düşman ortaklar.

Öte yandan tüm emekçi yığınların desteğini kazanmayı amaçlayan politik bir program, milyonlarca balya doğru göze zorlanan ve ulusal kurtuluş müca-delesinde kısmen ya da tamamen atıl kalan Kürt emekçi yığınlarının da yeni-den aktif mücadele içinde devrime yönle-mesinin şartlarını yaratacaktır. Tüm milli-yetlerden emekçi halkın omuz omuza mücadelesinin gelişeceği bu zemin, bü-yük acılar çeken Kürt halkının öfkesinin batıdaki mücadeleyle ateşleyici bir etmen olmasının yanı sıra, halklar arası kardeş-liği de güdündirecek ve sovenist kıskırt-macılığın etkilerini en aza indirecek, oligarşiyi yalınlaştırıcaktır.

Özcesi, Kürt ulusal hareketi açısından gelen aşama, mevcut kıtanıklık nedeni ile gelinebilecek son nokta değildir. Geli-nen aşama, Kürt halkının özgürlük yürü-yüşünün diğer halkların özgürlük talebi ile birleştirilebildiği bir özgede, devrime yürümenin elverişli bir zemini olabilir. Ol-ması gereken budur.

Uzlaşma Politikasının Varacağı Yer Barzani'nin Durumudur

A.Öcalan son olarak yazdığı mektupla mevcut kıtanıklığı aşmak için Türkiye devrimine yönelmek yerine, emperyalist devletlere çağrı yaparak "uzlaşma" poli-tikasına destek istiyor. Bu girişimini yapar-

ken, uluslararası diplomasi alanında Kürt halkı adına taraf kabul edilmeyi de elde edilecek önemli bir kazanım olarak de-ğerlendiriyor. Bunun için daha farklı giri-şimleri olduğu biliniyor. Ancak uluslara-rası diplomasi alanında, hem Kürdistan tarihinde hem de Ortadoğu'da o kadar açık ve sonu kötü olan örnekler var ki, böylesi girişimleri değerlendiren bu ör-nekleri göz önüne almamak en iyisler ifadeyle saflık olur. Arafat'ın Filistin halkı-nın mücadelesinde geldiği yer tartışılma-yacak kadar açıktır. Arafat kendi uzlaş-macı politikasını Filistin halkına kabul et-tirmek için zor kullanma noktasına kadar gelmiş, emperyalistlerin statükosunu oturtmak için uğraşan adam olmuştur. Keza bugün C.Talabani ile M.Barzani de uluslararası alanda tanınan, bilinen, ken-dileriyle görüşme yapılan şahsiyetler ol-malarına rağmen, gelinen noktada em-peryalizmin Ortadoğu politikalarının bir uzantısı olmaktan ileri gidemeyen bir ko-numa düşmüşlerdir. Kendi gücüne de-ğil de, emperyalistlerin gücüne bel bağla-manın varacağı yer işte budur.

Emperyalistlere bel bağlamanın en çarpıcı örneklerinden biri, yine Kürdistan tarihindedir. Mele Mustafa Barzani, Irak yönetimine karşı verdiği yıllar süren mücadelesinin sonunda, dış güçlere bel bağlamanın faturasını tam bir yeniliğe uğrayarak ödedi. Mücadelesi sırasında İran Sahi ile bağ kuran, Şah'ın para ve silah yardımını kabul eden Barzani, 1975 yılında İran ve Irak'ın Cezayir'de yaptık-ları bir anlaşma sonucu sınırları kapat-maları üzerine birdenbire desteksiz kaldı. Ardından ABD yönetiminden Irak'a baskı yaparak saldırlarını durdurmasını istedi. "Bize söz verdiğiniz gibi yardım edin ve yarınmada okun. Hayatımız, aile-mizin namusunu korumak için bu proble-me namuslu bir çözüm bulun." (Barzani, Dr. M.9.raç Bığın, syf.258) diyen Barza-ni'yi ABD, çıkarlarının gereği olarak yüz üstü bıraktı.

Emperyalist devletlere ve kuruluşlara "destek" çağrısı yaparken, yakın tarihte yaşanan bu örnekleri göz önüne alarak, Kürt milliyetçi hareketi, önlüdeki sorun-ları yeniden ve yeniden tartışmalıdır.

Değer yitimine bir örnek: SIRRI SAKIK

"Ben ilkökme sizlere şikayet edemem." "Ben Türkiye'de federasyona katşırım." Bu sözler 8 Aralık'ta sonuçlanan DEP davasında tahliye olan Sırrı Sakık'a ait.

Bu sözler tutuklu DEPl'i milletvekillerinin mahkeme-sini izlemek için Türkiye'de bulunan Fransız eski Çevre Bakan Segolene Royal ve beraberindeki heyete yönelik olarak kullanılmış. Sakık'ın bu tavır bir anda usak ba-sını ve dalkavuk köşe yazarlarının temel gündemi hale-ne geldi. Daha dün kadar vatan hanlığünden tereddütlü-kadarkı söylemedikleri hiçbir suçlama kalmayan DEPl'i Sakık, son söyledikleriyle adeta kahraman haline getirdi. Bu "koklu değişimin" nedeni burjuvazinin po-litikalarında gündeme gelen bir değişiklik değil, aksine Sırrı Sakık'ın bir türlü uzaklaşmadığı uzlaşmacılığının bu sözlerde daha bir su yüzüne çıkmasıydı.

Bütün somunluğa ile Sırrı Sakık'ta yansımaları bulan bu uzlaşmacı tavır DEP siyasal sahneye çıkışından bu yana hep korudu. Meclis'i gerçek anlamda Kürt halkı-nın kürüstü olarak kullanma yerine bu konuda hayli pa-sif ve geri bir tutum izledi. Tüm politikalarına küçük burjuva milliyetçi bakaş açısı yön verdi.

DEPl'in içinde bulunduğu uzlaşmacı tavra rağmen, ekonomik ve siyasal bunalımdan çıkamayan egemenler en küçük bir aykırı sese dahi tahammül edememelerinin bir sonucu olarak DEPl'i tasfiye girişimlerine hız verdi. Yönelen saldırılara doğru devrimci tavrı set çekeme-yen DEP devletin daha da azgınlıktan saldırlarıyla karşı

karşıya kalmaktan kurtulamadı. Bu durumdaki güç alan devlet, dokunulmazlıklarını kaldırdığı DEPl'i milletve-killerini cezaevine göndererek güç göstergesini bulundu.

DEPl'in Kürt halkının onurunu her koşulda savun-maktan uzak anlayışı mahkemelerde de devam etti. Ege-men güçlerle kıyasıya bir hesaplaşma mevzisine dönüş-türülmesi gereken mahkeme kürsüleri, hukuki kaygıla-rın özgüce güvensizlikle birlikte sergilendiği sıradan bir hukuk platformuna dönüştürüldü. Bu durum Kürt hal-kının mücadelesine iletici hiçbir etkide bulunmadığı gibi, vekillerinden daha onurlu bir tavır bekleyen halk üzerinde hayal kırıklığına yol açarken, egemenlere de güç ve kararlılık gösterisi yapabilecekleri bir zemin su-nulmuş oldu. Gelinen noktada burjuva basının satılık kalemlerinin Sırrı Sakık'a sayfalara övgüler düzmesinin gerçek nedeni Sırrı Sakık'ın ulusal onurdan uzak tavırını sergilenişidir. Daha dün kadar "yabancı kamuoyunun desteğini kazanma", "diplomasi adına emperyalizmle dirsek temasından kurtulamayanlar, bugün ne oldu da "ölkelerini başkalarına şikayet etmekten vazgeçtiler?"

"Ülkem" dediğin topraklar neresidir?

Keremuya, hizmet etmeye çalıştığın kimdir? Yoksul Kürt halkı mı, yoksa "Kimseye şikayet etmem" dediğin fasist devlet mi?.. Yoksa sen sadece kendi çıkarlarının derdine düşmüş, 9 aylık tutsaklıkla aklı başına gelen bir korkaktan başka bir şey olmadığın mı itiraf ediyorsun? Yarn "Ne mutlu Türküm diyene" demen istendiğinde hangi onurla karşı çıkacaksın?..

Oligarşiye yakınlaştıkça halktan uzaklaşan Sırrı Sakık, tam bir butağa gömüldü.

20 Aralık grevi, yükselişi olan bir başlangıç olmalı

İbrahim SÖNMEZ
Bem-Sen 1 No'lu Şube Sekreteri

Halklarımız kavuşmanın yolunun üretimin gelen gücün, alanlardaki örgütlü gücümüzden geçtiği inancıyla, 20 Aralık'ta yeniden grevde, yeniden alanlarda ve yürüyüşlerde olacağız. Tabii bu "yeniden"lik biz kamu emekçilerinin mücadeledeki kırdığı veya birbirini tekrar eden eylemlerden kurtulmamış olmamızla dönük bir eleştiridir aynı zamanda.

Dün söyledik, bugün de söylüyoruz. Dönem dönem bekleyerek, bir dönem önceki eylemleri basın açıklamasından başlayarak iş bırakma şeklinde birbirini takip eden bir dizi eylemi belirli süre sonrası yapılan tekrarlardan kurtarmak için, öntümüzdeki süreci çok iyi değerlendirmeliyiz. Bu bakımdan, başlangıcını yaptığımız eylemi bir sonraki gün düşürmeyi değil, yükseltmeyi görev bilmeliyiz.

Artık beklenti sona erdi. Kazanım, iktidarın kamu emekçilerine dönük politikalarının memurlara sağlayacağı zerre kadar yarar yoktur. Siyasi iktidarın oyalama taktiklerine kanmak, iktidarın memurlar için çizdiği eylem sınırlarını aşmamak için özel çaba sarf eden oportünist-reformist sendika yöneticilerinin ağzına bakarak beklemek bizlere hep kaybettirdi. Neyi mi kaybettirdi? Kitlenin sendikalara ilk başta duyduğu güveni zayıflattı, sıcak mücadeleden uzaklaştırarak birleri hantallandırdı. Sendikal mücadeleden tıkanıklığa yol açtı.

Bir bakıma tıkanıklığı aşmak için düzenlenen son kurulayda da, grevi-toplu sözleşmeli hak alınmam, baskılan püskürtmenin yolunun nereden geçtiği bir kez daha irdelendi. Kendine olan güvenisizliği, içinde bulunulan eylemsizliği kitlenin içinde bulunduğu durumda (kitle kaldırmaz vb. gerekçelerle) açıklamaya çalışanlara en iyi yanıt yine kurultaya katılan kitleden geldi. "Tıkanıklık kafanızda", "Neden iş bırakmayı bir günle sınırlayıp aynı çember içinde dönmüyorsunuzuz?" Kitleyi temsil İstanbul dışında diğer il ve illerlerden gelen temsilcilerin sordukları bir soru, aslında ne yapılması gerektiğini de içinde taşıyordu. 20 Aralık eylemi bir günle sınırlı kalmamalı, birkaç güne yayılman ve gerekirse süreç içinde stresize dönüştürülmeli.

Evet, bu durumda kimse kafamızın ve yolumuzun açık olmadığını iddia edemez. Üretimden gelen gücümüzü kullanmak için bir devrimci, demokrat, ilerici, yurtsever, politik, apolitik emekçilerin gerekçesi 20 Temmuzdan bu yana çok daha fazlasıdır. Göstermelik sendika yasa tasarılarının Anayasa'ya aykırı olmasından tutulup, ücretlerdeki gerileme, sürgünler, özelleştirme, işçilere yönelik hak gaspları, halklarımız üzerinde estirilen işkence ve terör karşısında genel-göçer basın açıklamalarıyla yetinmek yeterli değildir. İşte 20 Aralık'taki grevimizde bu nedenlerin bilinciyle hareket ederek, üretimden gelen gücümüzde, inancımızda dört elle sarılmalıyız. 20 Aralık'ta kamu kuruluşlarında hizmeti durdurduk, işçilerle omuz omuza olduk, iktidarı sarstık diyebilmek için, şimdiden bütün enerjimizi sendikalardan işyerlerine taşımak, işçi sendikaları veya işçilerin de eyleme fırlı kanlımı için yoğun çaba göstermeliyiz.

20 Aralık'ı bu dönemde bir başlangıç olarak kabul ederken, bu başlangıcın bir devamı veya yükselişini mutlaka sağlamak zorundayız. Yoksa, 20 Aralık için bir başlangıç demenin bir anlamı olmayacaktır. Tıkanıklığı mücadeleyle aşmak için bir başlangıca ihtiyacımız olduğuna göre, bu başlangıcı morali yükseltme, kitleye güven verme noktasında iyi değerlendirmekten başka çıkar yolumuz yok. Tabii 20 Temmuz genel eyleminden çıkardığımız dersleri bu eylemimizde gömmezlikten gelemeyiz. Başta perici, faşist idarecilerin eylem kırıcı, kitleye gözdağı verici tavrıları yanında, hükümetin eyleme katılan memuru soruşturmayla alması şeklinde tehditlerini boş çıkarıcı çalışmaya göz önüm alarak, kitleyi buna göre hazırlamalıyız.

Haberleşmede, sağlıkta, ulaşımda, belediyelerde, maliyede "hizmetleri durdurmak, okullarda boykotu gerçekleştirmek" diyebilmek için, şimdiden her günü 20 Aralık gibi değerlendirelim.

20 Aralık'ta greve

Kamu Çalışanları Sendikaları Platformunun daha önceden 20 Aralık için aldığı grev kararına yönelik olarak çalışmaları hızlandırılıyor.

10 Aralıktan önce başlatılan çalışmalarda memurlar iş bırakmaya etkin katılımın olması için bilirdi dağıtarak, affs asarak çağrılar yapıyorlar, işyerlerinde sözlü olarak yapılan çağrılarda ise, eylem kararını tüm kamu çalışanı sendikalarının ortak aldığı, bu nedenle herkesin daha ilgili davranması gerektiği vurgulanıyor.

20 Aralık'ta baskılara, tehditlere boyun eğmeden işi bırakalım, yanımızda çalışanların da kendimizle birlikte hareket etmesini sağlayalım. Kamuoyunun dikkatlerini çekmek için gerekirse hep birlikte alanlara koşalım.

Haydi 20 Aralıkta greve!
Haydi grevi-toplu sözleşmeli sendikal hak mücadelesinde yeni bir sayfa açmaya!

Haydi siyasi iktidarın baskılarına karşı koymaya!

Zonguldak Kamu Çalışanları
Çalışanlar: "20 Aralıkta Grevdeyiz!"

Ülke genelinde 20 Aralık için yapılan çalışmaların yanında, Zonguldak kamu çalışanları da yaptıkları basın toplantısı ve çağrı metinleriyle grev hazırlıklarını sürdürüyorlar.

Zonguldak Kamu Çalışanları Platformu 11 Aralık'ta Genel Maden-İş Sendikası'nda toplanarak 20 Aralık'ta tartıştı. Toplantıda KÇSP Zonguldak Dönem Sözcüsü, Eğitim-İş, Tüm Maliye-Sen, Maden-Sen, Tüm Bel-Sen, Eğitim-Sen, Tüm Haber-Sen, Tarım-Sen ve Genel Sağlık-İş şube temsilcileri birer konuşma yaptılar.

KÇSP Dönem Sözcüsü Erdoğan Erdem yaptığı konuşmada "Emekçilere fedakarlık yapın diyerek polis copu, işportacılık, ayakbağı boyacılığı, seyyar satıcılığı gösteriyorlar. İşimizi, ekmeğimizi elimizden aldıkları gibi, geleceğimizi, onurumuzu da elimizden almaya çalışıyorlar. Ama asta onurumuzu teslim etmeyeceğiz" dedi.

Maden-Sen Başkanı Kemal Çakmak, "20 Aralıkta üretimden gelen gücümüzü kullanacağız. Gücümüzü göstereceğimize güne sizler karar vereceksiniz." derken, Eğitim-Sen Şube Başkanı Bekir Yılmaz da "Biz 20 Aralık'ta alanlara çıkıp insanca yaşamak isteğimizi haykıracağız. Direneceğiz. 20 Aralık'ı en görkemli şekline getirmeliyiz" dedi.

Diğer sendikaların şube yetkilileri de yaptıkları konuşmalarda 20 Aralıkta etkili katılım çağrısını yinelediler.

Bunun dışında Zonguldaklı kamu emekçileri işyerlerine dağıttıkları ve astıkları bildiride

Grev... Dört yıl önce memurların "acaba yapabilecek miyiz?" diye düşündüğü grev, bugün kamu işyerlerinde yaşamı etkileyen bir gerçekliğe dönüştü...

"Emegine Sahip Çık" çağrısı yaptılar. "Toplu Sözleşmeye Çağrı" başlığı ile başlayan çağrıda "Yalancıya, talancıya, hirsız, hayalî ihracatçıya, vur-guncuya; 5 Nisan paketine, işlen atmalara, sendikasızsız-tırmaya, özelleştirmeye, taşeronlaştırmaya; TEK ve PTT'nin satılmasına, savaş bütçesi uygulamasına hayır diyorsan, 20 Aralıkta hizmet üretiminin gelen gücünü kullan" denildi.

Antakya'da ve Samsun'da
Memurlar 20 Aralık Çağrısı Yaptı

Antakya'da bulunan işçi ve memur sendika şubeleri ortak olarak yaptıkları açıklamada kamu emekçilerinin 20 Aralık'ta yapacağı iş bırakma eylemini destekleyeceklerini bildirdiler. 7 Aralık'ta yapılan açıklamaya, Belediyeye-İş, Eğitim-İş, Eğitim-Sen şubeleri ile Tüm Sağlık-Sen, Tek Gıda-İş, Yol-İş Bayındırlık, Turizm-Sen, Genel Sağlık-İş ve Ener-Sen temsilcileri katıldı.

"Emek sömürsünün, baskı ve şiddetin her gün biraz daha yükseldiği ülkemizde, işçi ve

tüm emekçilerin, ekonomik, demokratik ve siyasal haklarına yönelik saldırılar da giderek çoğalmaktadır." denilen ortak açıklamada, ayrıca "20 Aralıkta yapılacak iş bırakma eylemine fırlı ve moral katılımda bulunmayı dayanışmanın en somut örneği olarak görmekteyiz" dediler.

13 Aralık'ta Samsun'da bir açıklama yapan kamu çalışanları ise "İnsanın en doğal hakkı olan sendikal örgütlenme ve halk alma mücadelesindeki baskılara dur demek işi üretimden gelen gücümüzü kullanacağız" dediler.

İstanbul'da 3 Günlük Grev
Kamu Çalışanları Sendikaları Konfederasyonu'na Kurulu da 15 Aralık'ta İstanbul'da yaptığı basın toplantısında 20 Aralık grevinin nedenlerini ve kamu çalışanlarının taleplerini tek tek açıkladı.

Bu arada Kamu Çalışanları Sendikaları İstanbul Şubeler Platformu İstanbul'da 20 Aralık'tan itibaren 3 günlük grev kararı aldı. İşçi sendikalarının bazı şubeleri de İstanbul'da greve fiilen katılma çalışması yapıyorlar.

Memurlar Kıbrıs'ta yaşamı durdurdu

Başta grev ve diğer sendikal haklar olmak üzere, hemen hemen tüm haklarını mücadele ederek kazanmış olan Kıbrıs'ta kamu emekçileri, Kuzey Kıbrıs'ta yine greve gittiler.

7 Aralık'ta 20 bin kamu emekçisi katıldığı grevde haberleşme, eğitim, sağlık, kütüphane hizmetleri yanında, daha birçok önemli işkollarında işler tamamiyle durdu. Katılım oranının yüzde 90'ı aşığı eylem sonucu kent ve kasabaların sokakları tam bir sessizlik içinde gömüldü.

Kamu emekçilerinin eylemi karşısında telaşa düşen Cumhurbaşkanı Rauf Denktaş, Bakanlar Kurulu'nu olağanüstü toplantıya çağırdı.

Kuzey Kıbrıs'ta kamu emekçileri bir günlük grevlerinde yaşam koşullarındaki kötüleşmeye dikkat çekerek, ücretlerinin yükseltilmesi ve sosyal haklarında iyileştirme yapılmasını istedikler. Bu konuda somut bir adım atılıp atılmadığını henüz bilemiyorlar. Ancak Kuzey Kıbrıs'ta kamu emekçilerinin eylemlerindeki kendilerine güven ve başınsı, Bakanlar Kurulu'na acilen toplantıya sevk edecek bir yaptırım gücüne sahip olmaları, onların haklarını elde etmeye hiç de uzak olmadıklarının göstergesidir.

Emekçilerden çalışanlar vekillerin cebine giriyor

Türkiye ezenler arasındaki uçurum oldukça derinleştiği bir dönem yaşıyor. Karşılıklı gelişmeler o kadar bariz, o kadar açık ki, herkese "Bu kadama da pes doğrusu" dedirtecek düzeyde. Bu tablo bir yanda sürekli çalışan, ama yine de yükselenlerden, diğer yanda elini hiçbir üretim veya hizmet aracına sürmeden, hep çalışanlardan çalan asaslardan oluşuyor. Bu asaslardan bir kısmı da TBMM çatısı altında hanıyır.

Bunun dışında Meclisisteki emekli olduklarında da, yüksek tazminat alacaklar. Milletvekillerinin varsa dil kuzları da "kyaktan" yararlanıp emekli aylığı alacak. Yine yassa göre, milletvekillerinin yakın akrabaları sağlık hizmetlerinden kolayca yararlanabilecek. Daha önce Anayasa'ya aykırı bulunarak yürürlüğe konulmayan "krayk emeklilik" yassısını yeniden düzenleyen milletvekilleri, hemen Meclis'e dolusarak jet hıızyla bir gecede yassı Meclis'ten geçirip, 6 Aralık'ta yürürlüğe soktılar. Yasa Meclis'te kabul edildikten sonra yapılan konuşmalar ilginçti:

Hüseyin Balyan (DYP): *Arkadaşlar mikrofonuz mu konuşayım?... Sesim iyi geliyor mu? İyi dinleyin... gızet oldu... gızet oldu... Geceler de gızet oldu, gündüzler de gızet oldu. Bu gızetlikle birlikte sizlere az önce bir dörtlük yazdım. Burada okuyup huzurumdan önceğim. Bu iş de böylece bağlandı. İşte dörtlüğüm...*

Su kanun için neley dediler
Çığır bulamayanca ne yer kadirler
Allah ırzası için bu işi de bitirdik

Meclisimiz senlendi, bizi de böyle top gibi gızetleştirtiverdiler

Başkan: *Teşekkür ederim sayın milletvekilleri, çok mütekkil ve lıgınam ilahıyla çok zengin konuşmalar dinliyoruz. İşgalat bundan sonra da hep böyle konuşmalarla meclisimizi senlendireceğiz.*

İbrahim Halil Çelik (RP): *Hakikaten renkli konuşmalara teşekkür ederim.*

Ahmet Sayın (DYP): *Balyalı'ya teşekkür yok mu?*

Abdullah Kınalı (DYP): *Mercimek'ten bahset.*

İbrahim Halil Çelik (RP): *Efendim gelin Mercimek'i firma verelim. Hodri meydân!.. Tansu hanımın da mal varlığını Mercimek'le birlikte orıaya koyalım. Mercimek'in üzerine birlikte gidememek namerdiz. Biz Mercimek'i firmamızın çıkartı satalım.*

Aynı gınderide ise SSK'nın çalışma gününden nasıl çalıntı yapılacağını hesapları yapıyordu. Hazırlanan yasa teklifine göre, SSK'lı kadınların emeklilik yaşı 45'ten 50'ye, erkek sigortalının yaşı 50'den 55'e yükseltiliyor. Tabi yaş sınırı yeterli değil. Prim ödeme gün sayısı da kadında 5 binden 7.200'e, erkekte 7 binden 9 bine çıkarılıyor.

Vekillerle Çalışanlar Arasındaki Ücret Uçurumu

Tabii asaslklar için bunlar yeterli değil. Sımdı de maaşlarının 4 bin dolardan 1300 dolara düşüğünün faydını yapıyorlar. Çalışanlar ile çalışanların sırtından geçirenler arasındaki uçurum her şeyde olduğu gibi burada da derin. 1 veya 15 yıl önce milletvekili maaşı 4 bin dolarken, asgari ücretli bir işçinin aylığı ancak 216 dolardı. Ortalama işçi ücreti ise ancak 660 dolara denk geliyordu. Şimdi milletvekili maaşı 1300 dolar, işçinin ücreti ise asgari olarak 72 dolar. Bu durumda yükselen vekiller değil çalışanlardır.

Avukatlar hak arayışında

Kamu kesiminde çalışan avukatlar, İstanbul ve İzmir'de yürüyerek hak isteklerini dile getirdiler. İstanbul ve İzmir Barosu'nun organize ettiği eylem 9 Aralık'ta yapıldı.

İstanbul'daki eylem saat 12.20'de Sultanahmet Adliyesi önünde başladı. Başta İstanbul Baro yöneticileri olmak üzere, yaklaşık 250 avukat Adliye önünden İstanbul Valiliğine doğru yürüyüşe geçti. Sessiz yapılan yürüyüş, polis Valilik önüne varmadan barikat kurarak durdurdu. Bunun üzerine Başbakanlığa ve Maliye Bakanlığına iletmek üzere hazırlanan bir dilekçeyle, avukatların yaşadıkları sıkıntı ve sorunlarını içeren bir rapor Valiliğe teslim edildi.

Valiliğe çıkan heyet dışında kendilerini bekleyen avukatlara eylemlerinin ilk aşamasını tamamladıklarını, sorunları ciddiye alınmadığı takdirde yeni eylemlere başvuracaklarını açıkladı. İzmir'de de kamu kesimleri avukatları aynı gün İzmir Valiliği önünde toplanarak sorunlarını içeren dilekçeyi yine Başbakanlık ve Maliye Bakanlığına verilme üzere Vali Kulu Akaş'a verdiler.

Kamu Kesimi Avukatlarının "Bağımsız" Statüsü Yoktur
Kamu kesimi avukatlarının eylemi sırasında görüştüğümüz kamu kesiminde çalışan avukatlar, bu eylemin

hak arayışlarındaki ilk adımları olduğunu belirttiler. Belediye, maliye, TEK ve SSK gibi devletin sürekli alacak peşinde olduğu işyerlerinde çalışan kamu avukatlarının en büyük sıkıntılarından birisi bu kurumlarda bağımsız mesleki bir statülerinin olmaması. Avukatlar buralarda diğer memurlar gibi idare emirlerine bağlı olarak çalışıyorlar. Dolayısıyla idare amiri kendi isteğine olarak avukatlara uygun gördüğü işleri de yaptırabiliyor. Milyarlık ve trilyonluk davalara bakan avukatların davayı kazandıktan sonra aldıkları tazminatın da göstermelik olmaları ile gılmeldiğini vurguluyorlar.

ISK'de çalışan bir avukat, yaşadıkları sıkıntılara ilişkin olarak sunları söylüyor: "Bizim avukat olarak işyerinde hiçbir inisiyatifimiz yok.

Yaptığımız yapacağımız her şey amirnin iki dudağı arasında çıkan sözlerle bağlı. Biz asıl işimizin dışında başka işlere yöneltiliyoruz. Üstelik aldığımız ücret bizi geçindirecek düzeyde değil. Sorunlarımızı çözüm noktasında biz de diğer kamu çalışanları gibi sendikaya üye olduk. Üyesi olduğumuz Tüm Bel-Sen Önceden gelip aıdat altıyordu.

Sorunlarımızla, yani avukatların yaşadığı sorunlarla ilgilenmedi. Şimdiadik için bile gelmiyorlar." Başbakanlık ve Maliye Bakanlığına iletmek için verilen dilekçede avukatların taleplerini dile getirildiler: "Statüden ayrı olarak bu kesimde çalışan arkadaşlarımız için yargı ödeneklerine atfı yapılan bir düzenleme getirilmelidir. Bunun yanı ödemelerle ilgili haksız uygulamalara son verilmelidir. Vekalet ücreti limiti kaldırılmalıdır. Sonuç olarak bu meslektaşlarımız için meslek onuruna uygun bir yasal düzenleme ve meslek onuruna uygun bir maaş ve ödenek sistemi gerçekleştirilmelidir."

Sağlık emekçilerinden "beyaz eylem" uyarısı

Sağlık işkolundaki çalışma koşullarının iyileştirilmesi, halkın sağlık hizmetlerinden daha kolay ve ucuz yararlanmasını için bir yıl önce ülke çapında iş hareketi, yürüyüşü yapan sağlık emekçilerinden yeni bir uyarı geldi.

Türk Tabipler Birliği, Veteriner Hekimler Birliği, Diğ Hekimler Birliği, Eczacılar Birliği ve Genel Sağlık-lı'ye diye hekim, eczacı, veteriner ve diğer sağlık çalışanları 8 Aralık'ta Ankara Güvenpark'ta toplanarak hıtkilmesini uyardılar. Geçen yıl kampanyasında "beyaz eylem" diye bilenen eylemler hastanelerde bir hafta boyunca sağlık hizmetleri önemli ölçüde eksiltildi. Doktorların hepsini çektiği bu eylemler sonucu, sağlık çalışanları Sağlık Bakanlığınca geri adan alınarak taleplerini kazanma de olsa içeren bir yasa tasarısunun hazırlanarak Meclis'e verilmesini sağlanıyldı.

Anaek gelinen süreçte, sağlıkçılara ilgili hazırlanmış tasarı hıale henüz alınmadığına geçemedi. Sağlık bğdârleri ve üyelerinin Ankara Güvenpark'ta yaptıkları basın açıklaması ise bir uyarı niteliği taşıyor. **Türk Tabipler Birliği Başkanı Selim Öğör** eylem sırasında yaptığı açıklamada, "Kendileri için bir geçide kazanı çakarsaklar parlamentolarını, herhalde bizlere ayırmak yarım saat vakitleri de vardır. Artık bahane ve oyalama istemiyoruz" dedi. Sağlık çalışanları öncelikle şu sorunlarını dile getirdiler:

-TBMM Genel Kurulu'nun 227. oturumunda bulunan sağlık hizmetleri tasarrufları yasa tasarısunun bir an önce yasalaşması.

-Bu yasanın yalnızca Sağlık Bakanlığınca değil, kamu sağlık kuruluslarında çalışan tüm personeli kapsaması.

-Tüm meslek grupları için en üst düzeydeki yütüdelik emgıların eğıl olarak uygulanması ve farklulukların giderilmesi.

Sağlık-Sen 2. Olağan Genel Kurulu Yapıldı

Türk Hemşireler Derneği'nden (THD) Sağlık-Sen'e uzanan mücadelelerinde önemli sayfalar açmış olan sağlık emekçileri, Sağlık-Sen 2. Olağan Genel Kurul ile mücadelelerine yeni bir halka daha eklediler. İki yıl önce 1. Olağan Genel Kurulunu yapan Sağlık-Sen, 10 Aralık'ta İstanbul Belediye-İş Genel Merkezinde 2. Olağan Genel Kurulunu yaptı.

Yeterli delege çoğunluğunun sağlanmaması sonucu kurul bir saat gecikmeli başladı. Genel kurula İzmir, Ankara, Diyarbakır ve Ağrı şubelerinden temsilciler de katıldı. Diğer kamu çalışanlarının da davetli olduğu genel kurulda, sağlık emekçileri içindeki mücadelelerini devrimci mücadele ile taçlandırarak

İstanbul'da ve Dersim dağlarında şehit düşen sağlık emekçilerinin öze bir yeri vardı Bu nedenle Sağlık-Sen kongresinin onur konuğı şehit hemşire ve sağlık memurları idi. Kongrenin başlangıcında, şehit düşen sağlık emekçileri ve tüm devrim şehitleri için bir dakikalık saygı duruşu yapıldı. Divan seçiminden sonra Sağlık-Sen Ankara Şubesi, Tamm-Sen İstanbul Şubesi, Bem-Sen 1 Nolu Şube ve Memur

Gerçekçi dergisi adına davettiler birer konuşma yaptılar. Sağlık-Sen yönetim kurulu, son iki yıl için hazırladığı çalışma raporunu genel kurula sunarak lehte ve aleyhte eleştiri istedi. Yapılan eleştirilerde, raporda belirtilen "buralara mücadeleyle geldiği" sözlerinin yerinde olmasına dikkat çekildi. Ancak bunun bugün mücadeleyi geliştirmek, hatta var olan hakları korumak açısından yeterli olmadığı, eksik ve hataların yeniden gözden geçirilerek sendikali mücadeleye canlılık kazandırılması gerektiği vurgulandı. Oylama sonucu kabul edilen yeni yönetim listesinde Songül Aytumur, Dr. Tolga Köseoğlu, Naciye Yurtsever, Ayhan Keskin, Yüksel Almaz, Seri Te Anöz, Tezgül Bakır önumüzdü? İki yıl için Sağlık-Sen merkez yontimi olarak görev yapacaklar.

Kamu emekçileri mücadeleyi Adana'da alanlara taşıdılar

4 Aralık'ta yaptıkları bir açıklamada "Mücadeleyi tekrar alanlara taşıyoruz" diyen Adana kamu emekçileri, 11 Aralık'ta alanlardaydılar.

Kamu emekçileri Adana'da diğer emekçi kesimlerin desteğini alabilmek için, miting öncesi canla başla çalıştılar. Basın açıklamaları yaptılar. Sokaklarda bildiri dağıtıp afişler astılar. DKÖ'lere çağrılar yaptılar.

Özleşiminin adminlarının hızlandırdığı, emekçiler üzerinde baskı ve işkencelerin yaygınlaştırdığı, kamu emekçilerinin sesinin artık duyulmazlıkta gelindiği bu süreçte, kamu emekçilerinin mitingi uzun bir aradan sonra Adana'daki mücadeleye yeni bir canlılık kattı.

"Demokrasi ve Sendikal Haklar" adı altında organize edilen mitinge, Eğitim-İş, Eğitim-Sen, Asimsen, Emek-Sen, Orkam-Sen, Ener-Sen, Tüm Bef-Sen, Tüm Sağlık-Sen, Sağlık-Sen, Tüm Haber-Sen, Tüm Sosyal-Sen sendikalarıyla birlikte işçi sendikalarından DİSKE bağlı sendika yönetici ve temsilcileri, Adıyaman, Malatya, Mersin, K.Maras, Diyarbakır, Ş.Urfa, Hatay ve Mersin'den kamu

emekçileri sendikaları katıldı. Öğrencilerin de katılarak destek verdiği miting yaklaşık 7 bin emekçi vardı.

Önce Hastaneler Kavşağı'nda toplanan emekçiler, buraya 3 km. uzaklıkta olan Uğur Mumcu Meydanı'na kadar kortej halinde sloganlar atarak yürüdüler. Yürüyüş sırasında, "İşçi Memur El Ele Genel Greve", "Yaşasın Grevli-Toplu Sözleşmeli Sendikal Hak Mücadelemiz", "Memuruz Haklıyız Kazanacağız", "Kahrolsun Ücretli Kölelik Düzeni", "Geliyor Geliyor Genel Grev Geliyor", "Halkımız Saflara", "Devlet Güdümü Sendikaya Hayır", "Zamlara Hayır" sloganları atarak, düzene olan tepkilerini dile getirdiler.

Miting alanına giren sendika ve demokratik kitle örgütleri anonslarla selamlanarak karşılandı. Bu arada İşçi Partisi de mitinge pankartlarıyla katıldı. Ancak kürsüdeki konuşmacı İP'in miting gelmesini protesto için selamda bulunmadı.

Mitingin başlangıcında bağımsızlık ve demokrasi yolunda şehit düşenler için bir dakikalık saygı duruşu yapıldıktan sonra, "Devrim Şehitleri Ölümsüzdür", "Yargılı Yargısız: infazlara

Son", "Devlet Terörüne Son" sloganları atıldı.

Miting konuşmacı olarak katılan Emek-Sen Adana Şube Başkanı Vehbi Yıldırım, yaptığı konuşmada "Şimdi artık örgütlü olarak alanlardayız. Artık bizim ücretlerimizin tek taraflı olarak belirlenmesini istemiyoruz. 25 yıllık çalışmamızın sonucu almadığımız ikramiye, ikramiye olmaktan çıkmış, sadakaya dönüşmüştür. Devlet biz memurların örgütlenmesinden telaşa düşmüş, yeni baskı yasaları çıkartarak, mücadelemizi engellemeye çalışmıştır. Fakat her şeye rağmen örgütlü bir şekilde mücadele edeceğiz" dedi. Tüm Sağlık-Sen'den Faruk Onuk, Genel Sağlık-İş'ten Ali Dinioğuzel grevli-toplu sözleşmeli sendikal hak mücadelesinde her şeye rağmen mücadeleyi sürdüreceklerini ortak bir dille vurguladılar.

Miting aralarında, sosyalist ve yurttensever basına yönelik saldırılar "Sosyalist Basın Susmayacak", "Özgür Basın Susmayacak" sloganları sık sık atılarak protesto edildi.

Mitinge Polis Saldırısı Boşa Çıkarıldı

Yüzlerce resmi, sivil ve çevik kuvvet polisi mitingin başından itibaren katılanlara gözdağı vermeye çalıştı. İlk başta sosyalist gazete ve dergi muhabirlerinin basın kartlarına el konuldu, muhabirler gözaltına alınmaya yeltenildi. Mitingin düzensiz ve disiplinli geçmesini içine sindiremeyen polis, miting bittikten sonra dağılan kitlenin içine giren insanları gözaltına almaya kalkıştı.

Kitlenin direnmesi sonucu bu çaba boşa çıktı. Odayak dergisinin Adana temsilcisi Hasan Akkaba keyfi bir şekilde gözaltına alınırken, Tüm Sosyal-Sen'den Şule Ekmiş adlı bir memur da polis tarafından dövülerek hakarete uğradı. Dağılan kitlenin arkasından giden polis, Adana Büyükşehir Belediyesi önünde Ayhan Duran, Ruzgariye dergisinden Şerife Özdemir ve ismini öğrenemediğimiz üç kişiyi daha gözaltına aldı. Gözaltına alınanlar aynı gün serbest bırakıldılar.

Ozçığaş fabrikasında kıyım karşı direniş

Adana'nın Ceyhan yolu üzerinde bulunan metal işkolundaki Ozçığaş fabrikasında çalışan 240 işçi, işverenin bir süredir oynadığı oyunları sonucu işten atıldı.

Ozçığaş patronu önce 1 Ekim'de işçileri ücretsiz olarak zorunlu izne ayırmış, bu süre zarfında fabrikada bulunan klima, bilgisayar, asit, grilo, demir vb. makine ve eşyaları çıkartarak ortadan kaybolmuştu.

7 Ekim'de işbaşı yapmak için fabrikaya gelen işçiler fabrikadan makinelerin çıkartıldığını ve işverenin kaçtığını görünce, çılgına döndüler. İşçiler hem ücretsiz izne ayrılmışlar, hem de içende kalan 5 aylık maaş, 4 ikramiye, 2 yıllık sosyal hakları yanında birde kapağı konulmuşlardı. Bunun üzerine işçiler ertesi gün fabrikayı işgal etmiş, valiliğe yürüyüş yapmışlardı. Ancak işçilerin ilk baştaki bu kararlı tavrı, üyesi bulundukları Birleşik Metal-İş Sendikası'nın araya girmesiyle çözülmeye başladı. Bu arada bulunan işveren, işçilerin hepsinin fabrikada beklemesine gerek olmadığını dayatarak direnişi çözmeye çalıştı. İşveren bu tavrında başanlı da oldu. Fabrikada bekleyen 10 kadar işçi direniş sembolik düzeyde sürdürüyor.

Tüm bunlar olurken, işveren fabrikadaki tüm malların 3.5 milyarlık nakite çevirerek ortadan kayboldu. İşvereni göz göre göre etinden kaçırın Birleşik Metal-İş Sendikası ise basın açıklamalarıyla görüntüyü kurtarma çabası içine girdi. Oysa işverene karşı fazlasıyla toleranslı davranan ve işçilerin ilk baştaki ekil direnişlerini kıran yeni kendileridir.

Şimdi işçiler yalnızlar. Ancak Ozçığaş işçileri haklıklarına olan manca ve güverte yaslanarak gasp edilmiş olan haklarına kavuşmanın yolunu açabilirler.

Askeri işyeri işçileri Çorlu'da Milli Savunma Bakanlığı'nı protesto ettiler

Harb-İş Sendikası'nın Trakya'daki tek şubesi olan Harb-İş Çorlu Şubesi'ne üye işçiler topluca PTT'ye yürüyerek işten atılmaları protesto için Milli Savunma Bakanlığı'na telgraf çektiler.

Harb-İş Sendikası'nın örgütlü bulunduğu Ağır Askeri Bakım Fabrikası ve Tünel'de çalışan 390 işçi, 14 Aralık'ta önce sendika şubesinde bir basın açıklaması yaptılar. Basın açıklamasını okuyan Şube Başkanı Salih Akbulut şunları söyledi: "Arkadaşlarımızın haksız şekilde işten atılmalarını kınıyoruz. Bu uygulamalara son verilmesini istiyor ve atılanların işe iadesini talep ediyoruz." Salih Akbulut ayrıca işten atılmaları "verimsizlik" ve "istihdam fazlası" gibi keyfi gerekçelere dayandırıldığını belirterek, bu uygulamayı kınadıklarını söyledi.

Bilindiği gibi Milli Savunma Bakanlığı bir süre önce aldığı karara dayanarak son iki ay içinde ülke genelinde 70 işçiyi işten attı. 15 Ocak'tan sonra da "zorunlu emeklilik" adıyla 1600 işçiyi daha işten atmayı planlıyor.

Harb-İş Çorlu Şubesi'ne üye işçiler sendikadaki basın toplantısından sonra Çorlu PTT'sine yürüyerek, Milli Savunma Bakanlığı'na telgraf çektiler. İşçilerin hazırladığı protesto telgrafı önce "telgraf kağıdımız yok" gerekçesiyle alınmadı. İşçilerin tepkilerinin ve protestolarının yükselmesi üzerine, işçilerin telgrafları alınmak zorunda kaldı. İşçiler telgrafların teslim ettikten sonra sessizce

Hayran Deri'de baskılar artıyor

İzmir Ayrancılar'da kurulu bulunan Hayran Deri'de, işverenin işçilere ve sendikaya saldırısı her geçen gün artıyor. Hayran Deri patronu işyerindeki faşistlerin de desteğini alarak işçilere hakaret ve tehditlerde bulunarak, bayan işçilere şarhantlık ederek işçilerin işlerinden ayrılmaya zorluyor.

Son dönemde Deri-İş Sendikası'nın örgütlü bulunduğu Hayran Deri'de işçiler sendikasıyla mücadele amacıyla işveren 40 işçiyi işten attı. Tüm bu baskı ve tehditler, ahlaksızca yöntemler sonucu sendikaya üye işçilerin sayısı 130'dan 36'ya düştü. Ayrıca bu işyerinde faşist bir işçinin dövülmesi olayından sonra, ilgisi olmadığı halde, sendikacıları ihbar eden Hayran Deri işvereni, Deri-İş Sendikası Şube Başkanı Hüseyin Yılmaz ve sendika temsilcilerinin günlerce gözaltında tutulmalarına neden oldu.

Deri-İş Sendikası İzmir Şube Başkanı Hüseyin Yılmaz yaptığı basın açıklamasında, saldırıları ıktıdan özelleştirme, tasarruflaştırma ve sendikasıyla mücadele politikasının deri işkoluna yansımaları olarak değerlendirdi. "Menemen, Maltepe Organize Sanayi Bölgesi'ndeki Ege Dericilik Sanayi işyerindeki yoğun baskılar ve işçi çıkmalarından sonra, bugün de Hayran Deri'de tehdit ve tertiplerle karşılaşmış bulunmaktayız. Bunların devamını da geleceğimizin bilincindeyiz. Bu tehdit, tertip ve baskıların sendikamızı ve üyelerimizi yıldıramayacağının bilimselini istiyoruz" dedi.

Liselerde faşist örgütlenme çabaları ve anti-faşist mücadele

Son günlerde liselerdeki sivil-faşist örgütlenme çabaları gözle görülür bir şekilde arttı. Sivil-faşistler liselerdeki devrimci-demokrat öğrencilerin çalışmalarını engellemek ve estirdikleri terörle sıradan öğrencileri istedikleri gibi yönlendirmek amaçlıdır. Sivil-faşistler okullara silah ya da bıçaklaıyla geldikleri halde, okul idareleri tarafından buna göz yumuluyor, hatta çok çok yerde destekleniyorlar.

İstanbul Şişli Lisesi de bu okullardan biri. Bu lisede birini bıcakladığı için sabıkası olan Fatih Kabakçı adlı faşistin etrafında toplanan Çağın Delibekiroğlu, Neidet Öztürk, Fatih Elmas'ın da aralarında olduğu bir faşist grubu, okula silahlı geliyor ve devrimci-demokrat öğrencileri tehdit ediyorlar. Kız öğrencilere de sarkıntılık eden bu çete, okul içinde özellikle tarih öğretmeni Umrhan Kınataslan tarafından korunuyor. Ayrıca okul çıkışlarında da dışardan getirdikleri sivil faşistlerle birlikte Sevgi Ka'le'yi us olarak kullanan terör estirmeye çalışıyorlar.

İstanbul'da benzeri bir çabaya Dudullu Mevna Lisesi'nde de giren sivil-faşistler, öğrenci vellelerini ve Türk-İş mahallesinde oturan anti-faşistlerin tepkisi ile karşılaştılar. 9 Aralık günü okulda demokrat bir öğrencinin sivil faşistlerin saldırısına uğramasının ardından, bölge halkı 11 Aralık günü okul müdürü, kaymakam ve emniyet müdürü ile görüştü. Ülkü Ocakları'nın kapatılmasını, saldırıların cezalandırılmasını isteyen bölge halkı, bu tepkili örgütlü bir güçte dönüştürmek yönünde çalışma yapıyor.

Liselerde sivil-faşist örgütlenme çabaları sürerken, liseli gençlik de bu gelişmelere karşı tepkisini çeşitli eylemlerle ortaya koyuyor. Adana Merkez Endüstri Meslek Lisesi'ndeki DLMK'lı öğrenciler okullarındaki sivil-faşist örgütlenmeye teşhir etmek ve gerici-faşist eğitimi protesto etmek için 13 Aralık günü okulun önünde kışkuna yaptılar. Ayrıca meslek liselerinde önemli bir sorun olan ve staj adı altında yapılan ucuz işgücü sömürüsü de dile getirildi. DLMK'lı öğrenciler akademik sorunlarının yanında özellikle sivil-faşistlerin teşhir edilmesi ve çalışmalarının engellenmesi için yoğun çaba sarf ediyorlar.

Ankara'da DHKC Liseli Dev-Genc, Sivil-Faşist Örgütlenmelere Karşı Eylem Yaptı

Ankara genelinde liselerde artan sivil-faşist örgütlenme çabalarına karşı teşhir ve protesto amacıyla DHKC Liseli Dev-Genc tarafından bazı eylemler hayata geçirildi. Liseli Dev-Genc, sivil-faşistlerin gerçek yüzünü anlatmış bir bildiriyi Sokullu, Dikmen, Tuzlayayır ve Yıldırım Beyazıt Endüs-

tri Meslek Liselerinde dağıttı. Bildiride sivil faşistlerin teşhiri kadar, onlara karşı alınacak devrimci tavır da anlatılıyordu.

Ayrıca DHKC Liseli Dev-Genc, 4 Aralık günü üzerinde "Liselerde Faşist Örgütlenmeye İzin Veremeyeceğiz/Liseli Dev-Genc" yazan bir pankart astı. Sokullu Lisesi'ne asılan pankart yaklaşık 2.5 saat kadar asılı kaldı.

Çukurova Üniversitesi'nde jandarma terörüne karşı direniş kazandı

Çukurova Üniversitesi Eğitim Fakültesi kantininde 13 Aralık günü İnsan Hakları Haftası ve Erdal Eren'in idam edilmesi ile ilgili bir etkinlik gerçekleştirildi.

Etkinliğe yaklaşık 100 öğrenci katılarak, Grup Dost Ezgilerinin dinletisi sırasında okula gelen jandarma, etkinliğe müdahale etmek istedi. Öğrencilerin direnişine karşılık jandarma jandarma kantini ablukaya aldı.

Jandarmaya karşı direnen öğrenciler atılan "Jandarma Defor", "Jandarma Dışarı Bilim İçeri", "Öğrenciyiz Haklıyız Kazanacağız", "Kahrolsun Faşizm Yaşasın Mücadeleniz", "Baskılar Bizleri Yıldıramaz", "Yaşasın Demokratik Üniversite Mücadeleniz" vb. sloganlarla jandarmadan saldıran tavını protesto ettiler.

Jandarmaya karşı direniş sürdüren öğrenciler, kendilerini sadece seyretmekte yetinen diğer öğrencileri direnişe katmak için sık sık "Susmak Onaylamaktır", "Öğrenciler Saffara", "Jandarma Dışarı Öğrenciler İçeri" vb. şeklinde sloganlar atarak cadı yaptılar. Kantindeki direniş 40 kadar öğrenciyle devam ederken, 40-50 kişilik bir öğrenci grubu da görüşme talebiyle Rektörlüğe gitti. Ama Rektör görüşmek yerine, Rektörlüğün kapılarını kapatara öğrencileri içeri almadı. Bu tavır öğrenciler tarafından "Rektör Dışarı" sloganıyla protesto edildi. Öğrenciler caresiz değildi ve birkaç öğrenci kapıları bırakıp pencere-lerden Rektörlüğe girdi. Rektörlük daha sonra öğrencilerin kararlı tavırlarından dolayı kapıları açtıldı ve dört öğrenci temsilcisi ile görüşmeyi kabul etti. Öğrenci temsilcileri Rektöre jandarmadan öğrenciler üzerindeki baskılarını ve kantinde doluşmalarını anlatırken, Rektör jandarmadan caydırıcılığın dem vurarak gerçek

yüzünü ve işbirlikçi tavırını açıkça ortaya koydu. Görüşme sonrası Rektör, gözaltına alınanları bırakmaya, jandarmaların kantinlere girmemesini sağlamaya çalışacağına dair söz verdi.

Jandarma komutanı ve albayı ile Rektörün görüşmesi sırasında odaya sivil polisler girdi. Bunun üzerine öğrenciler üniversite genel sekreteri ile görüştüler ve sivil polisler Rektörlükten atıldılar. Daha sonra toplu bir şekilde öğrenciler tekrar Eğitim Fakültesi kantinine döndüler. Bir süre sonra da jandama gözaltına aldığı öğrencileri serbest bırakarak üniversiteden çekildi.

Jandarmadan saldırısı sonucu ağır yaralanan Dost Ezginin gitaristi Kaan Ergün, Balçak Hastanesi'nde tedavi altına alındı. Sivil polisler tarafından gözaltına alınan Gürbüz Motor isimli master öğrencisi ise aynı gün akşam saatlerinde serbest bırakıldı.

14 Aralık günü bir basın açıklaması yapan öğrenciler, "Bizler Çukurova Üniversitesi öğrencileri olarak bu saldırıdan nefrette kınıyoruz ve jandarmadan çekilmesini istiyoruz. Bundan sonra gerçekleştirilecek saldırılardan Rektör ve üniversite yönetimini sorumlu tutuyoruz" dediler.

Üniversitelerde polis-sivil faşist işbirliği sürüyor

Faşist saldırılar yapılan forum ye yürüyüşlerle protesto edildi İYO-DER'li öğrenciler tarafından insan Hakları Haftası nedeniyle İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi kantininde açılan karikatür sergisine 14 Aralık günü okul dışından gelen

sivil faşistler tarafından saldırıldı. Karikatürleri yırtan faşistlerin bu saldırısı üzerine 15 Aralık sabahı devrimci-demokrat öğrenciler tarafından hazırlanan ve "Anti-Faşist Öğrenciler" imzasını taşıyan bildiriler dağıtıldı. Ayrıca bir duvar gazetesi de hazırlandı. Kantin duvarına asılan duvar gazetesiyle faşistler teşhir edildi. Daha sonra da bir forum düzenleyen öğrenciler, sivil faşistlerin okul dışında toplanmalarını üzerine Dekanlığa yürüme karar aldılar. Yürüyüşe geçen öğrencilerin okuldan çıkışını polis tarafından engellenmesi üzerine "Polis Dışarı Bilim İçeri", "Üniversiteler Bizimdir Bizim Kalacak", "Faşizme Karşı Tek Yürük Tek Bankat" sloganlarıyla forum alanına geri döndüler.

Sloganlar üzerine üniversiteye giren sivil polisler öğrencileri dağıtmaya çalıştırsa da, başanlı olmadılar.

Polis desteğiyle okulun önünde ve içinde dolaşan faşistler anti-faşist öğrencilerin bu tavırları karşısında Edebiyat Fakültesi'ni terk ederek Fen Fakültesi'nde toplanmaya başladılar.

Bu arada bir öğrencinin okul girişinde gözaltına alındığının öğrenilmesi üzerine, okul çıkışına toplanan öğrenciler polisin gözaltını kabul etmemesi üzerine, Beyazıt'a doğru yürüyüşe geçtiler. Yaklaşık 100 kişi olan kitlenin amacı yürüterek Cumhuriyet gazetesine gitmek ve burada bir basın açıklaması yapmaktır. Ama yürüyüşçülerin önu Çemberlitaş'ta polis tarafından kesildi. Polise yapılan tartışma sırasında iki öğrenci tamamen keyfi bir şekilde gözaltına alındı. Burada dağıtma kararı alan öğrenciler, daha sonra Cumhuriyet gazetesi önünde toplandılar ve yaptıkları basın açıklamasıyla faşist saldırıları ve arkadaşlarının gözaltına alınmasını protesto ettiler.

Gaziantep Üniversitesi Yurtlarına Saldırı

Gaziantep Üniversitesi öğrenci yurdunda kalan öğrenciler, 8 Aralık günü Ülkü Ocakları'ndan gelen kalabalık bir sivil faşist gürühün sopalı, battalı saldırısına uğradılar. Saldırı sırasında camdan atlayan ve bacakları kırılan iki öğrenci ise saldırıya sadece seyretmekte yetinen polisler tarafından gözaltına alındı. Gözaltına alınan Aytekin Rona ve Ali Ekber Ulusoy, sivil polislerce götürüldü.

Gece saat 01.00 sıralarında yurda giren faşistler, öğrencilerin kaldığı odaların kapılarını baltalarla kırarak, girdiklerinde odalarda öğrencilere saldırdılar. Ve dolapları kırarak içinde bulunan eşyaları yağmaladılar. Polis yurda girmesinden sonra daha da saldırganlaşan sivil faşistler, gece saat 03.00 sıralarında ikinci kez saldırıya geçtiler. Odaları tek tek dolaşan sivil faşistlerin saldırısı sırasında Engin Büyükkasık ve M.Ali İrmak acılı öğrenciler başlıandan yaralandı.

Öğrenciler polise birlikte gerçekleştiren ve önceden planladığı çok

açık olan saldırının sorumlu sunun polis şefferi olduğunu söylediler. Bizleri görmek için gelen arkadaşlarımız ise ancak kilitlerini baktıktan sonra içeri girebiliyorlar. Böyle bir denetimin olduğu yerde 100 kişilik bu faşist çete, üniversite kapısından elini kolunu sallayarak nasıl içeriye giriyor. Kendilerine yardımçı olması için Büyükşehir Belediye Başkanı Celal

Doğan ile görüşen öğrenciler bu girişimlerinden de bir sonuç alamadılar. Sivil-faşistlerin saldırısı sırasında gözaltına alınan Aytekin Rona ve Ali Ekber Ulusoy iki gün boyunca işkenceden geçirildikten sonra serbest bırakıldılar. Serbest bırakılanlardan Ali Ekber Ulusoy bir gün sonra tekrar gözaltına alınıp, 24 saat sonra birakıldığında ayaklarındaki işkence izleri vardı.

MEKSİKA Savaş içindeki savaş

San Cristobal'da devlet ile EZLN arasındaki konuşmalara katılan Zapatist heyetten Komutan Ana Maria ve Ramona ile Info Verteller adlı dergide Kasım 1994 tarihinde yayınlanan röportajı Türkiye'ye çeviren Almanya Mücadele bürosunun yazısını yayınıyoruz.

Ana Maria ve Ramona, Totztil, Tzeltles, Tojolobales ve Choles kabilelerinin kadınlarını temsil ediyorlar. Ramona bir Totztil ve yerli kadın komitesini temsil ediyor. Ana Maria aynı kabileden; başkaidrılarının piyade binbaşısı, savaşın kadınları temsil ediyor ve emrinde bin kadar silahlı savaşçı var. Ramona'nın siyasi bir görevi var ve köyünde yaşıyor. Ana Maria hayatını savaşa adanmış birisi ve dağlarda yaşıyor. İki, başlarında siyah hücum kasklarıyla bir masanın başında oturuyorlar. Kendi hikayelerini ve savaşın gereklerini anlatıyorlar. Savaş, indigenaların gizli devrimi komite heyetinden. İspanyolca bilmeyen Ramona için tercümanlık yapıyor. Kadınlar anlatmaya başlıyor; nasıl törelerini kırarak askeri ve siyasi çalışmalara katıldıklarını, kadınlar olarak haklarını talep etmek için nasıl birleştiğini, bu devrimin nasıl başarıldığını, kolektif olarak tartıştıklarını ve tartışmaların sonucunu 1 Ocakta Han ettiklerini. Kolektif yaşam olan erkeklerle aynı seviyeye getiriyor. **Companerolann da bazıları geleneksel olarak kadına ikinci sınıf insan olarak davranmasını kabul etmek istemiyorlar. Kadınlar olumsuz geleneklere karşı mücadele ederek kendi haklarını korumayı başarıyorlar. 8 Mart 1993'te başlatılan çalışmayla her köyde kendi yasalarını kabul ettirebilmişler. Erkeklerin çoğunluğunu bu olay çok sarsmış. Çünkü bu, şimdiye kadar kadınları dışlayan ve politiklerden uzak tutan bir törenin yıkılması demek. Bugün kadınlar için büyük bir "bayram" günü, şarkılar söyleniyor, dans ediliyor ve kadınların sevinç çığkıları duyuluyor. Savaşın içinde kendilerinin savaşını kazanmışlar. Bu çok büyük bir olay ve herkesin hayatını değiştirmiş...**

Zapatistaların hareketlenmelerinde kadınların katkılarını nasıl başladı?

Ramona: Kadınlar kendi durumlarının farkına vardıkları ve değiştirmek istedikleri zaman, mücadele içinde yer almaya başladılar. O güne kadar dışlanmışlardı. Silahlı mücadelede doğrudan çok fazla kadın katılmasa da, birlikte çok büyük bir destekte bulunuyorlar. Şimdiye kadar kadınların talepleri bir türlü dikkat çekmedi, ama biz ona rağmen hakkımız olan saygıyı, demokrasinin adlğını istiyoruz. Biz indigenalardan bile kötü yaşıyoruz, bize karşı hiç saygı gösterilmiyor. Biz onur içinde yaşamak, özel doğum hastaneleri istiyoruz, ama başıracığımız ne hastane, ne de doktor var. Eğitim, gıda maddeleri, yollar yok, araçlar da bulunamıyor. Elimizde olan tek şey her şeyin değişeceğine dair umudumuz ve bunun için biz de mücadeleye katlıyoruz.

Ana Maria: Kadınlar ve erkekler birlikte ülkenin baş talepleri için savaşıyorlar. Kadınlar zamanın büyük bölümünü tarlalarda geçiliyorlar. Çünkü çiftçiler tarlasız yaşayamazlar. Taleplerimiz içinde kadınlar için özel noktalar var. Erkeklerin aklarıyla bile gelmeyen ve biz kadınlara lazım olan şeyler var. Çünkü onlar yalnız

istedikleri şeyleri görüyorlar ve bizim düşüncelerini hiç sormazlar. Bundan dolayı özel taleplerimiz ortaya çıktı. Bu, kadınların leri bir yaşta da olsa, okuma ve yazmayı öğrenmesi için özel okullarının kurulmasını da içermekte. Doğum evleri istiyoruz, çünkü doğumlar orada daha kolay oluyor, evde yeni doğan çocuklar yerlerde, pisliklerin içinde yatıyorlar. Çocukların göbek bağları satırlarla kesiliyor. Bunların hepsi, içinde olduğumuz kötü durumda kaynaklanmaktadır. Halk yaşamayı için temel gereksinimlere sahip değildir. Çocukların hastalanmaması ve kadın sağlığı için jinekologlara ihtiyacımız var. Ayrıca eilemlerimiz ve ödrüklerimizi daha da geliştirmek ve pazarda satmak için imalathanelere gerek duyuyoruz. Şehirlerdeki elsanatı atölyeleri ürünlerimizin için bize çok az para veriyorlar. Yerli kadınlar kötü muamele görüyorlar. Haksızlıkların, ayrımcılığın ve ırkçılığın en fazla olduğu San Cristobal'daki kadınlar en çok aşağılanırlar. Diğer taleplerimiz, çocuk yurtları, anaokulları ve adaktan ölen çocuklar için gıda maddeleri. Simdiki devletin yasalarına göre kadınlara toprak hakkı bulunmuyor, ama bizim yasalarımız bunu içeriyor, istediğimiz iyi ve verimli toprak sahibi olacağız.

Ramona: Eskiden mücadeleden söz edildiği zaman kadınlar dikkate alınmıyordu. Yüzyıllardır süren baskıdan sonra, köylerde kadınların zaman zaman örgütlenmesi sonucu, mücadele bilinci neredeyse bütün kadınlarda oluştu. Kadınlar da erkekler gibi mücadeleye katılma hakkını kazandılar. Önceden kadınlar topraklara bile kanlanıyorlardı. Ama şimdi öğreniyorlar ve harekete katılıyorlar. Kadınlar şimdi savaşı sürdürüyorlar ve devrimci haklara sahip oluncaya kadar savaşıacaklar...

Ana Maria: Kadınların hiçbir hakka sahip olmasını protesto ediyorduk. Bazi yoldaşlarımız görüşlerimizi komitenin bir toplantısında okudular. Taleplerimiz iltirazsız kabul edildi. Kadınlarla oneriler ve düşünceler tartışılıp kadınlar yası oluştu.

Yerli kadınlar nasıl yaşıyor?

Ana Maria: Kadınlara rahat yok. Bütün gün çalışmaları gerekiyor. Köylerdeki kadınlar sabah üçte kalkıyorlar ve yemek yapmaya başlıyorlar. Erkekler için kahvaltı hazırlıyorlar. Odun iszım olduğu için odun toplamaya gidiyorlar. Mısırları toplamaya gidiyorlar. Çocukları d.a sürekli yanlarında; ya sırtlarına bağlı, ya da göğüslerinde.

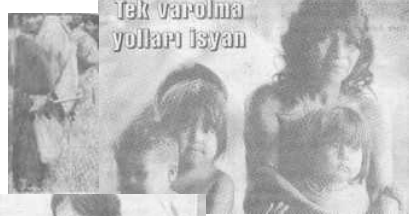
Evde olduklarında ise zamanları yemek ve çeşitli ev işleriyle geçiyor. Bu her gün böyle. Erkekler ise Pazar günleri istirahat ediyorlar. Futbol veya basketbol oynuyorlar, ama kadınlar bunu da yapamıyorlar.

Onlar bütün hafta çalışmak zorundadır. Onlar için istirahat veya eğlence yok, hiçbir şey yok.

Ramona: Kadınların eğlenceye ve öğretime katılmaları daha nadir. Küçükükten beri kardeşlerimiz taşımaya başlıyoruz, mısır ezmeye ve tortilla yapmaya yardım ediyoruz.

Yoksul köylüler ve kadınlar Meksika'da sömürüldü ve ırkçılığın ortadan kaldırılmak için mücadeleye katılıyorlar..

Meksika'daki yoksul köylülerin ve Kızılderililerin desteğini alan Zapatista Ulusal Kurtuluş Ordusu (EZLN) her geçen gün Meksikalı yoksul kadınların da desteğini kazanıyor. "Halkın davasına düşman olanlardan gayri herkese elimizi uzatıyoruz" diyen EZLN içerisinde yer alan kadınlar, aynı zamanda geçmişteki gerici töreleri yıkmak, kadınların örgütlenerek taleplerini kazanmalarını sağlamak için savaş içinde bir savaş daha veriyorlar. Sömürünün ve ırkçılığın kalkmasıyla birlikte erkekleri, eşit haklara sahip olmak, okuma yazma öğrenmek, hastaneler, doğum evleri, anaokulları, çocuk yurtları olsun isteyen yoksul Meksika kadınları bunları elde etmenin devlete karşı mücadeleden geçtiğini her geçen gün daha iyi anlayarak gerilla saflarına katılıyorlar. EZLN içerisinde Kızılderililer Kadın Komitesini temsil eden Ramona ve Komutan Ana Maria şöyle diyor: "Kadınlar şimdi savaşı sürdürüyorlar ve devrimci haklara sahip oluncaya kadar savaşıacaklar.."

Yoksul köylüler ve kadınlar Meksika'da sömürüldü ve ırkçılığın ortadan kaldırılmak için mücadeleye katılıyorlar..

para ödüyorlar, neredeyse bedavaya satış yapıyoruz. Şehirlerde yalnız gidemiyoruz, çünkü bize alçakça davranıyorlar ve bizi her zaman kandırmaya kalkıyorlar.

Ana Maria: Benim katılmam genç yaşta olmuştu. Daha 14 yaşındaydım. Bazi tecrübeli yoldaşlarımız bize ilk harfleri öğretiyorlardı. Önce okumayı ve yazmayı öğrettiler. Ondan sonra savaş tekniklerini göstermeye başladılar. Sonra savaşımızın nedenini hakımızda daha kolay anlatmak için siyasi bilgi verildi. Böylece yavaş yavaş öğreniyordum, ama bu uzun bir hikaye. Çocukluğumdan beri ane ve babam ile politik çalışmalara katılıyorduk. Halkımız, devletin taleplerine cevap vermediğinin farkına vardı ve silahlanmaya başladık.

Taleplerimizin barişçil mücadeleye ile ilerlemediğini gördükçe toprakları işgal edildi. Askerler bizi dayak, işkence ve ağır bir baskı ile koymaya başladılar. Bu kadar baskıdan sonra kendi kendimizde sınırları söyledik. "Kendimizi korumak için artık silahlanmamız gerekiyor." Eğer devlet barişçil bir çözüm istemiyorsa, o zaman şiddet kullanmak gerek. Her şey böyle başladı. İlk başlarda EZLN içinde yalnızca bir kadındım. Örgütümüz 8-10 kişiden oluşuyordu. Zaman içinde katılımlar arttı. Herkes sorunu kavramaya ve savaşın gerekli olduğunu anlamaya başladı. Saflarımızdaki boşluklar zamanla doldu ve biz bir bölük haline geldik. Ondan sonra bir alay haline geldik, gittikçe de çoğalıyorduk. Artık halkın güçlendiğinin herkes farkında...

Kadınlar 13 veya14 yaşlarında törelerden ve aile baskısından dolayı, istemeseler bile zorla evlendiriliyorlar. O yüzden kadınlar yasasında, kadınların eşlerini kendilerinin seçme hakkı da var. Yerli köylerde, bir oğlan bir kıza beğendiği zaman, kızın babasına bir şişe şarap ya da yiyecek bir şeyler götürüyor. Eğer kızın babası bu hediyeleri kabul ederse, bu, kızın satıldığını ifade eder. Kız buna karşı olsa da, evlenmeye zorludur. Birçok kadın açılarak, damadın evine ve kiliseye gidiyor. Köylerde, geleneklere uymadığı ve günah olduğu için, evlilik dışı beraberlik de yasak. Tespit edildiği zaman ikisini de büyük bir ceza bekliyor. Ceza ise ya hapis ya da alanlardaki basketbol direklerine bağlanmak.

EZLN'ye nasıl ulaştınız?

Ramona: Silahlı mücadeleye katılmam, köyümü işsizlikten ve fakirlikten terk ettiğim zaman oldu. Şehre geldiğim zaman köylerde yaşayan kadınların durumlarını daha iyi anlamaya başladım. Örgütlenmemizin zorunlu olmasının bir diğer nedeni de, şehirlerdeki insanların indigenalara karşı saygıların olmaması. Ürünlerimizi satmak istediğimiz zaman bize çok az

Çuvaldız muhabiri girilemez denen yere girdi...Gayrettepe'den bildiriyor.

Demokrasinin beğli Türkiye'nin güvenlik güçleri, "güvenlik" nedeniyle İstanbul'daki bazı gazete ve dergilere başanlı bir operasyon düzenlediler. Yiminin üzerinde gazeteciyi Gayrettepe'de "misafir" ederler.

"Misafirhane" oldukça kontrollüdür. Her 02 gazeteciyi 1.40x2.50 metrekaatlik işçilerin, minirimnacak, sevimli odacılar tahsis edimştir. Kavga gürültüyle de olsa tuvalete bile çıkılabilmektedir. Hele hele işkence sonrası bu sevimli hücrelerin keyifini herhalde kimse reddedemez. Bunca iyi niyetle rağmen diyalog sağlamak zordur bu dikbaşı gazetecilerle. 13 gün boyunca diyalog şansıni yakalayan hücre robotları safıca, çömez bir polisle Devrimci Gençlik dergisi muhabirleri arasında ku konuşmalar geçer.

-Yani şimdi sen Devrimci Gençlik dergisinde çalışıyorsun öyle mi?..

-Evet

-Gerçi hiç okumadım ama... Bayilerde

var mı bu dergi?..

-Var.

-Yani "Cimbomum" gibi "San kanaryam" gibi bayiden istediğinde veriyorlar öyle mi?

-Öyle.

-Allah allah!... Demek illegal dergi değil.

-Değil.

-Peki satışı nasıl?

-İyi.

-Bak şimdi, siz aslında şöyle bir şey yazsanız... Deseniz ki Ali Şen Fenerbahçe'nin başkanı olsun. Altına da Hakkıyız Kazanacağız yazsanız mesela... Vallahi de, billahi de 100 bin satarsınız hemen.

-Siz yazmıyız öyle şeyler. Futbol insanları yazdırmak için kullanılıyor.

-Haa bak o doğru... Fenerbahçe öyle mesela... Adamlar yazdırdılar futbolu... Ama Ali Şen başkan olsa var ya o zaman... O zaman şampiyon olurdu, şampiyon...

Evren: 'Şarkıcı olmak isterdim'

"İsteyen Alman vatandaşları olur," Demirel'e sormak lazım. Başbakanın ABD vatandaşları olduğu bir ülkede neden Alman acaba? Yoksa Demirel'in dili mi sürçtü?

Bill Clinton Tansu Çiller'in yanında görüşmeye giden Murat Karayatçın'ı Çiller'in koruması zannetmiş. Evet, koalisyonun.

Çuvaldız

ÇAPARI

"Bu hastalıklı devlet yönetimini altüst etmektedir. Duyulan senfoni değil, kakofonidir." Mümtaz SOYSAL

"Türkiye insan hakları konusunda ABD'den de Meksika'dan da daha ileri. Hiç değilse Türkiye'de sokağa işedi diye adamı öldürmüyorlar."

Azmet KÖYLUOĞLU
"İşte mal varlığım. Fazla inciklayıp, minciklamayın."

Necmettin ERBAKAN

"Sayın Cumhurbaşkanı."

Azmet KÖYLUOĞLU

"Türkiye'de düzen artık kokuştü. Bu düzen ya değişecek, ya değişecek."

(Ha şunu bileysin-ÇN-)

Tansu ÇİLLER

İşkence olayları önemli boyutlarda

değildir. Hizmet hatası olabilir."

Mehmet AGAR

İnsan haklarının konusunu ve kollayıcısı polistir. Bu sloganı başka birine bırakmamız söz konusu olmaz. (Kullanılara hizmet hatası olabilir-ÇN)

Mehmet AGAR

Memleketimden

Kaypak Manzaranı

NECDET ŞEN

Onu leylekler değil 12 Eylül getirdi. Çizerler dünyasının baş kaynağı. "Hızlı gazetecinin hızlı çizeri. Çizgi macerası 70'li yıllarda Gırgırca başladı. Ama orada çok çizir olduğundan olsa gerek pek göze batmaz. Daha sonra Cumhuriyet'e geçerek, kendisini devrimcilerin gözüne batırır. Kendisiyle özdeşleştiği "Çağdaş" dökkanlı Hızlı Gazetecisi'ni çizer. Hızlı, gazetecilikten daha çok çapkınlık ve öğretilenlik yapmaktadır. Uzun süre, cezaevinden çıkmış, yaşamı tanımayan satır bir devrimci Bacı'ya havat dersi verir. Ders ücreti olarak o güne göre fena sayılmayacak bir ücret almaktadır... Günde 100 bin lira... Fakat bu ücreti ona "Bac" değil, Cumhuriyet gazetesi ödemektedir. İşte o yıllarda öğrenir, çizerinin nasıl paraya döndüğünü... Kendini burjuva zanneder. "Burjuvazinin içinde tedbiri kıyafet özveri"ni" lafını eder. Tarihini tek "maşahı burjuvazidir. Anterleri kuvvetlidir. Toplumsal akımları iyi tespit eder. Akımların tersine kürek sallır. Dikkat çekmek, ne pahasına olursa olsun tek hedefidir. "Ters reklam" onun stildir. Cumhuriyet bölünüşünde stilerin kurbanı olur... Gazetede ki idkar kavası bittirinde sokaktadır... Bir süre Joker ve Aktüel'de çizer. Hayrett... Bir türlü sağlam bir yere demir alamamaktadır.

Günün birinde Hüriyyette işe başlar. Hedefini hemen seçer. Dedişim rüzgarının üfürükçüsü Cem Boyner... Can Poyraz adıyla bu "tuzu kuru çizipiyi" alabildiğine eleştirir... Tabii balık (zengin) oltaya takılıp aman dileyene dek... Bu değerli şahsiyetle yaptığı "tarini" görüşmenin ardından 180 milyon... par-don 180 denince park edip, çizgi bandını methiyeler serisi haline dönüştürür.

Zamanında DEMKAD'lılardan dayak haricinde bir "nyak" görmeleyen "tavizsiz" sanatımız, Cem abisinin karşısında dönmeye açık bir "kişilik" sergiler...

12 Aralık 1994 tarihli Sabah gazetesinde Can Ataklı, köşesinde işte böyle yazıyordu. "Çok şaşırdım, inanmadım..." Sanki bu ülkede ilk defa karşılaşıyor bu tür bir olayla...

Ne oldu Ataklı?.. Menzilden, konuyla ilgili herhangi bir açıklama yapıldı mı zatahalize?.. Tabii ki yapılmadı değil mi?

Ne gerek var canım. Altı üstü bir karikatürçüye işkence yapılmış... Milletvekillerinin cezaevinde olduğu, köylerin yakıldığı bir ülkede lafı mı olur şimdi bunun.

Partimizin harcında savaş içinde yaratılan güven vardır

■ Bağımsız siyasi çizgisiyle tarih sahnesine çıktığından beri tarih yazma bilinciyle hareket eden ve tarih yazmanın ancak ve ancak ideolojisine, kendine ve halkına güvenin üzerinde yükselen politikalar ve örgütlenen pratik bedeller ödenerek başarılabileceğini bilen devrimci hareket, adanet anlayışını, devrimci şiddetini, işleyişini, hukukunu bu güven üzerinde şekillendirmiştir. THKP-C'den Devrimci Sol'a ve DHKP-C'ye uzanan bu süreç, teoride, pratikte, düşünce tarzında, eylem çizgisinde, çalışma tarzında, ahlakta, kültürde; zafer için, kurtuluş için savaşan insanların ortak değerlerini yaratmış ve bu değerlerin odağına yoldaşlık ilişkisinin mayası olan örgütsel güveni oturtmuştur.

Yazısı Sayfa 12-14'te

İnsan hakları temenniler ya da şikayetlerle değil mücadele edilerek kazanılır

■ İnsan hakları dendiğinde akla sadece devletin yaptığı saldırılar geliyor. Yüzbinlerce insanın işkencelerden geçirildiği, devrimcilerin, yurtseverlerin kontrgerilla tarafından katledildiği, köy yakmalar ve katliamlarla bir halkın topyekün yok edilmeye çalışıldığı bir ülkede bu normaldir. Ama yeterli değildir. Çünkü insan hakları dendiğinde, insanın insanca yaşaması için gereken tüm haklar ve özgürlüklerin özgürce kullanılabilmesi için gerekli şartlar anlaşılmamıştır. Bu da ihlallerin tutanaklarını tutmakla, kınama açıklamalarıyla, temennilerle değil, ancak insanca bir yaşam için mücadele ederek sağlanabilir. Çünkü insan hakları mücadelesi iktidar mücadelesidir, sosyalizm mücadelesidir.

Yazısı Sayfa 3'te

PKK, uzlaşma çağrılarına emperyalistlerden destek anıyor

■ PKK bu süreçte birden gelmiştir. Emperyalizme göz kırpmayla, sahte güç gösterileriyle, Özal övgüsüyle başlayan, '93 Newroz'andaki tek taraflı ateşkes ilanıyla gelişen ve emperyalizmi müdahaleye çağırma kadar varan masas ve uzlaşma politikaları, bugün olgunlaşarak bir şekli kazanmıştır. Dün taktik olarak savunulan politikalar, bugün PKK'nın stratejisi haline gelmiştir.

Yazısı Sayfa 15-16'da

Ankara Merkez Kapalı Cezaevi DHKP-C tutsakları: "Bir gün mutlaka oligarşinin duvarlarını aşacağız!"

■ Ankara Merkez Kapalı Cezaevi'nde 27 Kasım günü tünel ortaya çıkmasıyla birlikte, DHKP-C tutsaklarının gazetemize yolladıkları açıklamada, özgürlük tünelinin devrimci etkisinin kontrgerilla uzantısı burjuva basın-yayın organlarında çarpıtılmaya çalışıldığı vurgulandı: "DHKP-C tutsaklarının aşamayacağı hiçbir engel, çözemeyeceği hiçbir sorun, yıkamayacağı hiçbir duvar yoktur."

BURSA'DA DEVRİMCİ TUTSAKLAR SÜRGÜN EDİLDİ-Bursa E Tipi Cezaevi'nde DHKP-C, HDÖ ve TKEP-L davası tutsaklarının kaldıkları koğuşlara saldıran cezaevi idaresi, tutsakları Amasya, Bartın ve Yozgat cezaevlerine sürgün etti. DHKP-C tutsaklarının barikat direnişi sürerken, diğer hücrelerde bulunan tüm eşyalar da askerler tarafından tahrip ve talan edildi. Sağmalcılar Cezaevi'ndeki DHKP-C tutsakları tarafından saldırı protesto edildi.

Yazısı Sayfa 10'da

20 Aralık grevi, yükselişi olan bir başlangıç olmalıdır

■ Kamu Çalışanları Sendikaları Platformu'nun daha önceden 20 Aralık için aldığı grev kararına yönelik çalışmalar hızlandırılıyor. Haklarımızı kavuşmanın yolunun üretimden gelen güçten, alanlardaki örgütlü mücadelelerimizden geçtiği inancıyla, 20 Aralık'ta grevde, alanlarda ve yürüyüşlerde olacağız. 20 Aralık'ta baskılara, tehditlere boyun eğmeden, iş bırakarak çevremizde çalışanların da bizle birlikte hareket etmesini sağlayalım. Haydi Grevli-Toplu Sözleşmeli Sendikalar Hak Mücadelesinde Yeni Bir Sayfa Açmaya!

■ **KAMU EMEKÇİLERİ MÜCADELEYİ ADANA'DA ALANLARA TAŞIDILAR**-4 Aralık'ta yaptıkları bir açıklamada "Mücadeleyi tekrar alanlara taşıyoruz" diyen Adana kamu emekçileri, 11 Aralık'ta alanlardaydılar. Kamu emekçilerinin düzenlediği "Demokrasi ve Sendikalar Hakları" adı altında organize edilen mitinge yaklaşık 7 bin kişi katıldı. Mitinge saldırarak polis, insanları gözaltına almaya kalkıştı. Buna karşın kitle direnerek bu saldırıyı boşa çıkardı.

- ✓ Adana'da Seyhan-Yüreğir belediyelerinde ve ASKİ'de grev çanları...
- ✓ Kamu çalışanları İzmir Kurultayı'ndan izinlimler...
- ✓ Kamu kesiminde çalışan avukatlar 9 Aralık günü İstanbul ve İzmir'de tepkilerini dile getirdiler...
- ✓ Sağlık-Sen 2. Olağan Genel Kurulu yapıldı...

Yazısı Sayfa 17-20'de